

Psalmi

1

¹ Blago èovjeku koji ne ide na vijeæe bezbožnièko, i na putu grješnièkom ne stoji, i u društvu nevaljalijeh ljudi ne sjedi,

² Nego mu je omilio zakon Gospodnji i o zakonu njegovu misli dan i noæ!

³ On je kao drvo usađeno kraj potoka, koje rod svoj donosi u svoje vrijeme, i kojemu list ne vene: što god radi, u svemu napreduje.

⁴ Nijesu taki bezbožnici, nego su kao prah koji rasipa vjetar.

⁵ Zato se neæe bezbožnici održati na sudu, ni grješnici na zboru pravednièkom.

⁶ Jer Gospod zna put pravednièki; a put bezbožnièki propašæe.

2

¹ Zašto se bune narodi i plemena pomišljaju zaludne stvari?

² Ustaju carevi zemaljski, i knezovi se skupljaju na Gospoda i na pomazanika njegova.

³ “Raskinimo sveze njihove i zbacimo sa sebe jaram njihov.”

⁴ Onaj, što živi na nebesima, smije se, Gospod im se potsmijeva.

⁵ Pa im govori u gnjevu svojem i jarošæu svojom zbunjuje ih:

⁶ “Ja sam pomazao cara svojega na Sionu, na svetoj gori svojoj.”

7 Kazaæu naredbu Gospodnju; on reèe meni:
“ti si sin moj, ja te sad rodih.

8 Išti u mene, i daæu ti narode u našljedstvo,
i krajeve zemaljske tebi u državu.

9 Udariæeš ih gvozdenom palicom; razbiæeš ih
kao lonèarski sud.”

10 Sad, carevi, orazumite se; nauèite se sudije
zemaljske!

11 Služite Gospodu sa strahom, i radujte se s
trepetom.

12 Poštujte sina, da se ne razgnjevi, i vi ne
izginete na putu svome; jer æe se gnjev njegov
brzo razgorjeti. Blago svjema koji se u nj uzdaju!

3

1 Gospode! kako je mnogo neprijatelja mojih!
Mnogi ustaju na me.

2 Mnogi govore za dušu moju: nema mu
pomoæi od Boga.

3 Ali ti si, Gospode, štit koji me zaklanja, slava
moja; ti podižeš glavu moju.

4 Glasom svojim vièem ka Gospodu, i èuje me
sa svete gore svoje.

5 Ja liježem, spavam i ustajem, jer me Gospod
èuva.

6 Ne bojim se mnogo tisuæa naroda što sa
svijeh strana navaljuje na me.

7 Ustani, Gospode! pomози mi, Bože moj! jer ti
udaraš po obrazu sve neprijatelje moje; razbijaš
zube bezbožnicima.

8 Od Gospoda je spasenje; neka bude na narodu
tvom blagoslov tvoj!

4

¹ Kad te zovem, èuj me, Bože, pravdo moja! u tjeskobi daj mi prostor; smiluj se na me i usliši molitvu moju.

² Sinovi èovjeèiji! dokle æe slava moja biti u sramoti? dokle æete ljubiti ništavilo i tražiti laži?

³ Znajte da Gospod divno èuva svetoga svojega; Gospod èuje kad ga zovem.

⁴ Gnjeveæi se ne griješite; razmislite u srcima svojim na posteljama svojim, i utolite.

⁵ Prinesite žrtvu za pravdu, i uzdajte se u Gospoda.

⁶ Mnogi govore: ko æe nam pokazati što je dobro? Obrati k nama, Gospode, svijetlo lice svoje.

⁷ A meni si dao u srce radost veæu nego što je oni imaju, kad im rodi pšenica i vino.

⁸ Ja mirno liježem i spavam; jer ti, Gospode, sam daješ mi te sam bez straha.

5

¹ Èuj, Gospode, rijeèi moje, razumij pomisli moje.

² Slušaj viku moju, care moj i Bože moj! jer se tebi molim, Gospode!

³ Ujutru slušaš glas moj, ujutru stojim pred tobom, i èekam.

⁴ Jer si ti Bog koji neæe bezakonja; u tebe nema mjesta ko je zao.

⁵ Bezbožnici neæe izaæi pred oèi tvoje; ti nenavidiš sve koji èine bezakonje.

⁶ Potireš lažljivce; na krvopioce i lukave mrzi Gospod.

⁷ A ja po velikoj milosti tvojoj ulazim u dom tvoj, i klanjam se u svetoj crkvi tvojoj sa strahom tvojim.

⁸ Gospode! vodi me u pravdi svojoj; radi neprijatelja mojih poravni preda mnom put svoj.

⁹ Jer nema u ustima njihovijem istine; u njima je nevaljalstvo; grlo im je grob otvoren; na jeziku im je dvolièenje.

¹⁰ Bože! ne daj im napretka, neka se razbiju pomisli njihove. Za mnoga nevaljalstva njihova obori ih, jer se pobuniše na tebe.

¹¹ Pa æe se radovati svi koji se u te uzdaju; dovijeka æe se veseliti koje ti zaklanjaš; dièiæe se koji ljube ime tvoje.

¹² Jer ti, Gospode, blagosiljaš pravednika, kao štitom zaklanjaš ga milošæu svojom.

6

¹ Gospode! nemoj me pokarati u jarosti svojoj, niti me u gnjevu svojem nakazati.

² Smiluj se na me, Gospode, jer sam iznemogao; iscijeli me, jer su kosti moje ustreptale,

³ I duša se moja vrlo uzdrhtala. A ti, Gospode, dokle æeš?

⁴ Obrati se, Gospode, izbavi dušu moju, pomози mi radi milosti svoje.

⁵ Jer mrtvi ne spominju tebe; u grobu ko æe te slaviti?

⁶ Iznemogoh uzdišuæi; svaku noæ kvasim odar svoj, suzama svojim natapam postelju svoju.

⁷ Usahnu od žalosti oko moje, postara se od množine neprijatelja mojih.

⁸ Idite od mene svi koji èinite bezakonje, jer Gospod èu plaè moj.

⁹ Èu Gospod molbu moju, Gospod molitvu moju primi.

¹⁰ Nek se postide i prepadnu svi neprijatelji moji, neka se povrate i postide odmah.

7

¹ Gospode, Bože moj! u tebe se uzdam, saèuvaj me od svijeh koji me gone, i izbavi me.

² Da mi neprijatelj ne išèupa duše kao lav. Èupa, a nema ko da izbavi.

³ Gospode, Bože moj! ako sam to uèinio, ako je nepravda u rukama mojima,

⁴ Ako sam zlo vratio prijatelju svojem, ili krivo uèinio onima koji na me na pravdi napadahu;

⁵ Neka goni neprijatelj dušu moju, i neka je stigne, i pogazi na zemlju život moj i slavu moju u prah obrati.

⁶ Ustani, Gospode, u gnjevu svojem; digni se na žestinu neprijatelja mojih; probudi se meni na pomoæ, i otvori sud.

⁷ I ljudstvo æe se sleæi oko tebe; iznad njega izaði u visinu.

⁸ Gospod sudi narodima. Sudi mi, Gospode, po pravdi mojoj, i po bezazlenosti mojoj neka mi bude.

⁹ Nek se prekine zloæa bezbožnika, a pravednika potpomoz, jer ti ispituješ srca i utrobe, Bože pravedni!

10 Štit je meni u Boga, koji èuva one koji su prava srca.

11 Bog je pravedan sudija, i Bog je svaki dan gotov na gnjev.

12 Ako se neæe bezbožnik da obrati, on oštri maè svoj, nateže luk svoj, i naperuje ga;

13 I zapinje smrtnu strijelu, èini strijele svoje da pale.

14 Gle, bezbožnik zaèe nepravdu, trudan bijaše zloèinstvom, i rodi sebi prijevaru.

15 Kopa jamu i iskopa, i pade u jamu koju je naèinio.

16 Zloba njegova obrati se na njegovu glavu, i zloèinstvo njegovo pade na tjeme njegovo.

17 Hvalim Gospoda za pravdu njegovu, i pjevam imenu Gospoda višnjega.

8

1 Gospode, Gospode naš! kako je velièanstveno ime tvoje po svoj zemlji! Podigao si slavu svoju više nebesa.

2 U ustima male djece i koja sisaju èiniš sebi hvalu nasuprot neprijateljima svojim, da bi uèinio da zamukne neprijatelj i nemirnik.

3 Kad pogledam nebesa tvoja, djelo prsta tvojih, mjesec i zvijezde, koje si ti postavio;

4 Šta je èovjek, te ga se opominješ, ili sin èovjeèji, te ga polaziš?

5 Uèinio si ga malo manjega od anđela, slavom i èašæu vjenæao si ga;

6 Postavio si ga gospodarom nad djelima ruku svojih, sve si metnuo pod noge njegove,

7 Ovce i volove sve, i divlje zvjerinje,

8 Ptice nebeske i ribe morske, što god ide morskim putovima.

9 Gospode, Gospode naš! kako je veličanstveno ime tvoje po svoj zemlji!

9

1 Hvalim te, Gospode, iz svega srca svojega, kazujem sva èudesu tvoja.

2 Radujem se i veselim se o tebi, pjevam imenu tvojemu, višnji!

3 Neprijatelji se moji vratiše natrag, spotakoše se i nesta ih ispred lica tvogega;

4 Jer si svršio sud moj i odbranio me; sio si na prijesto, sudija pravedni.

5 Rasrdio si se na narode i ubio bezbožnika, ime si im zatruo do vijeka, zasvagda.

6 Neprijatelju nesta maèeva sasvijem; gradove ti si razvalio; pogibe spomen njihov.

7 Ali Gospod uvijek živi; spremio je za sud prijesto svoj.

8 On æe suditi vasionome svijetu po pravdi, usudiæe narodima pravo.

9 Gospod je utoèište ubogome, utoèište u nevolji.

10 U tebe se uzdaju koji znaju ime tvoje, jer ne ostavljaš onijeh koji te traže, Gospode!

11 Pojte Gospodu, koji živi na Sionu; kazujte narodu djela njegovu;

12 Jer on osveæuje krv, pamti je; ne zaboravlja jauka nevoljnijeh.

13 Smiluj se na me, Gospode; pogledaj kako stradam od neprijatelja svojih, ti, koji me podižeš od vrata smrtnijeh,

14 Da bih kazivao sve hvale tvoje na vratima kœeri Sionove, i slavio spasenje tvoje.

15 Popadaše narodi u jamu, koju su iskopali; u zamku, koju su sami namjestili, uhvati se noga njihova.

16 Poznaše Gospoda; on je sudio; u djela ruku svojih zaplete se bezbožnik.

17 Vratiaæe se u pakao bezbožnici, svi narodi koji zaboravljaju Boga;

18 Jer neæe svagda biti zaboravljen ubogi, i nada nevoljnicima neæe nigda poginuti.

19 Ustani, Gospode, da se ne posili èovjek, i da prime narodi sud pred tobom.

20 Pusti, Gospode, strah na njih; neka poznadu narodi da su ljudi.

10

1 Zašto, Gospode, stojiš daleko, kriješ se kad je nevolja?

2 S oholosti bezbožnikove muèe se ubogi; hvataju se ubogi prijevarom koju izmišljaju bezbožnici.

3 Jer se bezbožnik dièi željom duše svoje, grabljivca pohvaljuje.

4 Bezbožnik u obijesti svojoj ne mari za Gospoda: "on ne vidi." Nema Boga u mislima njegovijem.

5 Svagda su putovi njegovi krivi; za sudove tvoje ne zna; na neprijatelje svoje neæe ni da gleda.

6 U srcu svojem veli: neæu posrnuti; zlo neæe doæi nigda.

⁷ Usta su mu puna nevaljalijeh rijeèi, prijevare i uvrede, pod jezikom je njegovijem muka i pogibao.

⁸ Sjedi u zasjedi iza kuæe; u potaji ubija pravoga; oèi njegove vrebaju ubogoga.

⁹ Sjedi u potaji kao lav u peæini; sjedi u zasjedi da uhvati ubogoga; hvata ubogoga uvukavši u mrežu svoju.

¹⁰ Pritaji se, privilegne, i ubogi padaju u jake nokte njegove.

¹¹ Kaže u srcu svome: “Bog je zaboravio, okrenuo je lice svoje, neæe vidjeti nigda.”

¹² Ustani, Gospode! digni ruku svoju, ne zaboravi nevoljnijeh.

¹³ Zašto bezbožnik da ne mari za Boga govoreæi u srcu svom da ti neæeš vidjeti?

¹⁴ Ti vidiš; jer gledaš uvrede i muke i pišeš ih na ruci. Tebi predaje sebe ubogi; siroti ti si pomoænik.

¹⁵ Satri mišicu bezbožnome i zlome, da se traži i ne nađe bezbožnost njegova.

¹⁶ Gospod je car svagda, dovijeka, nestae neznabožaca sa zemlje njegove.

¹⁷ Gospode! ti èuješ želje ništih; utvrdi srce njihovo; otvori uho svoje,

¹⁸ Da daš sud siroti i nevoljniku, da prestanu goniti èovjeka sa zemlje.

11

¹ U Gospoda se uzdam; zašto govorite duši mojoj: “leti u goru kao ptica;

² Jer evo grješnici nategošè luk, zapeše strijelu svoju za tetivu, da iz mraka strijeljaju prave srcem.

³ Kad su raskopani temelji, šta æe uèiniti pravednik?"

⁴ Gospod je u svetom dvoru svom, prijesto je Gospodnji na nebesima; oèi njegove gledaju; vjeðe njegove ispituju sinove èovjeèije.

⁵ Gospod ispituje pravednoga; a bezbožnoga i kojemu je milo èiniti zlo nenavidi duša njegova.

⁶ Pustiæe na bezbožnike dažd od živoga ugljvlja, ognja i sumpora; i ognjeni vjetar biæe im dio iz èaše;

⁷ Jer je Gospod pravedan, ljubi pravdu; lice æe njegovo vidjeti pravednici.

12

¹ Pomagaj, Gospode; jer nesta svetijeh, jer je malo vjernijeh meðu sinovima èovjeèijim.

² Laž govore jedan drugome, usnama lažljivijem govore iz srca dvolièna.

³ Istrijebiæe Gospod sva usta lažljiva, jezik velièavi,

⁴ Ljude, koji govore: jezikom smo jaki, usta su naša u nas, ko je gospodar nad nama?

⁵ Videæi stradanje nevoljnih i uzdisanje ništih, sad æu ustati, veli Gospod, i izbaviti onoga kome zlobe.

⁶ Rijeèi su Gospodnje rijeèi èiste, srebro u vatri oèišæeno od zemlje, sedam puta pretopljeno.

⁷ Ti æeš nas, Gospode, odbraniti, i saèuvati nas od roda ovoga dovijeka.

⁸ Bezbožnici idu naokolo; kad se oni podižu, sramote se sinovi èovjeèiji.

13

¹ Dokle æeš me, Gospode, sasvijem zaboravljati? dokle æeš odvræati lice svoje od mene?

² Dokle æu se domišljati u duši svojoj, mutiti se u srcu svom dan i noæ? dokle æe se neprijatelj moj podizati nada mnom?

³ Pogledaj, usliši me, Gospode, Bože moj! Prosvijetli oèi moje da ne zaspim na smrt.

⁴ Da ne reèe neprijatelj moj: nadvladao sam ga; da se ne raduju koji me gone, ako posrnem.

⁵ A ja se uzdam u milost tvoju; radovaæe se srce moje za spasenje tvoje.

⁶ Pjevaæu Gospodu, koji mi dobro èini.

14

¹ Reèe bezumnik u srcu svojem: nema Boga; nevaljali su, gadna su djela njihova; nema nikoga dobro da tvori.

² Gospod pogleda s neba na sinove èovjeèije, da vidi ima li koji razuman, traži li koji Boga.

³ Svi su zašli, svi se pokvarili, nema nikoga dobro da tvori, nema nijednoga.

⁴ Zar se neæe opametiti koji èine bezakonje, jedu narod moj kao što jedu hljeb, ne prizivaju Gospoda?

⁵ Ondje æe zadrhtati od straha; jer je Gospod u rodu pravednom.

⁶ Smijete se onome što ubogi radi; ali Gospod njega zaklanja.

⁷ Ko æe poslati sa Siona pomoæ Izrailju? Kad Gospod povrati zarobljeni narod svoj, onda æe se radovati Jakov i veseliæe se Izrailj.

15

¹ Gospode! ko moþe sjedjeti u sjenici tvojoj? ko moþe nastavati na svetoj gori tvojoj?

² Ko hodi bez mane, tvori pravdu, i govori istinu iz srca svojega;

³ Ko ne opada jezikom svojim, ne èini drugome zla, i ne ruþi bliþnjega svojega;

⁴ Ko ne gleda onoga koga je Bog odbacio, nego poþtuje one koji se boje Gospoda; ko se kune bliþnjemu pa ne porièe;

⁵ Ko ne daje srebra svojega na dobit, i ne prima mita na pravoga. Ko ovako radi, neæe posrnuti dovijeka.

16

¹ Èuvaj me, Boþe; jer se u te uzdam.

² Rekoh Gospodu: ti si Gospod moj, nemam dobra osim tebe.

³ U svetima koji su na zemlji i u velikima sva je utjeha moja.

⁴ Neka drugi umnoþavaju idole svoje, neka trèe k tuðima; ja im neæu ljevati krvavih naljeva, niti æu metnuti imena njihovijeh u usta svoja.

⁵ Gospod je moj dio naþljedstva i èaþe; ti podiþeþ dostojanje moje.

⁶ Uþe mi je zahvatilo prekrasna mjesta, i dio mi je moj mio.

7 Blagosiljam Gospoda, koji me urazumljuje; tomu me i noæu uèi što je u meni.

8 Svagda vidim pred sobom Gospoda: on mi je s desne strane da ne posrnem.

9 Toga radi raduje se srce moje, i veseli se jezik moj, još æe se i tijelo moje smiriti u uzdanju;

10 Jer neæeš ostaviti duše moje u paklu, niti æeš dati da svetac tvoj vidi truhlost.

11 Pokazaæeš mi put životni: obilje je radosti pred licem tvojim, utjeha u desnici tvojoj do vijeka.

17

1 Usliši, Gospode, pravdu, èuj glas moj, primi u uši molitvu moju ne iz usta lažljivijeh.

2 Od lica tvojega neka izađe sud moj, oèi tvoje neka pogledaju na pravicu.

3 Ispitaj srce moje, obidi noæu; u ognju me okušaj, i neæeš naæi nepravde moje.

4 Usta se moja ne dohvataju djela ljudskih; radi rijeèi usta tvojih držim se putova oštih.

5 Utvrdi stope moje na stazama svojim da ne zalaze koraci moji.

6 Tebe prizivljam, jer æeš me uslišiti, Bože! prigni k meni uho svoje, i èuj rijeèi moje.

7 Pokaži divnu milost svoju, koji izbavljaš one koji se u te uzdaju od onijeh koji se protive desnici tvojoj.

8 Èuvaj me kao zjenicu oka: sjenom krila svojih zakloni me

9 Od bezbožnika koji na me napadaju, od neprijatelja duše moje, koji su me opkolili.

¹⁰ Srce svoje zatvoriše; ustima svojim govore oholo.

¹¹ Izagnavši me opet su oko mene; oèi su svoje uprli da me obore na zemlju.

¹² Oni su kao lav koji hoæe da rastrže, i kao laviæ koji sjedi u potaji.

¹³ Ustani, Gospode, preteci ih, obori ih. Odbrani duðu svoju maèem svojim od bezbožnika,

¹⁴ Rukom svojom, Gospode, od ljudi ovijeh, od ljudi ovoga svijeta, kojima je dio ovaj život, kojima si trbuh napunio svoga bogatstva, da æe im i sinovi biti siti i ostatak ostaviti svojoj djeci.

¹⁵ A ja æu u pravdi gledati lice tvoje; kad se probudim, biaæu sit od prilike tvoje.

18

¹ Ljubiaæu te, Gospode, krjeposti moja,

² Gospode, grade moj, zaklone moj, koji se oboriti ne može, izbavitelju moj, Bože moj, kamena goro, na kojoj se ne bojim zla, štite moj, rože spasenja mojega, utoèište moje!

³ Prizivljem Gospoda, kojemu se klanjati valja, i opraštam se neprijatelja svojih.

⁴ Obuzeše me smrtne bolesti, i potoci nevaljalijeh ljudi uplašiše me.

⁵ Opkoliše me bolesti paklene, stegoše me zamke smrtne.

⁶ U svojoj tjeskobi prizvah Gospoda, i k Bogu svojemu povikah; on èu iz dvora svojega glas moj, i vika moja dođe mu do ušiju.

⁷ Zatrese se i pokoleba se zemlja, zadrmaše se i pomjeriše iz temelja gore, jer se on razljuti.

⁸ Podiže se dim od gnjeva njegovoga, iz usta njegovijeh oganj, koji proždire, i živo ugljeglje otškakaše od njega.

⁹ Savi nebesa i siđe. Mrak bješe pod nogama njegovijem.

¹⁰ Sjede na heruvima i podiže se, i poletje na krilima vjetrnijem.

¹¹ Od mraka naèini sebi krov, sjenicu oko sebe, od mraènijeh voda, oblaka vazdušnjeh.

¹² Od sijevanja pred njim kroz oblake njegove udari grad i živo ugljeglje.

¹³ Zagrmje na nebesima Gospod, i višnji pusti glas svoj, grad i živo ugljeglje.

¹⁴ Pusti strijele svoje, i razmetnu ih; silu munja, i rasu ih.

¹⁵ I pokazaše se izvori vodeni, i otkriše se temelji vasionoj od prijetnje tvoje, Gospode, od dihanja duha gnjeva tvojega.

¹⁶ Tada pruži s visine ruku, uhvati me, izvuèe me iz vode velike.

¹⁷ Izbavi me od neprijatelja mojega silnoga i od mojih nenavidnika, kad bijahu jaèi od mene.

¹⁸ Ustaše na me u dan nevolje moje, ali mi Gospod bi potpora.

¹⁹ Izvede me na prostrano mjesto, i izbavi me, jer sam mu mio.

²⁰ Dade mi Gospod po pravdi mojoj, i za èistotu ruku mojih dariva me.

²¹ Jer se držah putova Gospodnjih, i ne odmetnuh se Boga svojega,

²² Nego su svi zakoni njegovi preda mnom, i zapovijesti njegovijeh ne uklanjam od sebe.

23 Bih mu vjeran, i èuvah se od bezakonja svojega.

24 Dade mi Gospod po pravdi mojoj, po èistoti ruku mojih pred oèima njegovima.

25 Sa svetima postupaš sveto, s èovjekom vjernim vjerno,

26 S èistim èisto, a s nevaljalim nasuprot njemu.

27 Jer ti pomažeš ljudima nevoljnim, a oèi ponosite ponižavaš.

28 Ti raspaljuješ vidjelo moje; Gospod moj prosvjetljuje tamu moju.

29 S tobom razbijam vojsku, i s Bogom svojim skaèem preko zida.

30 Put je Božji vjeran, rijeè Gospodnja èista. On je štit svjema koji se u nj uzdaju.

31 Jer ko je Bog osim Gospoda, i ko je obrana osim Boga našega?

32 Ovaj Bog opasuje me snagom, i èini mi vjeran put.

33 Daje mi noge kao u jelena, i na visine stavlja me.

34 Uèi ruke moje boju, i mišice moje èini da su luk od mjedi.

35 Ti mi daješ štit spasenja svojega; desnica tvoja drži me, i milost tvoja èini me velika.

36 Ti širiš korak moj, te se ne spotièu noge moje.

37 Tjeram neprijatelje svoje i stižem ih, i ne vraæam se dok ih ne istrijebim.

38 Obaram ih, i ne mogu ustati, padaju pod noge moje.

39 Jer me ti opasuješ snagom za boj, i koji ustanu na me, obaraš ih preda mnom.

40 Neprijatelja mojih pleæi ti mi obraæaš, i potirem nenavidnike svoje.

41 Oni vièu, ali nema pomagaèa, ka Gospodu, ali ih on ne sluša.

42 Rasipam ih kao prah po vjetru, kao blato po ulicama gazim ih.

43 Ti me izbavljaš od bune narodne, postavljaš me da sam glava tuđim plemenima; narod kojega ne poznavah, služi mi.

44 Po samome èuvenju slušaju me, tuđini pokorni su mi.

45 Tuđini blijede, dršæu u gradovima svojim.

46 Živ je Gospod, i da je blagosloven braniè moj! Da se uzvisi Bog spasenja mojega,

47 Bog, koji mi daje osvetu, i pokorava mi narode,

48 Koji me izbavlja od neprijatelja, podiže me nad one koji ustaju na me i od èovjeka žestoka izbavlja me!

49 Toga radi hvalim te, Gospode, pred narodima, i pojem imenu tvojemu,

50 Koji slavno izbavljaš cara svojega, i èiniš milost pomazaniku svojemu Davidu i natražju njegovu dovijeka.

19

1 Nebesa kazuju slavu Božiju, i djela ruku njegovijeh glasi svod nebeski.

2 Dan danu dokazuje, i noæ noæi javlja.

3 Nema jezika, niti ima govora, gdje se ne bi èuo glas njihov.

⁴ Po svoj zemlji ide kazivanje njihovo i riječi njihove na kraj vasiljene. Suncu je postavio stan na njima;

⁵ I ono izlazi kao ženik iz ložnice svoje, kao junak veselo teče putem.

⁶ Izlazak mu je nakraj neba, i hod mu do kraja njegova; i niko nije sakriven od toplote njegove.

⁷ Zakon je Gospodnji svršen, krijepi dušu; svjedokanstvo je Gospodnje vjerno, daje mudrost nevješto.

⁸ Naredbe su Gospodnje pravedne, vesele srce. Zapovijest je Gospodnja svijetla, prosvjetljuje oči.

⁹ Strah je Gospodnji čest, ostaje do vijeka. Sudovi su njegovi istini, pravedni svikoliki.

¹⁰ Bolji su od zlata i dragog kamenja, slađi od meda koji teče iz sata.

¹¹ I slugu tvojega oni su prosvjetlili; ko ih drži ima veliku platu.

¹² Ko će znati sve svoje pogreške? Očisti me i od tajnijeh;

¹³ I od voljnijeh sačuvaj slugu svojega, da ne obladaju mnome. Tada će biti svršen i čest od velikoga prijestupa.

¹⁴ Da su ti riječi usta mojih ugodne, i pomisao srca mojega pred tobom, Gospode, krjeposti moja i izbavitelju moj!

20

¹ Da te usliši Gospod u dan žalosti, da te zaštiti ime Boga Jakovljeva.

² Da ti pošlje pomoć iz svetinje, i sa Siona da te potkrijepi.

³ Da se opomene svijeh prinosa tvojijeh, i žrtva tvoja paljenica da se nađe pretila.

⁴ Da ti da Gospod po srcu tvojemu; što god poèneš, da ti izvrši.

⁵ Radovaæemo se za spasenje tvoje, i u ime Boga svojega dignaæemo zastavu. Da ispuni Gospod sve molbe tvoje.

⁶ Sad vidim da Gospod èuva pomazanika svojega; sluša ga sa svetoga neba svojega; jaka je desnica njegova, koja spasava.

⁷ Jedni se hvale kolima, drugi konjma, a mi imenom Gospoda Boga svojega.

⁸ Oni posræu i padaju, a mi stojimo i ne kolebamo se.

⁹ Gospode! pomози caru, i usliši nas kad te zovemo.

21

¹ Gospode! s tvoje se sile veseli car; i kako mu je velika radost što ti pomažeš!

² Što mu je srce željelo, dao si mu, i molitve usta njegovijeh nijesi odbio.

³ Jer si ga doèekao blagoslovima milosnim, metnuo si mu na glavu vijenac od dragoga kamenja.

⁴ Molio te je za život i dao si mu da mu se produlje dani dovijeka.

⁵ Velika je slava njegova tvojom pomoæu; slavu si i krasotu metnuo na nj.

⁶ Dao si mu blagoslove dovijeka, razveselio si ga radošæu lica svojega.

⁷ Jer se car uzda u Gospoda i u milost višnjega; i ne koleba se.

⁸ Naæi æe ruka tvoja sve neprijatelje tvoje, naæi æe desnica tvoja one koji mrze na tebe.

⁹ Uèiniæeš ih kao peæe zažarenu, kad se razgnjeviš; gnjev æe ih Gospodnji progutati, i oganj æe ih proždrijeti.

¹⁰ Rod njihov istrijebiæeš sa zemlje, i sjeme njihovo između sinova èovjeèijih;

¹¹ Jer podigoše na tebe zlo, smisliše i ne mogoše izvršiti.

¹² Jer æeš ih metnuti za biljegu, iz lukova svojijeh pustiæeš strijele u lice njihovo.

¹³ Podigni se, Gospode, silom svojom; mi æemo pjevati i slaviti jakost tvoju.

22

¹ Bože, Bože moj! zašto si me ostavio udaljivši se od spasenja mojega, od rijeèi vike moje?

² Bože moj! vièem danju, a ti me ne slušaš, i noæu, ali nemam mira.

³ Sveti, koji živiš u pohvalama Izrailjevim!

⁴ U tebe se uzdaše oci naši, uzdaše se, i ti si ih izbavljao.

⁵ Tebe prizivaše, i spasavaše se; u tebe se uzdaše, i ne ostajaše u sramoti.

⁶ A ja sam crv, a ne èovjek; potsmijeh ljudima i rug narodu.

⁷ Koji me vide, svi mi se rugaju, razvaljuju usta, mašu glavom,

⁸ I govore: oslonio se na Gospoda, neka mu pomože, neka ga izbavi, ako ga miluje.

⁹ Ta, ti si me izvadio iz utrobe; ti si me umirio na sisi matere moje.

10 Za tobom pristajem od rođenja, od utrobe matere moje ti si Bog moj.

11 Ne udaljuj se od mene; jer je nevolja blizu, a nema pomoćnika.

12 Opteče me mnoštvo telaca; jaki volovi Vasanski opkoliše me;

13 Razvališe na me usta svoja. Lav je gladan lova i rièe.

14 Kao voda razlih se; rasuše se sve kosti moje; srce moje posta kao vosak, rastopilo se u meni.

15 Sasuši se kao crijep krjepost moja, i jezik moj prionu za grlo, i u prah smrtni meæeš me.

16 Opkoliše me psi mnogi; èeta zlikovaca ide oko mene, probodoše ruke moje i noge moje.

17 Mogao bih izbrojiti sve kosti svoje. Oni gledaju, i od mene naèiniše stvar za gledanje.

18 Diješe haljine moje meðu sobom, i za dolamu moju bacaju ždrijeb.

19 Ali ti, Gospode, ne udaljuj se. Silo moja, pohitaj mi u pomoæ.

20 Izbavi od maèa dušu moju, od psa jedinicu moju.

21 Saèuvaj me od usta lavovijeh, i od rogova bivolovih, èuvši, izbavi me.

22 Kazujem ime tvoje braæi; usred skupštine hvaliæu te.

23 Koji se bojite Gospoda, hvalite ga. Sve sjeme Jakovljevo! poštuj ga. Boj ga se, sve sjeme Izrailjevo!

24 Jer se ne oglušì molitve ništega niti je odbi; ne odvrati od njega lica svojega, nego ga usliši kad ga zazva.

²⁵ Tebe æu hvaliti na skupštini velikoj; zavjete svoje svršiaeu pred onima koji se njega boje.

²⁶ Neka jedu ubogi i nasite se, i neka hvale Gospoda koji ga traže; živo da bude srce vaše dovijeka.

²⁷ Opomenuæe se i obratiaæe se ka Gospodu svi krajevi zemaljski, i pokloniaæe se pred njim sva plemena neznabožaeka.

²⁸ Jer je Gospodnje carstvo; on vlada narodima.

²⁹ Ješæe i pokloniaæe se svi pretili na zemlji; pred njim æe pasti svi koji slaze u prah, koji ne mogu saèuvati duše svoje u životu.

³⁰ Sjeme æe njihovo služiti njemu. Kazivaæe se za Gospoda rodu potonjemu.

³¹ Doæi æe, i kazivaæe pravdu njegovu ljudima njegovijem, koji æe se roditi; jer je on uèinio ovo.

23

¹ Gospod je pastir moj, ništa mi neæe nedostajati.

² Na zelenoj paši pase me, vodi me na tihu vodu.

³ Dušu moju oporavlja, vodi me stazama pravednim imena radi svojega.

⁴ Da poðem i dolinom sjena smrtnoga, neæu se bojati zla; jer si ti sa mnom; štap tvoj i palica tvoja tješi me.

⁵ Postavio si preda mnom trpezu na vidiku neprijateljima mojim; namazao si uljem glavu moju, i èaša je moja preopuna.

⁶ Da! dobrota i milost tvoja pratiæe me u sve dane života mojega, i ja æu nastavati u domu Gospodnjem zadugo.

24

¹ Gospodnja je zemlja i što je god u njoj, vasiljena i sve što živi na njoj.

² Jer je on na morima osnova, i posred rijeka utvrđi je.

³ Ko æe izaæi na goru Gospodnju? i ko æe stati na svetom mjestu njegovu?

⁴ U koga su èiste ruke i srce bezazleno, ko ne izrièe imena njegova uzalud i ne kune se lažno.

⁵ On æe dobiti blagoslov od Gospoda, i milost od Boga spasa svojega.

⁶ Taki je rod onijeh koji ga traže, i koji su radi stajati pred licem tvojim, Bože Jakovljevi!

⁷ Vrata! uzvisite vrhove svoje, uzvisite se vrata vjeèna! Ide car slave.

⁸ Ko je taj car slave? Gospod krjepak i silan, Gospod silan u boju.

⁹ Vrata! uzvisite vrhove svoje, uzvisite se vrata vjeèna! Ide car slave.

¹⁰ Ko je taj car slave? Gospod nad vojskama; on je car slave.

25

¹ K tebi, Gospode, podižem dušu svoju.

² Bože moj! u tebe se uzdam; ne daj da se osramotim, da mi se ne svete neprijatelji moji.

³ I koji se god u te uzdaju, neæe se osramotiti; osramotiæe se oni koji se odmeæu od tebe besputno.

4 Pokaži mi, Gospode, putove svoje, nauèi me hoditi stazama tvojim.

5 Uputi me istini svojoj, i nauèi me; jer si ti Bog spasenja mojega, tebi se nadam svaki dan.

6 Opomeni se milosrða svojega, Gospode, i milosti svoje; jer su otkako je vijeka.

7 Grijeхова mladosti moje, i mojih prijestupa ne pominji; po milosti svojoj pomeni mene, radi dobrote svoje, Gospode!

8 Dobar je i pravedan Gospod; toga radi pokazuje grješnicima put.

9 Upuæuje krotke istini, uèi krotke hoditi putem njegovijem.

10 Svi su putovi Gospodnji milost i istina onima koji drže zavjet njegov i otkrivenje njegovo.

11 Radi imena svojega, Gospode, oprosti grijeh moj, jer je velik.

12 Koji se èovjek boji Gospoda? On æe mu pokazati koji put da izbere.

13 Duša æe njegova u dobru poèivati, i sjeme æe njegovo vladati zemljom.

14 Tajna je Gospodnja u onijeh koji ga se boje, i zavjet svoj javlja im.

15 Oèi su mi svagda upravljene ka Gospodu, jer on izvlaèi iz zamke noge moje.

16 Pogledaj me i smiluj se na me, jer sam inokosan i nevoljnik.

17 Nek se raširi stisnuto srce moje, iz tjeskobe moje izvadi me.

18 Vidi jade moje i muku moju, i oprosti mi sve grijehe moje.

19 Pogledaj neprijatelje moje kako ih je mnogo

i kakvom me pakosnom nenavišæu nenavide.

²⁰ Saèuvaj dušu moju i izbavi me; ne daj da se osramotim, jer se u tebe uzdam.

²¹ Bezazlenost i pravda neka me saèuva, jer se u tebe uzdam.

²² Izbavi, Bože, Izrailja od svijeh nevolja njegovijeh.

26

¹ Sudi mi, Gospode, jer u prostoti svojoj hodim i u Gospoda se uzdam; neæu se pokolebati.

² Ispitaj me, Gospode, i iskušaj me; pretopi što je u meni i srce moje.

³ Jer je milost tvoja pred oèima mojima, i hodim u istini tvojoj.

⁴ Ne sjedim s bezumnicima, i s lukavima se ne miješam.

⁵ Nenavidim društvo bezakonièko, i s bezbožnicima ne sjedim.

⁶ Umivam pravdom ruke svoje, i idem oko žrtvenika tvogega, Gospode,

⁷ Da razglašujem hvalu tvoju i kazujem sva èudesa tvoja.

⁸ Gospode! omilio mi je stan doma tvogega, i mjesto naselja slave tvoje.

⁹ Nemoj duše moje pogubiti, ni života mojega s krvopilcima,

¹⁰ Kojima je zloèinstvo u rukama, i kojima je desnica puna mita.

¹¹ A ja hodim u prostoti svojoj, izbavi me, i smiluj se na me.

¹² Noga moja stoji na pravom putu; na skupštinama æu blagosiljati Gospoda.

27

¹ Gospod je vidjelo moje i spasenje moje; koga da se bojim? Gospod je krjepost života mojega; koga da se strašim?

² Ako navale na me zlikovci da pojedu tijelo moje, protivnici i neprijatelji moji, spotæi æe se i pašæe.

³ Ako protiv mene vojska u oko stane, neæe se uplašiti srce moje; ako se na me rat digne, ja se ni onda neæu bojati.

⁴ Za jedno samo molim Gospoda, samo to ištem, da živim u domu Gospodnjem sve dane života svojega, da gledam krasotu Gospodnju i ranim u crkvu njegovu.

⁵ Jer bi me sakrio u kolibi svojoj u zlo doba; sklonio bi me pod krovom šatora svojega; na kamenu goru popeo bi me.

⁶ Tada bih podigao glavu svoju pred neprijateljima koji bi me opkolili; prinio bih u njegovu šatoru žrtvu hvale; zapjevao bih i hvalio Gospoda.

⁷ Èuj, Gospode, glas moj, tebe prizivljem, smiluj se na me i usliši me.

⁸ Srce moje govori pred tobom što si rekao: “tražite lice moje”; tražim lice tvoje, Gospode!

⁹ Nemoj odvratiti od mene lica svojega, nemoj u gnjevu ostaviti sluge svojega; budi pomoænik moj; nemoj me odbiti, i nemoj me ostaviti, Bože, spasitelju moj!

¹⁰ Jer otac moj i mati moja ostaviše me; ali Gospod neka me prihvati.

¹¹ Uputi me, Gospode, na put svoj i vodi me

pravom stazom poradi onijeh koji me vrebaju.

¹² Nemoj me dati na volju neprijateljima mojim; jer ustaše na me lažni svjedoci; ali zloba govori sama protiv sebe.

¹³ Vjerujem da æu vidjeti dobrotu Gospodnju na zemlji živijeh.

¹⁴ Uzđaj se u Gospoda, budi slobodan; neka bude srce tvoje krjepko, uzđaj se u Gospoda.

28

¹ K tebi, Gospode, viæem; grade moj, nemoj mi muæati, da ne bih, ako uzmuæiš, bio kao oni koji odlaze u grob.

² Èuj molitveni glas moj, kad vapijem k tebi, kad dižem ruke svoje k svetoj crkvi tvojoj.

³ Nemoj me zahvatiti s grješnicima, i s onima koji èine nepravdu, koji s bližnjima svojim mirno govore, a u srcu im je zlo.

⁴ Podaj im, Gospode, po djelima njihovijem, po zlomu postupanju njihovu; po djelima ruku njihovijeh podaj im, podaj im što su zaslužili.

⁵ Jer ne paze na djela Gospodnja, i na djela ruku njegovijeh. Da ih razori i ne sazida.

⁶ Da je blagosloven Gospod, jer usliši glas moljenja mojega!

⁷ Gospod je krjepost moja i štit moj; u njega se pouzda srce moje, i on mi pomože. Zato se veseli srce moje, i pjesmom svojom slavim ga.

⁸ Gospod je krjepost naroda svojega, i obrana koja spasava pomazanika njegova.

⁹ Spasi narod svoj, blagoslovi dostojanje svoje; spasi ih i uzdiži ih dovijeka.

29

¹ Dajte Gospodu, sinovi Božiji, dajte Gospodu slavu i èast.

² Dajte Gospodu slavu imena njegova. Poklonite se Gospodu u svetoj krasoti.

³ Glas je Gospodnji nad vodom, Bog slave grmi, Gospod je nad vodom velikom.

⁴ Glas je Gospodnji silan, glas je Gospodnji slavan.

⁵ Glas Gospodnji lomi kedre, Gospod lomi kedre Livanske.

⁶ Kao tele skaèu od njega; Livan i Sirion kao mlad bivo.

⁷ Glas Gospodnji sipa plamen ognjeni.

⁸ Glas Gospodnji potresa pustinju, potresa Gospod pustinju Kades.

⁹ Glas Gospodnji oprašta košute bremena, i sa šuma skida odijelo; i u crkvi njegovoj sve govori o slavi njegovoj.

¹⁰ Gospod je sjedio nad potopom, i sjedjeæe Gospod kao car uvijek.

¹¹ Gospod æe dati silu narodu svojemu, Gospod æe blagosloviti narod svoj mirom.

30

¹ Uzvišivaæu te, Gospode, jer si me oteo, i nijesi dao neprijateljima mojim da mi se svete.

² Gospode, Bože moj! zavikah k tebi, i iscijelio si me.

³ Gospode! izveo si iz pakla dušu moju, i oživio si me da ne siðem u grob.

⁴ Pojte Gospodu, sveci njegovi, i slavite sveto ime njegovo.

⁵ Gnjev je njegov za trenuæe oka, a do života milost njegova, veèerom dolazi plaè, a jutrom radost.

⁶ I ja rekoh u dobru svom: neæu posrnuti dovijeka.

⁷ Ti šæaše, Gospode, te gora moja stajaše tvrdo. Ti odvrati lice svoje, i ja se smetoh.

⁸ Tada tebe, Gospode, zazivah, i Gospoda molih:

⁹ "Kakva je korist od krvi moje, da siðem u grob? hoæe li te prah slaviti ili kazivati istinu tvoju?"

¹⁰ Èuj, Gospode, i smiluj se na me; Gospode! budi mi pomoænik."

¹¹ I ti promijeni plaè moj na radost, skide s mene vreæu, i opasa me veseljem.

¹² Zato æe ti pjevati slava moja i neæe umuknuti; Gospode, Bože moj! dovijeka æu te hvaliti.

31

¹ U tebe se, Gospode, uzdam; nemoj me ostaviti pod sramotom dovijeka, po pravdi svojoj izbavi me.

² Prigni k meni uho svoje, pohitaj, pomози mi. Budi mi kameni grad, tvrda ograda, gdje bih se spasao.

³ Jer si ti kamena gora moja i ograda moja, imena svojega radi vodi me i upravljaj mnom.

⁴ Izvadi me iz mreže, koju mi tajno zamjestiše; jer si ti krjepost moja.

⁵ U tvoju ruku predajem duh svoj; izbavljao si me, Gospode, Bože istini!

⁶ Nenauidim one koji poštuju propadljive idole; ja se u Gospoda uzdam.

⁷ Radovaæu se i veseliti se o milosti tvojoj, kad pogledaš na moju muku, poznaš tugu duše moje,

⁸ Ne daš me u ruku neprijatelju, postaviš noge moje na prostranom mjestu.

⁹ Smiluj se na me, Gospode; jer me je tuga, od jada iznemože oko moje, duša moja i srce moje.

¹⁰ Išèilje u žalosti život moj, i godine moje u uzdisanju; oslabi od muke krjepost moja, i kosti moje sasahnuše.

¹¹ Od mnoŹine neprijatelja svojih postadoh potsmijeh i susjedima svojim, i strašilo znancima svojim; koji me vide na ulici, bjeŹe od mene.

¹² Zaboravljen sam kao mrtav, nema me u srcima; ja sam kao razbijen sud.

¹³ Jer slušam grdnju od mnogih, otsvuda strah, kad se dogovaraju na me, misle išèupati dušu moju.

¹⁴ A ja se, Gospode, u tebe uzdam i velim: ti si Bog moj.

¹⁵ U tvojoj su ruci dani moji; otmi me iz ruku neprijatelja mojijeh, i od onijeh, koji me gone.

¹⁶ PokaŹi svijetlo lice svoje sluzi svojemu; spasi me milošæu svojom.

¹⁷ Gospode! nemoj me ostaviti pod sramotom; jer tebe prizivljem. Nek se posrame bezboŹnici, neka zamuknu i padnu u pakao.

¹⁸ Neka onijeme usta laŹljiva, koja govore na pravednika obijesno, oholo i s porugom.

¹⁹ Kako je mnogo u tebe dobra, koje èuvaš za one koji te se boje, i koje daješ onima koji se u te

uzdaju pred sinovima èovjeèijim!

²⁰ Sakrivaš ih pod krov lica svojega od buna ljudskih; sklanjaš ih pod sjen od svadljivijeh jezika.

²¹ Da je blagosloven Gospod, što mi pokaza divnu milost kao da me uvede u tvrd grad!

²² Ja rekoh u smetnji svojoj: odbaèen sam od oèiju tvojijeh; ali ti èu molitveni glas moj, kad te prizvah.

²³ Ljubite Gospoda svi sveti njegovi; Gospod drži vjeru; i uvršeno vraæa onima koji postupaju oholo.

²⁴ Budite slobodni, i neka bude jako srce vaše, svi koji se u Gospoda uzdate.

32

¹ Blago onome, kojemu je oproštena krivica, kojemu je grijeh pokriven.

² Blago èovjeku, kojemu Gospod ne prima grijeha i u èijem duhu nema lukavstva.

³ Kad muèah, posahnuše kosti moje od uzdisanja mojega po vas dan.

⁴ Jer dan i noæ tištaše me ruka tvoja; nesta soka u meni kao na ljetnoj pripeci.

⁵ Grijeh svoj kazah tebi, i krivice svoje ne zatajih; rekoh: ispovijedam Gospodu prijestupe svoje; i ti skide s mene krivicu grijeha mojega.

⁶ Zato neka ti se moli svaki svetac, kad se možeš naèi; i onda potop velike vode neæe ga stignuti.

⁷ Ti si zaklon moj, ti me èuvaš od tjeskobe; okružavaš me radostima u izbavljanju.

⁸ Urazumiæu te, i pokazaæu ti put kojim da ideš; svjetovaæu te, oko je moje na tebi.

⁹ Nemojte biti kao konj, kao mazga bez razuma, kojima uzdom i žvalama valja obuzdati gubicu, kad ne idu k tebi.

¹⁰ Mnogo muke ima bezbožnik, a koji se uzda u Gospoda, oko njega je milost.

¹¹ Radujte se o Gospodu, i pjevajte, pravednici; veselite se svi koji ste prava srca.

33

¹ Veselite se pravednici pred Gospodom; pravednima dolikuje slaviti.

² Slavite Gospoda guslama, udarajte mu u psaltir od deset žica.

³ Pjevajte mu pjesmu novu, složno udarajte podvikujuæi;

⁴ Jer je prava rijeè Gospodnja, i svako djelo njegovo istinito.

⁵ On ljubi pravdu i sud, dobrote je Gospodnje puna zemlja.

⁶ Rijeèju Gospodnjom nebesa se stvoriše, i duhom usta njegovijeh sva vojska njihova.

⁷ Kao u gomilu sabra vodu morsku, i propasti metnu u spreme.

⁸ Nek se boji Gospoda sva zemlja, i neka strepi pred njim sve što živi po vasiljenoj;

⁹ Jer on reèe, i postade; on zapovjedi, i pokaza se.

¹⁰ Gospod razbija namjere neznabošcima, uništava pomisli narodima.

¹¹ Namjera je Gospodnja tvrda dovijeka, misli srca njegova od koljena na koljeno.

12 Blago narodu, kojemu je Bog Gospod, ple-
menu, koje je on izabrao sebi za naslijeđe.

13 S neba gleda Gospod, vidi sve sinove ljudske;

14 S prijestola, na kome sjedi, pogleda na sve
koji žive na zemlji.

15 On je stvorio sva srca njihova, on i zna sva
djela njihova.

16 Neæe pomoæi caru velika sila, neæe zaštititi
jakoga velika snaga;

17 Nije u konju uzdanje da æe pomoæi; ako mu
je i velika snaga, neæe izbaviti.

18 Gle, oko je Gospodnje na onima koji ga se
boje, i na onima koji èekaju milost njegovu.

19 On æe dušu njihovu izbaviti od smrti, i
prehraniti ih u gladne godine.

20 Duša se naša uzda u Gospoda; on je pomoæ
naša i štit naš.

21 O njemu se veseli srce naše; jer se u sveto
ime njegovo uzdamo.

22 Da bude milost tvoja, Gospode, na nama, kao
što se uzdamo u tebe.

34

1 Blagosiljam Gospoda u svako doba, hvala je
njegova svagda u ustima mojima.

2 Gospodom se hvali duša moja; neka èuju koji
stradaju, pa neka se raduju.

3 Velièajte Gospoda sa mnom, uzvišujmo ime
njegovo zajedno.

4 Tražih Gospoda, i èu me, i svijeh nevolja
mojih oprosti me.

5 Koji u njega gledaju prosvjetljuju se, i lica se
njihova neæe postidjeti.

6 Ovaj stradalac zavika, i Gospod ga èu, i oprosti ga svijeh nevolja njegovijeh.

7 Anđeli Gospodnji stanom stoje oko onijeh koji se njega boje, i izbavljaju ih.

8 Ispitajte i vidite kako je dobar Gospod; blago èovjeku koji se uzda u nj.

9 Bojte se Gospoda, sveti njegovi; jer koji se njega boje, njima nema oskudice.

10 Lavovi su ubogi i gladni, a koji traže Gospoda, ne premièe im se nijednoga dobra.

11 Hodite, djeco, poslušajte me; nauèiæu vas strahu Gospodnjemu.

12 Koji èovjek želi života, ljubi dane da bi vidio dobro?

13 Ustavljaj jezik svoj oda zla, i usta svoja od prijevarne rijeçi.

14 Kloni se oda zla, i èini dobro, traži mira i idi za njim.

15 Oèi su Gospodnje obraæene na pravednike, i uši njegove na jauk njihov.

16 Ali je strašno lice Gospodnje za one koji èine zlo, da bi istrijebio na zemlji spomen njihov.

17 Vièu pravedni, i Gospod ih èuje, i izbavlja ih od svijeh nevolja njihovijeh.

18 Gospod je blizu onijeh koji su skrušena srca, i pomaže onima koji su smjerna duha.

19 Mnogo nevolje ima pravednik, ali ga od svijeh izbavlja Gospod.

20 Èuva Gospod sve kosti njegove, nijedna se od njih neæe slomiti.

21 Bezbožnika ubiæe zlo, i koji nenavide pravednika prevariæe se.

22 Gospod iskupljuje dušu sluga svojih, i koji se god u njega uzdaju, neæe se prevariti.

35

1 Gospode! budi suparnik suparnicima mojim; udri one koji udaraju na me.

2 Uzmi oruþje i štit, i digni se meni u pomoæ.

3 Potegni koplje, i presijeci put onima koji me gone, reci duši mojoj: ja sam spasenje tvoje.

4 Neka se postide i posrame koji traþe dušu moju; neka se odbiju natrag i postide koji mi zlo hoæe.

5 Neka budu kao prah pred vjetrom, i anđeo Gospodnji neka ih progoni.

6 Neka bude put njihov taman i klizav, i anđeo Gospodnji neka ih tjera.

7 Jer ni za što zastriješe mreþom jamu za mene, ni za što iskopaše jamu duši mojoj.

8 Neka dođe na njega pogibao nenadna, i mreþa koju je namjestio neka ulovi njega, neka on u nju padne na pogibao.

9 A duša æe se moja radovati o Gospodu, i veseljaæe se za pomoæ njegovu.

10 Sve æe kosti moje reæi: Gospode! ko je kao ti, koji izbavljaš stradalca od onoga koji mu dosađuje, i ništuga i ubogoga od onoga koji ga upropašæuje?

11 Ustaše na me lažni svjedoci; što ne znam, za ono me pitaju.

12 Plaæaju mi zlo za dobro, i sirotovanje duši mojoj.

13 Ja se u bolesti njihovoj oblaèih u vreæu, muèih postom duðu svoju, i molitva se moja vraæaše u prsima mojima.

14 Kao prijatelj, kao brat postupah; bijah sjetan i s oborenom glavom kao onaj koji za materom Œali.

15 A oni se raduju kad se ja spotaknem, i kupe se, kupe se na me, zadaju rane, ne znam zašto, èupaju i ne prestaju.

16 S nevaljalijem i podrugljivijem besposlièarima škrguæu na me zubima svojim.

17 Gospode! hoæeš li dugo gledati? Otmi duðu moju od napadanja njihova, od ovijeh lavova jedinicu moju.

18 Priznavaæu te u saboru velikom, usred mnogoga naroda hvaliaæu te:

19 Da mi se ne bi svetili koji mi zlobe nepravedno, i namigivali oèima koji mrze na me ni za što.

20 Jer oni ne govore o miru, nego na mirne na zemlji izmišljaju laŒne stvari.

21 Razvaljuju na me usta svoja, i govore: dobro! dobro! vidi oko naše.

22 Vidiš, Gospode! nemoj muèati; Gospode! nemoj otstupiti od mene.

23 Probudi se, ustani na sud moj, BoŒe moj i Gospode, i na parnicu moju.

24 Sudi mi po pravdi svojoj, Gospode, BoŒe moj, da mi se ne svete.

25 Ne daj da govore u srcu svojem: dobro! to smo htjeli! Ne daj da govore: proŒdrijesmo ga.

26 Nek se postide i posrame svi koji se raduju zlu mojemu, nek se obuku u stid i u sram koji se

razmeæu nada mnom.

²⁷ Neka se raduju i vesele koji mi žele pravdu, i govore jednako: velik Gospod, koji želi mira sluzi svojemu!

²⁸ I moj æe jezik kazivati pravdu tvoju, i hvalu tebi svaki dan.

36

¹ Bezakoniku je bezbožna rijeè u srcu; nema straha Božijega pred oèima njegovijem.

² Ali laže sebi u oèi, mjesto da prizna svoje bezakonje i omrzne na nj.

³ Rijeèi su usta njegovijeh nepravda i lukavstvo, neæe da se opameti da tvori dobro.

⁴ Bezakonje smišlja na postelji svojoj, stoji na putu rđavom, zlo mu nije mrsko.

⁵ Gospode! do neba je milost tvoja, i istina tvoja do oblaka.

⁶ Pravda je tvoja kao gore Božije, sudovi tvoji bezdana velika; ljude i stoku ti èuvaš, Gospode!

⁷ Kako je dragocjena milost tvoja, Bože! sinovi ljudski u sjenu krila tvojih ne boje se.

⁸ Hrane se od izobila doma tvojega, i iz potoka sladošti svojih ti ih napajaš.

⁹ Jer je u tebe izvor životu, tvojom svjetlošæu vidimo svjetlost.

¹⁰ Raširi milost svoju na one koji te znadu, i pravdu svoju na dobra srca.

¹¹ Ne daj da stane na mene noga ohola, i ruka bezbožnièka da me zaljulja.

¹² Onamo neka padnu koji èine bezakonje, neka se stropoštaju i ne mogu ustati.

37

¹ Nemoj se žestiti gledajuæi nevaljale, nemoj zavidjeti onima koji èine bezakonje.

² Jer se kao trava brzo kose, i kao zeleno bilje venu.

³ Uzdam se u Gospoda i tvori dobro; živi na zemlji i hrani istinu.

⁴ Tješi se Gospodom, i uèiniæe ti što ti srce želi.

⁵ Predaj Gospodu put svoj, i uzdam se u njega, on æe uèiniti.

⁶ I izvešæe kao vidjelo pravdu tvoju, i pravicu tvoju kao podne.

⁷ Osloni se na Gospoda, i èekaj ga. Nemoj se žestiti gledajuæi koga gdje napreduje na putu svojem, èovjeka, koji radi što namisli.

⁸ Utišaj gnjev, i ostavi jarost; nemoj se dražiti da zlo èiniš.

⁹ Jer æe se istrijebiti koji èine zlo, a koji èekaju Gospoda naslijediæe zemlju.

¹⁰ Još malo, pa neæe biti bezbožnika; pogledaæeš na mjesto njegovo, a njega nema.

¹¹ A smjerni æe naslijediti zemlju, i naslađivaæe se množinom mira.

¹² Zlo misli bezbožnik pravедniku, i škrguæe na nj zubima svojim.

¹³ Ali mu se Gospod smije, jer vidi da se primièe dan njegov.

¹⁴ Maè potežu bezbožnici, zapinju luk svoj, da obore ubogoga i ništega i pokolju one koji idu pravim putem.

¹⁵ Maè æe njihov udariti u njihovo srce, i lukovi njihovi polomiæe se.

16 Bolje je malo u pravednika nego bogatstvo mnogih bezbožnika.

17 Jer æe se mišice bezbožnicima potrti, a pravednike utvrđuje Gospod.

18 Zna Gospod dane bezazlenima, i dio njihov traje dovijeka.

19 Neæe se postidjeti u zlo doba, u dane gladne biæe siti.

20 A bezbožnici ginu, i neprijatelji Gospodnji kao ljepota šumska prolaze, kao dim prolaze.

21 Bezbožnik uzaima i ne vraæa, a pravednik poklanja i daje.

22 Jer koje on blagoslovi, oni naslijede zemlju, a koje on prokune, oni se istrijebe.

23 Gospod utvrđuje korake svakoga èovjeka i mio mu je put njegov.

24 Kad posrne da padne, neæe pasti, jer ga Gospod drži za ruku.

25 Bijah mlad i ostarjeh, i ne vidjeh pravednika ostavljena, ni djece njegove da prose hljeba.

26 Svaki dan poklanja i daje u zajam, i na natražju je njegovu blagoslov.

27 Uklanjab se oda zla, i èini dobro, i živi dovijeka.

28 Jer Gospod ljubi pravedni sud, i ne ostavlja svetaca svojijeh; uvijek se oni èuvaju; a pleme æe se bezbožnièko istrijebiti.

29 Pravednici æe naslijediti zemlju, i živjeæe na njoj dovijeka.

30 Usta pravednikova govore mudrost, i jezik njegov kazuje istinu.

31 Zakon je Boga njegova njemu u srcu, stopala

se njegova ne spotièu.

³² Bezbožnik vreba pravednika, i traži da ga ubije;

³³ Ali ga Gospod neæe pustiti u ruke njegove, niti æe dati da ga okrive kad se stanu suditi.

³⁴ Èekaj Gospoda i drži se puta njegova, i on æe te postaviti da vladaš zemljom; vidjeæeš kako æe se istrijebiti bezbožnici.

³⁵ Vidjeh bezbožnika strašna koji se raširivaše kao granato drvo;

³⁶ Ali prođe, i evo nema ga; tražim ga i ne nađohim.

³⁷ Hrani èistotu i pazi pravdu, jer æe u èovjeka mirna ostati natražje.

³⁸ A bezakonika æe nestati sasvijem; natražje æe se bezbožnièko zatrti.

³⁹ Od Gospoda je spasenje pravednicima; on je krjepost njihova u nevolji.

⁴⁰ Gospod æe im pomoæi, i izbaviæe ih; izbaviæe ih od bezbožnika, i saèuvaæe ih, jer se u njega uzdaju.

38

¹ Gospode! nemoj me karati u gnjevu svojem, niti me nakazati u jarosti svojoj.

² Jer strijele tvoje ustrijeliše me, i ruka me tvoja tišti.

³ Nema zdrava mjesta na tijelu mojem od gnjeva tvojega; nema mira u kostima mojim od grijeha mojega.

⁴ Jer bezakonja moja izađoše vrh glave moje, kao teško breme otežaaše mi.

⁵ Usmrdješe se i zagnojiše se rane moje od bezumlja mojega.

⁶ Zgrèio sam se i pogurio veoma, vas dan idem sjetan;

⁷ Jer sam iznutra pun ognja, i nema zdrava mjesta na tijelu mojem.

⁸ Iznemogoh i veoma oslabih, rièem od trzanja srca svojega.

⁹ Gospode! pred tobom su sve želje moje, i uzdisanje moje nije od tebe sakriveno.

¹⁰ Srce moje jako kuca, ostavi me snaga moja, i vid oèiju mojijeh, ni njega mi nema.

¹¹ Drugovi moji i prijatelji moji videæi rane moje otstupiše, daleko stoje bližnji moji.

¹² Koji traže dušu moju namještaju zamku, i koji su mi zlu radi, govore o pogibli i po vas dan misle o prijevari.

¹³ A ja kao gluh ne èujem i kao nijem koji ne otvora usta svojijeh.

¹⁴ Ja sam kao èovjek koji ne èuje ili nema u ustima svojim pravdanja.

¹⁵ Jer tebe, Gospode, èekam, ti odgovaraj za mene, Gospode, Bože moj!

¹⁶ Jer rekoh: da mi se ne svete, i da se ne razmeæu nada mnom, kad se spotakne noga moja.

¹⁷ Jer sam gotov pasti, i tuga je moja svagda sa mnom.

¹⁸ Priznajem krivicu svoju, i tužim radi grijeha svojega.

¹⁹ Neprijatelji moji žive, jaki su, i sila ih ima što me nenavide na pravdi.

20 Koji mi vraæaju zlo za dobro, neprijatelji su mi zato što sam pristao za dobrim.

21 Nemoj me ostaviti, Gospode, Bože moj! nemoj se udaljiti od mene.

22 Pohitaj u pomoæ meni, Gospode, spasitelju moj!

39

1 Rekoh: èuvaæu se na putovima svojim da ne zgriješim jezikom svojim; zauzdavaæu usta svoja, dok je bezbožnik preda mnom.

2 Bijah nijem i glasa ne pustih; muèah i o dobru. Ali se tuga moja podiže,

3 Zapali se srce moje u meni, u mislima mojim razgorje se oganj; progovorih jezikom svojim:

4 Kaži mi, Gospode, kraj moj, i dokle æe trajati dani moji? da znam kako sam ništa.

5 Evo s pedi dao si mi dane, i vijek je moj kao ništa pred tobom. Baš je ništa svaki èovjek živ.

6 Baš hodi èovjek kao utvara; baš se uzalud kida, sabira, a ne zna kome æe dopasti.

7 Pa šta da èekam, Gospode? Nad je moj u tebi.

8 Iz svega bezakonja mojega izbavi me, ne daj me bezumnome na potsmijeh.

9 Nijem sam, neæu otvoriti usta svojijeh; jer si me ti udario.

10 Olakšaj mi udarac svoj, silna ruka tvoja ubi me.

11 Ako æeš karati èovjeka za prijestupe, ras-toèiæe se kao od moljaca krasota njegova. Baš je ništa svaki èovjek.

12 Slušaj molitvu moju, Gospode, i èuj jauk moj. Gledajuæi suze moje nemoj muèati. Jer sam gost u tebe i došljak kao i svi stari moji.

13 Nemoj me više gnjevno gledati, pa æu odahnuti prije nego otidem i više me ne bude.

40

1 Dugo èekah Gospoda, i saže se k meni, i èu viku moju.

2 Izvadi me iz jame, koja buèi, i iz gliba, i postavi na kamen noge moje, i utvrdi stope moje.

3 I metnu u usta moja pjesmu novu, hvalu Bogu našem. Vide mnogi, i poèinju se bojati Gospoda, i uzdati se u njega.

4 Blago onome koji na Gospoda stavlja nadanje svoje, i ne obraæa se oholima i onijem koji teže na laž.

5 Mnoga su èudesna tvoja, koja si uèinio, Gospode, Bože moj, i mnoge su misli tvoje s nama. Nema ti ravna. Htio bih javljati i kazivati, ali im broja nema.

6 Žrtve i darova neæeš; ti si mi uši otvorio; žrtve paljenice i koja se za grijeh prinosi ne tražiš.

7 I po tome rekoh: evo idem, kao što je u knjizi pisano za mene;

8 Hoæu èiniti volju tvoju, Bože moj, i zakon je tvoj meni u srcu.

9 Kazujem pravdu na saboru velikom; evo, usta svojih ne ustavljam; Gospode, ti znaš.

10 Pravde tvoje ne sakrivam u srcu svom, kazujem vjernost tvoju i spasenje tvoje; i ne tajim milosti tvoje i istine tvoje od sabora velikog.

11 Gospode, nemoj zatvoriti srca svojega od mene; milost tvoja i istina tvoja jednako neka me èuvaju.

12 Jer me opkoliše zla nebrojena; stigoše me nepravde moje, da ne mogu gledati; ima ih više nego kose na glavi mojoj, srce me moje ostavi.

13 Gospode, voljan budi izbaviti me, Gospode, pohitaj mi u pomoæ.

14 Nek se postide i posrame svi koji traže pogibao duši mojoj! Nek se vrate natrag i postide koji mi žele zlo!

15 Nek se povrate u smetnji svojoj koji mi govore: ha! ha!

16 Neka se tješe i vesele tobom svi koji traže tebe, Gospode, i koji ljube spasenje tvoje, neka jednako govore: velik Gospod!

17 Ja sam nesreæan i ništ, neka se Gospod postara za me! Ti si pomoæ moja i izbavitelj moj, Bože moj, ne èasi.

41

1 Blago onome koji razumije ništenu! Gospod æe ga izbaviti u zli dan.

2 Gospod æe ga saèuvati i poživie ga; biæe blažen na zemlji. Neæeš ga dati na volju neprijateljima njegovijem.

3 Gospod æe ga ukrijepiti bolna na odru. Sasvijem mijenjaš postelju njegovu u bolesti njegovoj.

4 Ja viem: Gospode! smiluj se na me, iscijeli dušu moju, sagriješih ti.

5 Neprijatelji moji govore zlobno za mene: "kad æe umrijeti, i ime njegovo poginuti?"

⁶ I ako ko dođe da me vidi, laska; srce njegovo slaže u sebi nepravdu, i otišavši kazuje.

⁷ Šapæu o meni među sobom neprijatelji moji, i misle mi zlo:

⁸ "Zla stvar dođe na njega, legao je; neæe više ustati."

⁹ I èovjek mira mojega, u kojega se uzdah, koji jeđaðe hljeb moj, podiže na me petu.

¹⁰ Ali ti, Gospode, smiluj se na me, i podigni me; a ja æu im vratiti.

¹¹ Po tome æu poznati da sam ti mio, ako se ne uzraduje neprijatelj moj nada mnom.

¹² A mene cijela saèuvaj, i daj mi da stojim pred licem tvojim dovijeka.

¹³ Blagosloven Bog Izrailjev od vijeka do vijeka. Amin, amin.

42

¹ Kao što košuta traži potoke, tako duša moja traži tebe, Bože!

² Žedna je duša moja Boga, Boga živoga, kad æu doæi i pokazati se licu Božijemu?

³ Suze su mi hljeb dan i noæ, kad mi svaki dan govore: gdje je Bog tvoj?

⁴ Duša se moja proljeva kad se opominjem kako sam hodio sred mnogoga ljudstva, stupao u dom Božji, a ljudstvo praznujuæi pjevaše i podvikivaše.

⁵ Što si klonula, dušo moja, i što si žalosna? Uzdam se u Boga; jer æu ga još slaviti, spasitelja mojega i Boga mojega.

⁶ Klonula je u meni duša zato što te pominjem u zemlji Jordanskoj, na Ermonu, na gori maloj.

7 Bezdana bezdanu dozivlje glasom slapova tvojih; sve vode tvoje i vali tvoji na mene navališe.

8 Danju je javljao Gospod milost svoju, a noæu mu je pjesma u mene, molitva Bogu života mojega.

9 Reæi æu Bogu, gradu svojemu: zašto si me zaboravio? zašto idem sjetan od pakosti neprijateljeve?

10 Koji mi pakoste, prebijajuæi kosti moje, rugaju mi se govoreæi mi svaki dan: gdje ti je Bog?

11 Što si klonula, dušo moja, i što si žalosna? Uzdaj se u Boga; jer æu ga još slaviti, spasitelja mojega i Boga mojega.

43

1 Sudi mi, Bože, i raspravi parbu moju s narodom rđavim! od èovjeka nepravednoga i lukavoga izbavi me.

2 Jer si ti Bog krjeposti moje; zašto si me odbacio? Zašto idem sjetan od pakosti neprijateljeve?

3 Pošlji vidjelo svoje i istinu svoju, neka me vode, i izvedu na svetu goru tvoju i u dvorove tvoje.

4 Onda æu pristupiti k žrtveniku Božijemu, k Bogu radosti i veselja svojega, i uz gusle slavijaæu te, Bože, Bože moj!

5 Što si klonula, dušo moja, i što si žalosna? Uzdaj se u Boga; jer æu ga još slaviti, spasitelja mojega i Boga mojega.

44

¹ Bože, svojim ušima slušasmo, oci nam naši pripovijedaše djelo koje si uèinio u njihovo vrijeme, u staro vrijeme.

² Rukom svojom izгнаo si narode, a njih posadio; iskorijenio si plemena, a njih namnožio.

³ Jer ne zadobiše zemlje svojim maèem, niti im mišica njihova pomože, nego tvoja desnica i tvoja mišica, i svjetlost lica tvojega, jer ti bijahu omiljeli.

⁴ Bože, care moj, ti si onaj isti, pošlji pomoæ Jakovu!

⁵ S tobom æemo izbosti neprijatelje svoje, i s imenom tvojim izgaziæemo one koji ustaju na nas.

⁶ Jer se ne uzdam u luk svoj, niti æe mi maè moj pomoæi.

⁷ Nego æeš nas ti izbaviti od neprijatelja našijeh, i nenavidnike naše posramiæeš.

⁸ Bogom æemo se hvaliti svaki dan, i ime tvoje slaviæemo dovijeka.

⁹ Ali sad si nas povrgao i posramio, i ne ideš s vojskom našom.

¹⁰ Obraæaš nas te bježimo ispred neprijatelja, i neprijatelji nas naši haraju.

¹¹ Dao si nas kao ovce da nas jedu, i po narodima rasijao si nas.

¹² U bescjenje si prodao narod svoj, i nijesi mu podigao cijene.

¹³ Dao si nas na potsmijeh susjedima našijem, da nam se rugaju i sramote nas koji žive oko nas.

¹⁴ Naèinio si od nas prièu u naroda, gledajuæi nas mašu glavom tuđinci.

¹⁵ Svaki je dan sramota moja preda mnom, i stid je popao lice moje

¹⁶ Od rijeèi potsmjevaèevih i rugaèevih, i od pogleda neprijateljevih i osvetljivèevih.

¹⁷ Sve ovo snaðe nas; ali ne zaboravimo tebe, niti prestupismo zavjeta tvojega.

¹⁸ Ne odstupi natrag srce naše, i stope naše ne zaðoše s puta tvojega.

¹⁹ Kad si nas bio u zemlji zmajevskoj, i pokrivaò nas sjenom smrtnijem,

²⁰ Onda da bijasmo zaboravili ime Boga svojega i podigli ruke svoje k Bogu tuðemu,

²¹ Ne bi li Bog iznašao to? Jer on zna tajne u srcu.

²² A ubijaju nas za tebe svaki dan; s nama postupaju kao s ovcama klanicama.

²³ Ustani, što spavaš, Gospode! Probudi se, nemoj odbaciti zasnagda.

²⁴ Zašto kriješ lice svoje? zaboravljaš nevolju i muku našu?

²⁵ Duša naša pade u prah, tijelo je naše baèeno na zemlju.

²⁶ Ustani, pomoæi naša, i izbavi nas radi milosti svoje.

45

¹ Teèe iz srca mojega rijeè dobra; rekoð: djelo je moje za cara; jezik je moj trska hitroga pisara.

² Ti si najljepši izmeðu sinova ljudskih, blagodati teèe iz usta tvojih, jer te je blagoslovio Bog do vijeka.

³ Pripaši, junaèe, uz bedru svoju maè svoj, èast svoju i krasotu svoju.

⁴ I tako okiæen pohitaj, sjedi na kola za istinu i krotku pravdu, i desnica æe tvoja pokazati èudesu.

⁵ Oštre su strijele tvoje; narodi æe pasti pod vlast tvoju; prostrijeliæe srca neprijatelja carevijeh.

⁶ Prijesto je tvoj, Bože, vjeèan i nepokolebljiv; skiptar je carstva tvogega skiptar pravice.

⁷ Ljubiš pravdu i mrziš na bezakonje; toga radi pomaza te, Bože, Bog tvoj uljem radosti više nego drugove tvoje.

⁸ Sve haljine tvoje mirišu smirnom, alojem i kasijom. Koji žive u dvorima od Minijske slonove kosti, oni te vesele.

⁹ Carske kæeri dvore te; s desne ti strane stoji carica u Ofirskom zlatu.

¹⁰ Èuj, kæeri, pogledaj i obrati k meni uho svoje, zaboravi narod svoj i dom oca svojega.

¹¹ I caru æe omiljeti ljepota tvoja; jer je on Gospod tvoj, i njemu se pokloni.

¹² Kæi Tirova doæi æe s darovima, najbogatiji u narodu tebe æe moliti.

¹³ Sva je ukrašena kæi careva iznutra, haljina joj je zlatom iskiæena.

¹⁴ U vezenoj haljini vode je k caru; za njom vode k tebi djevojke, druge njezine.

¹⁵ Vode ih veselo i radosno, ulaze u dvor carev.

¹⁶ Mjesto otaca tvojih biæe sinovi tvoji, postaviæeš ih knezovima po svoj zemlji.

¹⁷ Uèiniæu da se ne zaboravlja ime tvoje od koljena na koljeno; po tom æe te slaviti narodi vavijek vijeka.

46

¹ Bog nam je utoèište i sila, pomoænik, koji se u nevoljama brzo nalazi.

² Zato se neæemo bojati, da bi se zemlja pomjestila, i gore se prevalile u srce morima.

³ Neka buèi i kipi voda njihova, nek se planine tresu od vala njihovijeh;

⁴ Potoci vesele grad Božji, sveti stan višnjega.

⁵ Bog je usred njega, neæe se pomjestiti, Bog mu pomaže od zore.

⁶ Uzbuèaše narodi, zadrmaše se carstva; ali on pusti glas svoj i zemlja se rastapaše.

⁷ Gospod nad vojskama s nama je, braniè je naš Bog Jakovljevi.

⁸ Hodite i vidite djela Gospoda, koji uèini èudesa na zemlji,

⁹ Prekide ratove do kraja zemlje, luk prebi, koplje slomi, i kola sažeže ognjem.

¹⁰ Utolite i poznajte da sam ja Bog; ja sam uzvišen po narodima, uzvišen na zemlji.

¹¹ Gospod nad vojskama s nama je, braniè je naš bog Jakovljevi.

47

¹ Svi narodi, zaplještite rukama, pokliknite Bogu glasom radosnijem.

² Jer je višnji Gospod strašan, car veliki nad svom zemljom.

³ Pokori nam narode i plemena pod noge naše.

⁴ Izbra nam dostojanje naše, krasotu Jakova, koji mu omilje.

⁵ Ide Bog uz podvikivanje, Gospod uz glas trubni.

⁶ Pojte Bogu, pojte; pojte caru našem, pojte;

⁷ Jer je Bog car od sve zemlje, pojte pjesmu.

⁸ Bog caruje nad narodima; Bog sjedi na svetom prijestolu svom.

⁹ Knezovi narodni sastavljaju se s narodom Boga Avramova. Jer su štitovi zemaljski Božiji. Da je uzvišen!

48

¹ Velik je Gospod i slavan veoma u gradu Boga našega, na svetoj gori svojoj.

² Prekrasna je visina, utjeha svoj zemlji gora Sion, na sjevernoj strani njezinoj grad cara velikoga.

³ Bog u dvorima njegovijem zna se da je braniè.

⁴ Jer, gle, carevi se zemaljski sabraše, ali prodoše svi.

⁵ Vidješe i zaèudiše se, prepadoše se i pobjegoše.

⁶ Trepet obuze ih ondje, muèiše se kao porodilja.

⁷ Vjetrom istoènim razbio si korablje Tarsiske.

⁸ Što slušamo to i vidimo u gradu Gospoda nad vojskama, u gradu Boga našega. Bog ga utvrdi dovijeka.

⁹ Kazujemo, Bože, milost tvoju usred crkve tvoje.

¹⁰ Kao što je ime tvoje, Bože, tako je i hvala tvoja na krajevima zemaljskim; pravde je puna desnica tvoja.

¹¹ Nek se veseli gora Sion, nek se raduju kæeri Judejske sudova radi tvojijeh.

12 Pođite oko Siona i obiđite ga, izbrojte kule njegove;

13 Pogledajte bedeme njegove, razmotrite dvorove njegove, da pripovijedate mlađim naraštajima.

14 Jer je ovaj Bog naš Bog uvijek i dovijeka, on æe biti vođ naš dovijeka.

49

1 Slušajte ovo svi narodi, pazite svi koji živate po vasiljenoj,

2 Prostaci i gospodo, bogati i siromasi.

3 Usta æe moja kazati premudrost, i srce moje reæi æe razum.

4 Prignuæu uho svoje k prièi, uz gusle æu otvoriti zagonetku svoju.

5 Èega da se bojim u zle dane, kad me zloba mojih neprijatelja opkoli?

6 Koji se uzdate u silu svoju, i hvalite se velikijem bogatstvom svojim!

7 Èovjek neæe nikako brata osloboditi, neæe dati Bogu otkupa za nj.

8 Velik je otkup za dušu, i neæe biti nigda

9 Da ko dovijeka živi, i ne vidi groba.

10 Svi vide gdje umiru kao i neznalica i bezumnik što ginu, i ostavljaju drugima imanje svoje.

11 Oni misle da æe kuæe njihove trajati dovijeka, i stanovi njihovi od koljena na koljeno; imenima svojim zovu zemlje;

12 Ali èovjek u èasti neæe dugo ostati, izjednaèiæe se sa stokom, koju kolju.

13 Ovaj im se put èini probitaèan, i koji za njima idu, hvale misli njihove;

14 Ali æe ih kao ovce zatvoriti u pakao, smrt æe im biti pastir; i ujutru hodiæe po njima pravednici, i oblik njihov zbrisaæe pakao rastavivši ih s naseljem.

15 Ali æe Bog dušu moju izbaviti iz ruku paklenih; jer me on prima.

16 Ne boj se kad se ko bogati; kad raste slava doma njegova.

17 Jer kad umre, neæe ništa ponijeti, niti æe poæi za njim slava njegova.

18 Jer dušu njegovu blagosiljaju za života njegova, i slave tebe, što ugađaš sebi.

19 Ali æe on otiæi u stan otaca svojih, gdje svijeta nigda ne vide.

20 Èovjek u èasti, ako nije razuman, izjednaèiæe se sa stokom, koju kolju.

50

1 Bog nad bogovima, Gospod, govori, i doziva zemlju od istoka sunèanoga do zapada.

2 Sa Siona, koji je vrh krasote, javlja se Bog.

3 Ide Bog naš, i ne muèi; pred njim je oganj koji proždire, oko njega je bura velika.

4 Doziva nebo ozgo i zemlju, da sudi narodu svojemu:

5 "Skupite mi svece moje, koji su uèinili sa mnogom zavjet na žrtvi.

6 I nebesa oglasiše pravdu njegovu, jer je taj sudija Bog.)

7 Slušaj, narode moj, što æu ti kazati, Izrailju, što æu ti javiti. Ja sam Bog, Bog tvoj.

8 Neæu te za žrtve tvoje karati; tvoje žrtve paljenice svagda su preda mnom.

9 Ne treba mi uzimati teleta iz doma tvojega, ni jariaæa iz torova tvojih.

10 Jer je moje sve gorsko zvijerje, i stoka po planinama na tisuæe.

11 Znam sve ptice po gorama, i krasota poljska preda mnom je.

12 Da ogladnim, ne bih tebi rekao, jer je moja vasiljena i sve što je u njoj.

13 Zar ja jedem meso volujsko, ili krv jareæu pijem?

14 Prinesi Bogu hvalu na žrtvu, i izvršuj višnjemu zavjete svoje.

15 Prizovi me u nevolji svojoj, izbaviæu te, i ti me proslavi.”

16 A bezbožniku reèe Bog: zašto kazuješ uredbe moje i nosiš zavjet moj u ustima svojima?

17 A sam mrziš na nauku, i rijeèi moje bacaš za leða.

18 Kad vidiš lupeža, pristaješ s njim, i s preljuboèincima imaš dijel.

19 Usta si svoja pustio da govore zlo, i jezik tvoj plete prijevare.

20 Sjediš i govoriš na brata svojega, sina matere svoje opadaš.

21 Ti si to èinio, ja muèah, a ti pomisli da sam ja kao ti. Oblièiæu te, metnuæu ti pred oèi grijehe tvoje.

22 Razumijte ovo koji zaboravljate Boga! inaèe

æu zgrabiti, pa neæe niko izbaviti.

²³ Onaj mene poštuje koji prinosi hvalu na žrtvu i koji je putem na opazu. Ja æu mu pokazati spasenje Božije.

51

¹ Smiluj se na me, Bože, po milosti svojoj, i po velikoj dobroti svojoj oèisti bezakonje moje.

² Operi me dobro od bezakonja mojega, i od grijeha mojega oèisti me.

³ Jer ja znam prijestupe svoje, i grijeh je moj jednako preda mnom.

⁴ Samome tebi zgriješih, i na tvoje oèi zlo uèinih, a ti si pravedan u rijeèima svojim i èist u sudu svojem.

⁵ Gle, u bezakonju rodih se, i u grijehu zatrudnje mati moja mnom.

⁶ Gle, istinu ljubiš u srcu, i iznutra javljaš mi mudrost.

⁷ Pokropi me isopom, i oèistiæu se; umij me, i biæu bjelji od snijega.

⁸ Daj mi da slušam radost i veselje, da se prenu kosti koje si potro.

⁹ Odvrati lice svoje od grijeha mojih, i sva bezakonja moja oèisti.

¹⁰ Uèini mi, Bože, èisto srce, i duh prav ponovi u meni.

¹¹ Nemoj me odvrgnuti od lica svojega, i svetoga duha svojega nemoj uzeti od mene.

¹² Vрати mi radost spasenja svojega, i duh vladalaèki neka me potkrijepi.

¹³ Nauèiæu bezakonike putovima tvojim, i grješnici k tebi æe se obratiti.

¹⁴ Izbavi me od krvi, Bože, Bože, spasitelju moj, i jezik æe moj glasiti pravdu tvoju.

¹⁵ Gospode! otvori usta moja, i ona æe kazati hvalu tvoju.

¹⁶ Jer žrtve neæeš: ja bih je prinio; za žrtve paljenice ne mariš.

¹⁷ Žrtva je Bogu duh skrušen, srca skrušena i poništena ne odbacuješ, Bože.

¹⁸ Po dobroti svojoj, Gospode, èini dobro Sionu, podigni zidove Jerusalimske.

¹⁹ Onda æe ti biti mile žrtve pravde, prinosi i žrtve paljenice; onda æe metati na žrtvenik tvoj teoce.

52

¹ Što se hvališ nevaljalstvom, silni? Milost je Božija svaki dan sa mnom.

² Nepravdu izmišlja jezik tvoj; on je u tebe kao britva naoštrena, lukavi!

³ Voliš zlo nego dobro, voliš lagati nego istinu govoriti.

⁴ Ljubiš svakojake rijeèi od pogibli, i jezik lukav.

⁵ Toga radi Bog æe te poraziti sasvijem, izbaciaæe te i išèupaæe te iz stana, i korijen tvoj iz zemlje živijeh.

⁶ Vidjeæe pravednici i pobojaæe se, i potsmijevaæe mu se:

⁷ Gle èovjeka koji ne držaše u Bogu krjeposti svoje, nego se uzdaše u velièinu bogatstva svojega i utvrđivaše se zloæom svojom.

⁸ A ja, kao maslina zelena u domu Gospodnjem, uzdam se u milost Božiju bez prestanka i do vijeka.

⁹ Dovijeka æu hvaliti tebe, jer dobro èiniš, i uzdaæu se u ime tvoje; jer si dobar k svecima svojim.

53

¹ Reèe bezumniè u srcu svojemu: nema Boga; pronevaljališe se i zagrdješe u bezakonju, nema nikoga dobro da tvori.

² Bog s neba pogleda na sinove èovjeèije da vidi ima li koji razuman, i traži li koji Boga.

³ Svi zastraniše, svi se pokvariše, nema nikoga dobro da tvori, nema ni jednoga.

⁴ Zar neæe da se orazume koji god èine bezakonje, jedu narod moj kao što jedu hljeb, i ne prizivaju Boga?

⁵ Drktaæe od straha gdje straha nema. Jer æe Bog rasuti kosti onijeh koji ustaju na tebe. Ti æeš ih posramiti, jer ih Bog odvrže.

⁶ Ko æe poslati sa Siona spasenje Izrailju? Kad Bog povraèi zarobljeni narod svoj, radovaæe se Jakov, veseliæe se Izrailj.

54

¹ Bože! imenom svojim pomozì mi, i krjepošæu svojom odbrani me na sudu.

² Bože! usliši molitvu moju, èuj rijeèi usta mojih.

³ Jer tuđini ustaše na me, i silni traže dušu moju; nemaju Boga pred sobom.

⁴ Gle, Bog je pomoænik moj, Gospod daje snagu duši mojoj.

⁵ Obratiæe zlo na neprijatelje moje, istinom svojom istrijebiæe ih.

⁶ Rado æu prinijeti žrtvu, proslaviæu ime tvoje, Gospode, jer je dobro.

⁷ Jer me izbavljaš od svake nevolje, i na neprijatelje moje bez straha gleda oko moje.

55

¹ Usliši, Bože, molitvu moju, i nemoj se sakriti od moljenja mojega.

² Pazi, i saslušaj me; cvilim u jadu svom i uzdišem

³ Od vike neprijateljske i od dosade bezbožniæke; jer dižu na me zlo, i u gnjevu gone me.

⁴ Srce je moje uzdrktalo u meni, i strah smrtni popade me;

⁵ Strah i trepet dođe na me, i groza poduze me.

⁶ I rekoh: ko bi mi dao krila golubinja? ja bih odleteo i poèinuo;

⁷ Daleko bih pobjegao, i nastanio se u pustinji.

⁸ Pohitao bih da uteèem od vihora i od bure.

⁹ Porazi, Gospode, i razdijeli jezike njihove, jer vidim nasilje i svađu u gradu;

¹⁰ Danju i noæu to hodi po zidovima njegovijem; zloèinstvo je i muka posred njega.

¹¹ Usred njega je pogibao, s ulice njegove ne odlazi prijevera i lukavstvo.

¹² Jer ne ruži me neprijatelj moj, to bih podnio; ne ustaje na me javni nenavidnik, od njega bih se sakrio.

13 Nego ti koji si mi bio to što ja sam, drug moj i znanac moj.

14 S kojim mi bješe radost dijeliti tajnu, i u dom Božji hodih kroz sabor narodni.

15 Neka ih ugrabi smrt, neka živi siđu u pakao, jer je zloèinstvo u stanu njihovu i u njima.

16 Ja Boga prizivljem, i Gospod æe me spasti.

17 Veèerom i jutrom i u podne tužim i uzdišem, i èuæe glas moj;

18 Uèiniæe, te æe duša moja biti mirna od onijeh koji napadaju na me, jer ih mnogo imam.

19 Da usliši, i ukroti ih Bog, koji živi od vijeka; jer se ne mijenjaju i ne boje se Boga.

20 Dižu ruke svoje na one koji su s njima u miru, i raskidaju svoju družbu.

21 Usta su im meka kao maslo, a na srcu im je rat. Rijeèi su im blaže od ulja, ali su goli maèevi.

22 Stavi na Gospoda breme svoje, i on æe te potkrijepiti. Neæe dati dovijeka pravedniku da posrne.

23 Ti æeš ih, Bože, svaliti u jamu pogibli; krvopije i lukavi neæe sastaviti polovine dana svojih. A ja se u tebe uzdam.

56

1 Smiluj se na me, Bože, jer èovjek hoæe da me proguta, neprijatelj me svaki dan pritješnjuje.

2 Neprijatelji moji svaki dan traže da me progutaju; jer mnogi napadaju na me oholo.

3 Kad me je strah, ja se u tebe uzdam.

4 Bogom se hvalim za rijeè njegovu; u Boga se uzdam, ne bojim se; šta æe mi uèiniti tijelo?

⁵ Svaki dan izvræu rijeèi moje; što god misle, sve meni o zlu.

⁶ Skupljaju se, prikrivaju se, paze za petama mojima; jer traže dušu moju.

⁷ Kod ovake zloæe izbavi od njih, u gnjevu obori narode, Bože.

⁸ U tebe je izbrojeno moje potucanje, suze se moje èuvaju u sudu kod tebe, one su u knjizi tvojoj.

⁹ Neprijatelji moji ustupaju natrag, kad tebe prizivljem; po tom znam da je Bog sa mnom.

¹⁰ Bogom se hvalim za rijeè njegovu, Gospodom se hvalim za rijeè njegovu.

¹¹ U Boga se uzdam, ne bojim se; šta æe mi uèiniti èovjek?

¹² Tebi sam se, Bože, zavjetovao; tebe æu hvaliti;

¹³ Jer si izbavio dušu moju od smrti, noge moje od spoticanja, da bih hodio pred licem Božjim, u svjetlosti živijeh.

57

¹ Smiluj se na me, Bože, smiluj se na me; jer se u tebe uzda duša moja, i pod sjen krila tvojih sklanjam se dok ne proðu nevolje.

² Prizivam Boga višnjega, Boga, koji mi dobro èini;

³ Da pošlje s neba i saèuva me, da posrami onoga koji traži da me proždre; da pošlje Bog milost svoju i istinu svoju.

⁴ Duša je moja meðu lavovima, ležim meðu onima koji dišu plamenom. Zubi su sinova ljudskih koplja i strijele, i njihov jezik maè oštar.

⁵ Uzvisi se više nebesa, Bože, po svoj zemlji neka bude slava tvoja!

⁶ Metnuše zamku nogama mojima, i stegoše dušu moju, iskopaše preda mnoom jamu, i sami padoše u nju.

⁷ Utvrdilo se srce moje, Bože, utvrdilo se srce moje; pjevaæu te i slavjaæu.

⁸ Probudi se, slavo moja, probudi se, psaltire i gusle; ustaæu rano.

⁹ Hvaliaæu Gospoda po narodima, pjevaæu ti po plemenima.

¹⁰ Jer je velika do nebesa milost tvoja, i istina tvoja do oblaka.

¹¹ Uzvisi se više nebesa, Bože, po svoj zemlji neka bude slava tvoja!

58

¹ Govorite li zaista istinu, silni, sudite li pravo, sinovi èovjeèiji?

² Ta, bezakonja sastavljate u srcu, meæete na mjerila zloèinstva ruku svojih na zemlji.

³ Od samoga roðenja zastraniše bezakonici, od utrobe materine tumaraju govoreæi laž.

⁴ U njima je jed kao jed zmijinji, kao gluhe aspide, koja zatiskuje uho svoje,

⁵ Koja ne èuje glasa bajaèu, vraèaru, vještu u vraèanju.

⁶ Bože! polomi im zube u ustima njihovijem; razbij èeljusti lavovima, Gospode!

⁷ Nek se proliju kao voda, i nestane ih. Kad puste strijele, neka budu kao slomljene.

⁸ Kao puž, koji se rašèinja, neka išèile; kao dijete, koje žena pobaci, neka ne vide sunca.

⁹ Prije nego kotlovi vaši osjete toplotu od potpaljena trnja, i sirovo i nagorjelo neka raznese vihor.

¹⁰ Obradovaæe se pravednik kad vidi osvetu, opravae noge svoje u krvi bezbožnikovoj.

¹¹ I reæi æe ljudi: zaista ima ploda pravedniku! zaista je Bog sudija na zemlji!

59

¹ Izbavi me od neprijatelja mojih, Bože moj, i od onijeh, što ustaju na me, zakloni me.

² Izbavi me od onijeh koji èine bezakonje, i od krvopija saèuvaj me.

³ Evo zlo namišljaju duši mojoj, skupljaju se na me silni, bez krivice moje i bez grijeha mojega, Gospode.

⁴ Bez krivice moje stjeèu se i oružaju se; ustani za mene, i gledaj.

⁵ Ti, Gospode, Bože nad vojskama, Bože Izrailjev, probudi se, obiði sve ove narode, nemoj požaliti odmetnika.

⁶ Nek se vrate uveèe, laju kao psi, i idu oko grada.

⁷ Evo ruže jezikom svojim, maè im je u ustima, jer, vele, ko æe èuti?

⁸ Ali ti æeš se, Gospode, smijati njima i posramiti sve ove narode.

⁹ Oni su jaki, ali ja na tebe pogledam, jer si ti Bog èuvar moj.

¹⁰ Bog, koji me miluje, ide preda mnom, Bog mi daje bez straha da gledam neprijatelje svoje.

11 Nemoj ih pobiti, da ne bi zaboravio narod moj; raspi ih silom svojom i obori ih, Gospode, branièu naš,

12 Za grijeh usta njihovijeh, za rijeèi jezika njihova; nek se uhvate u oholosti svojoj za kletvu i laž koju su govorili.

13 Raspi u gnjevu, raspi, da ih nema; i neka poznadu da Bog vlada nad Jakovom i do krajeva zemaljskih.

14 Nek se vrate uveèe, laju kao psi, i idu oko grada.

15 Neka tumaraju tražeæi hrane, i ne nasitivši se neka noæi provode.

16 A ja æu pjevati silu tvoju, rano ujutru glasiti milost tvoju; jer si mi bio obrana i utoèište u dan nevolje moje.

17 Silo moja! tebi æu pjevati, jer si ti Bog èuvar moj, Bog koji me miluje.

60

1 Bože, rasrdio si se na nas, rasuo si nas, gnjevio si se; povrati nas.

2 Zatresao si zemlju, i razvalio si je; stegni rasjeline njezine, jer se njija.

3 Dao si narodu svojemu da pozna ljutu nevolju, napojio si nas vina od kojega se zanesosmo.

4 Podigni zastavu za one koji te se boje, da uteku od luka,

5 Da se izbave mili tvoji. Pomozi desnicom svojom i usliši me.

6 Bog reèe u svetinji svojoj: veseljaèu se, razdijeliæu Sihem, i dolinu Sokot razmjeriaèu.

7 Moj je Galad, moj je Manasija, Jefrem je krjepost glave moje, Juda skiptar moj,

8 Moav èaša moja, iz koje se umivam, na Edoma pružiæu obuæu svoju. Pjevaj mi, Filistejska zemljo!

9 Ko æe me odvesti u tvrdi grad? Ko æe me otpratiti do Edoma?

10 Zar neæeš ti, Bože, koji si nas odbacio, i ne ideš, Bože, s vojskom našom?

11 Daj nam pomoæ u tjeskobi. A obrana je èovjeèija uzalud.

12 Bogom smo jaki; on gazi neprijatelje naše.

61

1 Èuj, Bože, viku moju, slušaj molitvu moju.

2 Od kraja zemlje vièem k tebi, kad klonu srce moje. Izvedi me na goru, gdje se ne mogu popeti.

3 Jer si ti utoèište moje, tvrdi zaklon od neprijatelja.

4 Da živim u stanu tvom dovijeka, i poèinem pod krovom krila tvojih.

5 Jer ti, Bože, èuješ zavjete moje i daješ mi dostojanje onijeh koji poštuju ime tvoje.

6 Dodaj dane k danima carevijem, i godine njegove produlji od koljena na koljeno.

7 Neka caruje dovijeka pred Bogom; zapovjedi milosti i istini neka ga èuvaju.

8 Tako æu pjevati imenu tvojemu svagda, izvršujuæi zavjete svoje svaki dan.

62

1 Ta, u Boga je mir duši mojoj, od njega je spasenje moje!

² Ta, on je grad moj i spasenje moje, utoèište moje, neæu posrnuti nimalo.

³ Dokle æete napadati na èovjeka? Svi hoæete da ga oborite kao zid navaljen, kao ogradu isprovaljivanu.

⁴ Baš naumiše da ga svrgnu s visine, omilje im laž, ustima blagosiljaju a u srcu kunu.

⁵ Da, u Bogu se smiri, dušo moja; jer je u njemu nad moj.

⁶ On je grad moj i spasenje moje, utoèište moje, neæu posrnuti.

⁷ U Bogu je spasenje moje i slava moja, tvrdi grad i pristanište meni je u Bogu.

⁸ Narode! uzdaj se u njega u svako doba; izli-vajte pred njim srce svoje; Bog je naše utoèište.

⁹ Ta, sinovi su prostaèki ništa, sinovi su gospodski laž, da se metnu na mjerila, bili bi lakši nego ništa.

¹⁰ Ne uzdajte se u vlast ni u otimanje, nemojte biti ništavi; kad raste bogatstvo, ne dajte da vam srce prione za nj.

¹¹ Jednom reèe Bog i više puta èuh, da je krjepost u Boga.

¹² I u tebe je, Gospode, milost; jer ti plaæaš svakome po djelima njegovijem.

63

¹ Bože! ti si Bog moj, k tebi ranim, žedna je tebe duša moja, za tobom èezne tijelo moje u zemlji suhoj, žednoj i bezvodnoj.

² Tako bih te ugledao u svetinji, da bih vidio silu tvoju i slavu tvoju.

³ Jer je dobrota tvoja bolja od života. Usta bi moja hvalila tebe;

⁴ Tako bih te blagosiljao za života svoga, u ime tvoje podigao bih ruke svoje.

⁵ Kao salom i uljem nasitila bi se duša moja, i radosnijem glasom hvalila bi te usta moja.

⁶ Kad te se sjeæam na postelji, sve noæne straže razmišljam o tebi.

⁷ Jer si ti pomoæ moja, i u sjenu krila tvojih veselim se.

⁸ Duša se moja prilijepila za tebe, desnica tvoja drži me.

⁹ Koji traže pogibao duši mojoj, oni æe otiaæi pod zemlju.

¹⁰ Izginuæe od maèa, i dopašæe liscama.

¹¹ A car æe se veseliti o Bogu, hvaliaæe se svaki koji se kune njim, kad se zatisnu usta onima koji govore laž.

64

¹ Èuj, Bože, glas moj u jadu mom; od strašnoga neprijatelja saèuvaj život moj.

² Sakrij me od gomile bezakonika, od èete zloèinaca,

³ Koji naoštriše jezik svoj kao maè, strijeljaju rijeèima, koje zadaju rane,

⁴ Da bi iz potaje ubili pravoga. Iznenada udaraju na nj i ne boje se;

⁵ Utvrðuju sebe u zlijem namjerama, dogovaraju se kako æe zamke sakriti, vele: ko æe ih vidjeti?

⁶ Izmišljaju zloèinstva i govore: svršeno je! šta æe se raditi, smišljeno je! A što je unutra i srce u èovjeka duboko je.

⁷ Ali æe ih Bog poraziti; udariæe ih strijela iznenada.

⁸ Oboriæe jedan drugoga jezikom svojim. Ko ih god vidi, bježaæe od njih.

⁹ Svi æe se ljudi bojati i kazivaæe èudo Božije, i poznaæe u tome djelo njegovo.

¹⁰ A pravednik æe se veseliti o Gospodu i uzdaæe se u njega, i hvaliæe se svi koji su prava srca.

65

¹ U tebi je uzdanje, Bože, tebi pripada hvala na Sionu, i tebi se izvršuju zavjeti.

² Ti slušaš molitvu; k tebi dolazi svako tijelo.

³ Bezakonja me pritiskuju, ti æeš oèistiti grijehe naše.

⁴ Blago onome koga biraš i primaš, da živi u dvoru tvom! Nasitiæemo se dobrom doma tvojega, svetinjom crkve tvoje.

⁵ Divno nam odgovaraš po pravdi svojoj, Bože, spasitelju naš, uzdanico svijeh krajeva zemaljskih, i naroda preko mora daleko.

⁶ Koji si postavio gore svojom silom, opasao se jaèinom,

⁷ Koji utišavaš huku morsku, huku vala njihovijeh i bunu po narodima!

⁸ Boje se tvojih èudesa koji žive na krajevima zemaljskim; sve što se javlja jutrom i veèerom ti budiš da slavi tebe.

⁹ Nadgledaš zemlju i zalivaš je, obilno je obogaæavaš; potok je Božji pun vode, spremaš za njih žito, jer si tako uredio.

¹⁰ Brazde njezine napajaš, ravniš grude njezine, kišnim kapljama razmekšavaš je, blagosiljaš je da raða.

¹¹ Ti vjenèavaš godinu, kojoj dobro èiniš; stope su tvoje pune masti.

¹² Tiju paše po pustinjama, i humovi se opasuju radošæu.

¹³ Luke se osipaju stadima, i polja se zaodijevaju pšenicom; vesele se i pjevaju.

66

¹ Poklikni Bogu, sva zemljo!

² Zapjevajte slavu imenu njegovu, dajte mu hvalu i slavu.

³ Recite Bogu: kako si strašan u djelima svojim! radi velike sile tvoje laskaju ti neprijatelji tvoji.

⁴ Sva zemlja nek se pokloni tebi i poje tebi, neka poje imenu tvojemu.

⁵ Hodite i vidite djela Boga strašnoga u djelima svojim nad sinovima ljudskim.

⁶ On je pretvorio more u suhotu, preko rijeke prijeðosmo nogama; ondje smo se veselili o njemu;

⁷ Vlada silom svojom uvijek, oèi njegove gledaju na narode. Buntovnici, da se nijeste podigli!

⁸ Blagosiljajte, narodi, Boga našega, i glasite hvalu njemu.

⁹ On je darovao duši našoj život, i nije dao da poklizne noga naša.

10 Ti si nas okušao, Bože, pretopio si nas, kao srebro što se pretapa.

11 Uveo si nas u mrežu, metnuo si breme na leđa naša.

12 Dao si nas u jaram èovjeku, uđosmo u oganj i u vodu; ali si nas izveo na odmor.

13 Uæi æu u dom tvoj sa žrtvama što se sažižu, izvršiæu ti zavjete svoje,

14 Koje rekoše usta moja, i kaza jezik moj u tjeskobi mojoj.

15 Žrtve paljenice pretile æu ti prinijeti s dimom od pretiline ovnujske, prinijeæu ti teoce s jariæima.

16 Hodite, èujte svi koji se bojite Boga, ja æu vam kazati šta je uèinio duši mojoj.

17 K njemu zavikah ustima svojim, i jezikom svojim proslavih ga.

18 Da sam vidio u srcu svom bezakonje, ne bi me uslišio Gospod.

19 Ali Bog usliši, primi glas moljenja mojega.

20 Blagosloven Bog, koji ne odvrže molitve moje i ne ostavi me bez milosti svoje!

67

1 Bože, budi nam milostiv i blagosiljaj nas, obasjavaj nas licem svojim,

2 Da bi se znao na zemlji put tvoj, po svima narodima spasenje tvoje.

3 Da te slave narodi, Bože, da te slave svi narodi!

4 Da se vesele i raduju plemena; jer sudiš narodima pravo, i plemenima na zemlji upravljáš.

⁵ Da te slave narodi, Bože, da te slave svi narodi!

⁶ Zemlja dade plod svoj. Da nas blagosilja Bog, Bog naš!

⁷ Da nas blagosilja Bog, i da ga se boje svi krajevi zemaljski!

68

¹ Ustaæe Bog, i rasuæe se neprijatelji njegovi, i pobjeæi æe od lica njegova koji mrze na nj.

² Ti æeš ih razagnati kao dim što se razgoni; kao što se vosak topi od ognja, tako æe bezbožnici izginuti od lica Božijega.

³ A pravednici æe se veseliti, radovaæe se pred Bogom, i slaviti u radosti.

⁴ Pojte Bogu, popijevajte imenu njegovu; ravnite put onome što ide preko pustinje; Gospod mu je ime, radujte mu se.

⁵ Otac je sirotama i sudija udovicama Bog u svetome stanu svom.

⁶ Bog samcima daje zadrugu, sužnje izvodi na mjesta obilna, a nepokorni žive gdje je suša.

⁷ Bože! kad si išao pred narodom svojim, kad si išao preko pustinje,

⁸ Zemlja se tresijaše, i nebo se rastapaše od lica Božijega, i ovaj Sinaj od lica Boga, Boga Izrailjeva.

⁹ Blagodatni si dažd izlivao, Bože, i kad iznemagaše dostojanje tvoje, ti si ga krijepio.

¹⁰ Stado tvoje življaše ondje; po dobroti svojoj, Bože, ti si gotovio hranu jadnome.

¹¹ Gospod daje rijeè; glasnika veliko je mnoštvo.

12 Carevi nad vojskama bježe, bježe, a koja sjedi doma, dijeli plijen.

13 Smirivši se u svojim krajevima, vi ste kao golubica, kojoj su krila posrebrena a perje joj se zlatni.

14 Kad je svemogući rasipao careve na ovoj zemlji, ona se blistaše kao snijeg na Selmonu.

15 Gora je Vasanska gora Božija; gora je Vasanska gora humovita.

16 Zašto gledate zavidljivo, gore humovite? Evo gora, na kojoj omilje Bogu živjeti, i na kojoj æe Gospod živjeti do vijeka.

17 Kola Božijih ima sila, tisuæe tisuæa. Među njima je Gospod, Sinaj u svetinji.

18 Ti si izašao na visinu, doveo si roblje, primio darove za ljude, a i za one koji se protive da ovdje nastavaš, Gospode Bože!

19 Blagosloven Gospod svaki dan! Ako nas ko pretovara, Bog nam pomaže.

20 Ovaj je Bog naš Bog spasitelj, u vlasti su Gospodu vrata smrtna.

21 Gospod satire glavu neprijateljima svojim i vlasato tjeme onoga koji ostaje u bezakonju svojem.

22 Reèe Gospod: od Vasana æu dovesti, dovešæu iz dubine morske,

23 Da ti ogrezne noga u krvi neprijateljskoj i jezik pasa tvojih da je liže.

24 Vidješe kako ideš, Bože, kako sveto ide Bog moj, car moj.

25 Naprijed iđahu pjevaèi, za njima sviraèi sred djevojaka s bubnjima:

26 “Na saboru blagosiljajte Gospoda Boga, koji ste iz izvora Izrailjeva!”

27 Ondje mladi Venijamin, starješina njihov; knezovi Judini, vladaoci njihovi; knezovi Zavulonovi, knezovi Neftalimovi.

28 Bog tvoj darovao ti je silu. Utvrdi, Bože, ovo što si uèinio za nas!

29 U crkvi tvojoj, u Jerusalimu, carevi æe prinostiti dare.

30 Ukroti zvijer u ritu, kod volova s teocima naroda, da bi popadali pred tobom sa šipkama srebra; raspi narode koji žele bojeve.

31 Doæi æe vlastela iz Misira, Etiopija æe pružiti ruke svoje k Bogu.

32 Carstva zemaljska, pojte Bogu, popijevajte Gospodu,

33 Koji sjedi na nebesima nebesa iskonskih. Evo grmi glasom jakim.

34 Dajte slavu Bogu; veličanstvo je njegovo nad Izrailjem i sila njegova na oblacima.

35 Divan si, Bože, u svetinji svojoj! Bog Izrailjev daje silu i krjepost narodu. Blagosloven Bog!

69

1 Pomozi mi, Bože, jer dođe voda do duše.

2 Propadam u dubokom glibu, gdje nema dna; tonem vodi u dubine, i vali me zatrpavaju.

3 Iznemogoh vièuæi, promueèe mi grlo, pobijelješe mi oèi pogledajuæi Boga.

4 Onijeh koji mrze na me ni za što ima više nego kose na glavi mojoj; osiliše koji hoæe da me pogube, lažljivi neprijatelji moji. Što nijesam otimao, valja da vratim.

⁵ Bože! ti znaš je li u meni bezumlje, i krivice moje nijesu sakrivene od tebe.

⁶ Nemoj da se postide u meni koji se uzdaju u tebe, Gospode, Gospode nad vojskama! Nemoj da se posrame u meni koji traže tebe, Bože Izrailjev!

⁷ Jer tebe radi podnosim rug, i sramota popade lice moje.

⁸ Tuđin postadoh braæi svojoj, i neznan sinovima matere svoje.

⁹ Jer revnost za kuæu tvoju jede me i ruženja onijeh koji tebe ruže padaju na me.

¹⁰ Plaèem, postim se dušom svojom, i to mi se prima za zlo;

¹¹ Mjesto haljine oblaèim vreæu, i bivam im prièa.

¹² O meni se razgovaraju sjedeæi na vratima, pijuæi vino pjevaju me.

¹³ A ja se molim tebi, Gospode; vrijeme je da se smiluješ, Bože; po velikoj milosti svojoj usliši me, jer je istinito spasenje tvoje.

¹⁴ Izvadi me iz gliba, da ne propadnem; da se izbavim od nenavidnika i iz duboke vode;

¹⁵ Da me ne uzme voda na maticu, da me ne proždre puèina, i da ne sklopi jama nada mnom ždrijela svojega.

¹⁶ Usliši me, Gospode, jer je blagost tvoja milosrdna, po velikoj dobroti svojoj pogledaj me.

¹⁷ Nemoj odvratiti lica svojega od sluge svojega; jer me je tuga; pohitaj, usliši me.

¹⁸ Približi se duši mojoj, izbavi je; nasuprot neprijateljima mojim izbavi me.

¹⁹ Ti znaš pod kakvim sam rugom, stidom i

sramotom; pred tobom su svi neprijatelji moji.

²⁰ Sramota satr srce moje, iznemogoh; èekam hoæe li se kome sažaliti, ali nema nikoga; hoæe li me ko potješiti, ali ne nalazim.

²¹ Daju mi žuè da jedem, i u žeði mojoj poje me octom.

²² Trpeza njihova neka im bude mreža i zamka, to neka im bude plata.

²³ Neka im potamne oèi njihove, da ne vide, i njihove bedre raslabi zasvagda.

²⁴ Izlij na njih jarost svoju, i plamen gnjeva tvojega neka ih obuzme!

²⁵ Stan njihov neka opusti, i u njihovijem šatorima neka ne bude nikoga da živi.

²⁶ Jer koga si ti porazio, oni gone, i umnožavaju jade onima koje si ti ranio.

²⁷ Meæi na njih krivicu za krivicom, da ne dođu do pravde tvoje.

²⁸ Neka se izbrišu iz knjige živijeh, i s pravednicima nek ne budu zapisani.

²⁹ A ja sam ništ i bolan; pomoæ tvoja, Bože, nek me zakloni.

³⁰ Slaviæu ime Božije u pjesmi, velièaæu ga u hvali.

³¹ To je Bogu milije od vola, od teleta s rogovima i s papcima.

³² Vidjeæe ništi i radovaæe se. Koji tražite Boga, oživjeæe srce vaše.

³³ Jer Bog èuje uboge, i sužanja svojih ne oglušà se.

³⁴ Neka ga hvale nebesa i zemlja, mora i sve što se u njima mièe!

³⁵ Jer æe Bog spasti Sion, sazidaæe gradove

Judine; i ljudi æe se ondje naseliti i naslijediæe ga.

³⁶ I natražje æe se sluga njegovijeh utvrditi u njemu, i koji ljube ime njegovo nastavaæe na njemu.

70

¹ Bože, pohitaj da me izbaviš, Gospode, da mi pomožeš!

² Nek se postide i posrame koji traže dušu moju! Nek ustupe natrag, i osramote se koji mi zlo žele!

³ Sa stidom nek se vrate natrag koji mi govore: ha! ha!

⁴ Nek se tješe i vesele tobom koji traže tebe, i koji ljube spasenje tvoje, neka jednako govore: velik je Bog!

⁵ A ja sam ništ i ubog, Bože, pohitaj k meni! ti si pomoæ moja i izbavitelj moj, Gospode, ne èasi!

71

¹ U tebe se, Gospode, uzdam, nemoj me ostaviti pod sramotom vjeènom.

² Pravdom svojom izbavi me, i oprost me, prigri k meni uho svoje i pomози mi.

³ Budi mi grad gdje bih svagda dolazio da živim, uredi spasenje moje; jer si ti grad moj i krjepost moja.

⁴ Bože moj! uzmi me iz ruke bezbožnikove, iz ruke bezakonikove i nasilnikove.

⁵ Jer si ti nadanje moje, Gospod je Gospod pouzdanje moje od mladosti moje.

⁶ Tebe se držim od rođenja, od utrobe matere moje ti si braniè moj; tobom se hvalim svagda.

⁷ Èudo sam mnogima, a ti si utoèište moje jako.

⁸ Usta su moja puna hvale tvoje, slave tvoje svaki dan.

⁹ Nemoj me odbaciti pod starost, kad me izdaje snaga moja, nemoj me ostaviti.

¹⁰ Jer neprijatelji moji misle o meni, i koji vrebaju dušu moju dogovaraju se,

¹¹ Govoreæi: Bog ga je ostavio, potjerajte i uhvatite ga, jer ga nema ko izbaviti.

¹² Bože! Ne budi daleko od mene; Bože moj! pohitaj mi u pomoæ.

¹³ Nek se postide i poginu protivnici duše moje; neka popadne stid i sramota na one koji mi traže zla!

¹⁴ A ja æu se svagda uzdati, i ponavljaæu hvale tebi.

¹⁵ Usta æe moja kazivati pravdu tvoju, svaki dan dobroèinstva tvoja, jer im ne znam broja.

¹⁶ Uæi æu u sili Gospoda Gospoda, i slavijaæu samo tvoju pravdu.

¹⁷ Bože! ti si me uèio od mladosti, i do danas kazujem èudesu tvoja.

¹⁸ Ni u starosti i kad osijedjeh nemoj me ostaviti, Bože, eda bih kazivao mišicu tvoju natražju, svoj omladini silu tvoju.

¹⁹ Pravda je tvoja, Bože, do najviše visine; u velikim djelima, koja si uèinio, Bože, ko je kao ti?

²⁰ Koliko si me puta bacao u velike i ljute nevolje, pak si me opet ostavio meðu živima i iz bezdana me zemaljskih opet izvadio.

²¹ Mnogo si me puta podizao i ponavljao utjehe.

²² I ja te hvalim uz psaltir, tvoju vjernost, Bože moj; udaram ti u gusle, sveèe Izrailjev!

²³ Raduju se usta moja kad pjevam tebi, i duša moja, koju si izbavio.

²⁴ I jezik moj svaki dan kazuje pravdu tvoju; jer su postiðeni i posramljeni koji mi traže zla.

72

¹ Bože, daj caru sud svoj, i pravdu svoju sinu carevu:

² On æe suditi narodu tvojemu po pravdi, i nevoljnicima tvojim po pravici.

³ Rodiæe narodu gore mirom, i humovi pravdom.

⁴ On æe suditi nevoljnima u narodu, pomoæi æe sinovima ništega, i nasilnika æe oboriti,

⁵ Bojaæe se tebe dok je sunca i mjeseca, od koljena do koljena.

⁶ Siæi æe kao dažd na pokošenu livadu, kao kaplje koje porašaju zemlju.

⁷ Procvjetaæe u dane njegove pravednik i svuda mir dokle teèe mjeseca.

⁸ Vladaæe od mora do mora, i od rijeke do krajeva zemaljskih.

⁹ Pred njim æe popadati divljaci, i neprijatelji njegovi prah æe lizati.

¹⁰ Carevi Tarsiski i ostrvljani donijeæe dare, carevi Šavski i Savski daæe danak.

¹¹ Klanjaæe mu se svi carevi, svi narodi biæe mu pokorni.

¹² Jer æe izbaviti ubogoga koji cvili i nevoljnoga koji nema pomoænika.

¹³ Biæe milostiv ništemu i ubogom, i duše æe jadmima spasti.

¹⁴ Od prijevare i nasilja iskupiæe duše njihove, i skupa æe biti krv njihova pred oèima njegovima.

¹⁵ Oni æe dobro živjeti, i donijeæe mu zlato iz Šave; i svagda æe se moliti za njega, i svaki æe ga dan blagosiljati.

¹⁶ Biæe pšenice na zemlji izobila; po vrhovima gorskim lelijaæe se klasje njezino kao Livanska šuma, i po gradovima cvjetaæe ljudi kao trava na zemlji.

¹⁷ Ime æe njegovo biti uvijek; dokle teèe sunca, ime æe njegovo rasti. Blagosloviæe se u njemu, svi æe ga narodi zvati blaženim.

¹⁸ Blagosloven Gospod Bog, Bog Izrailjev, koji jedan èini èudesu!

¹⁹ I blagosloveno slavno ime njegovo uvijek! slave njegove napuniæe se sva zemlja. Amin i amin.

²⁰ Svršiše se molitve Davida, sina Jesejeva.

73

¹ Ta dobar je Bog Izrailju, onima koji su èista srca.

² A noge moje umalo ne zaðoše, umalo ne popuznuše stopala moja,

³ Jer se rasrdih na bezumnike videæi kako bezbožnici dobro žive.

⁴ Jer ne znaju za nevolju do same smrti, i tijelo je njihovo pretilo.

⁵ Na poslovima èovjeèijim nema ih, i ne muèe se s drugim ljudima.

⁶ Toga radi optoèeni su ohološæu kao ogrlicom, i obuèeni u obijest kao u stajaæe ruho.

⁷ Od debljine izbuljeno im je oko, srce puno klape.

⁸ Potsmijevaju se, pakosno govore o nasilju, oholo govore.

⁹ Usta svoja dižu u nebo, i zemlju prolazi jezik njihov.

¹⁰ I zato se onamo navraæaju neki iz naroda njegova, i piju vodu iz puna izvora.

¹¹ I govore: kako æe razabrati Bog? zar višnji zna?

¹² Pa eto, ovi bezbožnici sreæeni na svijetu umnožavaju bogatstvo.

¹³ Zar dakle uzalud èistim srce svoje, i umivam bezazlenošæu ruke svoje,

¹⁴ Dopadam rana svaki dan, i muke svako jutro?

¹⁵ Kad bih kazao: govoriæu kao i oni, iznevjerio bih rod sinova tvojih.

¹⁶ I tako stadoh razmišljati da bih ovo razumio; ali to bješe teško u oèima mojima.

¹⁷ Dok najposlije uđoh u svetinju Božiju, i doznah kraj njihov.

¹⁸ Ta na klizavom mjestu postavio si ih, i bacaš ih u propast!

¹⁹ Kako zaèas propadaju, ginu, nestaje ih od nenadne strahote!

²⁰ Kao san, kad se èovjek probudi, tako probudivši ih, Gospode, u ništa obraæaš utvaru njihovu.

21 Kad kipljaše srce moje i rastrzah se u sebi,
22 Tada bijah neznalica i ne razumijevah; kao živinèe bijah pred tobom.

23 Ali sam svagda kod tebe, ti me držiš za desnu ruku.

24 Po svojoj volji vodiš me, i poslije æeš me odvesti u slavu.

25 Koga imam na nebu? i s tobom nièega neæu na zemlji.

26 Èezne za tobom tijelo moje i srce moje; Bog je grad srca mojega i dio moj dovijeka.

27 Jer evo koji odstupiše od tebe, ginu; ti istrebljavaš svakoga koji èini preljubu ostavljajuæi tebe.

28 A meni je dobro biti blizu Boga. Na Gospoda polažem nadanje svoje, i kazivaæu sva èudesa tvoja.

74

1 Zašto se, Bože, srdiš na nas dugo; dimi se gnjev tvoj na ovce paše tvoje?

2 Opomeni se sabora svojega, koji si stekao od starine, iskupio sebi u našljednu državu, gore Siona, na kojoj si se naselio.

3 Podigni stope svoje na stare razvaline: sve je razrušio neprijatelj u svetinji.

4 Rièu neprijatelji tvoji na mjestu sabora tvojih, svoje obièaje postavljaju mjesto naših obièaja.

5 Vidiš, oni su kao onaj koji podiže sjekiru na spletene grane u drveta.

6 Sve u njemu što je rezano razbiše sjekirama i bradvama.

⁷ Ognjem sažegoše svetinju tvoju; na zemlju obalivši oskvrniše stan imena tvojega.

⁸ Rekoše u srcu svojem: potrimo ih sasvijem. Popališe sva mjesta sabora Božijih na zemlji.

⁹ Obièaja svojih ne vidimo, nema više proroka, i nema u nas ko bi znao dokle æe to trajati.

¹⁰ Dokle æe se, Bože, rugati nasilnik? hoæe li dovijeka protivnik prkositi imenu tvojemu?

¹¹ Zašto ustavljaš ruku svoju i desnicu svoju? Pruži iz njedara svojih, i istrijebi ih.

¹² Bože, care moj, koji od starine tvoriš spasenje posred zemlje!

¹³ Ti si silom svojom raskinuo more, i satro glave vodenim nakazama.

¹⁴ Ti si razmrskao glavu krokodilu, dao ga onima koji žive u pustinji da ga jedu.

¹⁵ Ti si otvorio izvore i potoke, ti si isušio rijeke koje ne presišu.

¹⁶ Tvoj je dan i tvoja je noæ, ti si postavio zvijezde i sunce.

¹⁷ Ti si utvrdio sve krajeve zemaljske, ljeto i zimu ti si uredio.

¹⁸ Opomeni se toga, neprijatelj se ruga Gospodu, i narod bezumni ne mari za ime tvoje.

¹⁹ Ne daj zvijerima duše grlice svoje, nemoj zaboraviti stada stradalaca svojih zasvagda.

²⁰ Pogledaj na zavjet; jer su sve peæine zemaljske pune stanova bezakonja.

²¹ Nevoljnik nek se ne vrati sramotan, ništi i ubogi neka hvale ime tvoje.

²² Ustani, Bože, brani stvar svoju, opomeni se kako ti se bezumnik ruga svaki dan!

23 Ne zaboravi obijesti neprijatelja svojih, vike, koju jednako dižu protivnici tvoji!

75

1 Hvalimo te, Bože, hvalimo; blizu je ime tvoje. Za tebe kazuju èudesu tvoja.

2 "Kad vidim da je vrijeme, sudiaæu pravo.

3 Njima se zemlja sa svijema koji žive na njoj, ja utvrđujem stupove njezine."

4 Kažem hvališama: ne hvalite se, i bezakonicima: ne dižite roga.

5 Ne dižite u vis roga svojega, ne govorite tvrdoglavo.

6 Jer uzvišivanje ne dolazi ni od istoka ni od zapada ni od pustinje;

7 Nego je Bog sudija, jednoga ponižuje a drugoga uzvišuje.

8 Jer je èaša u ruci Gospodu, vino vri, natoèio je punu, i razdaje iz nje. I talog æe njezin progutati, ispiæe svi bezbožnici na zemlji.

9 A ja æu kazivati dovijeka, pjevaæu Bogu Jakovljevu.

10 "Sve æu rogove bezbožnicima polomiti, a rogovi pravednikovi uzvisiaæe se."

76

1 Zna se u Judeji za Boga, u Izrailja je veliko ime njegovo.

2 U Salimu je stan njegov i naselje njegovo na Sionu.

3 Ondje je polomio krilate strijele luku, štit i maè i rat.

4 Ti si svijetao; divniji od gora hajduèkih.

⁵ Koji su junaèkog srca postaaše plijen, zaspaaše snom svojim, i junaci ne naðoše ruku svojih.

⁶ Od prijetnje tvoje, Bože Jakovljevi, drijemlju kola i konj.

⁷ Ti si strašan, i ko æe se održati pred licem tvojim kad se razgnjeviš?

⁸ S neba javljaš sud; zemlja se prepada i muèi,

⁹ Kad Bog ustaje na sud, da pomože svima koji stradaju na zemlji.

¹⁰ I gnjev ljudski obraæa se u slavu tebi, kad se jednom opašeš gnjevom.

¹¹ Polažite i izvršujte zavjete Gospodu Bogu svojemu; svi koji ste oko njega, nosite dare strašnome.

¹² On ukroæava duh knezovima, on je strašan carevima zemaljskim.

77

¹ Glas moj ide k Bogu, i ja prizivljam njega; glas moj ide k Bogu, i on æe me uslišiti.

² U dan tuge svoje tražih Gospoda; noæu je ruka moja podignuta, i ne spušta se; duša moja neæe da se utješi.

³ Pominjem Boga, i uzdišem; razmišljam, i trne duh moj.

⁴ Držim oèi svoje da su budne; klonuo sam, i ne mogu govoriti.

⁵ Prebrajam stare dane i godine od vijekova.

⁶ Opominjem se pjesama svojih noæu; razgovaram se sa srcem svojim, i ispitujem duh svoj:

⁷ “Zar æe se do vijeka gnjeviti na nas Gospod, i neæe više ljubiti?”

⁸ Zar je zasnagda prestala milost njegova, i rijeè se prekinula od koljena na koljeno?

⁹ Zar je zaboravio milostiv biti i u gnjevu zatvorio milosrèe svoje?"

¹⁰ I rekoh: žalosna je za mene ova promjena desnice višnjega.

¹¹ Pamtim djela Gospodnja; pamtim preèašnje èudo tvoje.

¹² Mislio sam o svijem djelima tvojim, razmišljao o radnji tvojoj;

¹³ Bože! put je tvoj svet; koji je Bog tako velik kao Bog naš?

¹⁴ Ti si Bog, koji si èinio èudesu, pokazivao silu svoju meðu narodima;

¹⁵ Mišicom si odbranio narod svoj, sinove Jakovljeve i Josifove.

¹⁶ Vidješe te vode, Bože, vidješe te vode, i ustreptaše, i bezdane se zadrmaše.

¹⁷ Iz oblaka lijaše voda, oblaci davahu glas, i strijele tvoje leæahu.

¹⁸ Grmljahu gromovi tvoji po nebu; munje tvoje sijevahu po vasiljenoj, zemlja se tresijaše i njijaše.

¹⁹ Po moru bijaše put tvoj, i staze tvoje po velikoj vodi, i trag tvoj ne poznavашe se.

²⁰ Vodio si narod svoj kao ovce rukom Mojsijevom i Aronovom.

78

¹ Èuj, narode moj, nauk moj, prigni uho svoje k rijeèima usta mojih.

2 Otvoram za prièu usta svoja, kazaæu stare pripovijetke.

3 Što slušasmo i doznasmo, i što nam kazivaše oci naši,

4 Neæemo zatajiti od djece njihove, naraštaju poznom javiæemo slavu Gospodnju i silu njegovu i èudesa koja je uèinio.

5 Svjedoèanstvo podiže u Jakovu, i u Izrailju postavi zakon, koji dade ocima našim da ga predadu djeci svojoj;

6 Da bi znao potonji naraštaj, djeca koja æe se roditi, pa i oni da bi kazivali svojoj djeci

7 Da polažu na Boga nadanje svoje, i ne zaboravljaju djela Božijih, i zapovijesti njegove da drže;

8 I da ne budu kao oci njihovi, rod nevaljao i uporan, rod koji ne bješe tvrd srcem svojim, niti vjeran Bogu duhom svojim.

9 Sinovi Jefremovi naoružani, koji strijeljaju iz luka, vratiše se natrag, kad bijaše boj.

10 Ne saèuvaše zavjeta Božijega, i po zakonu njegovu ne htješe hoditi.

11 Zaboraviše djela njegova, i èudesa, koja im je pokazao,

12 Kako pred ocima njihovijem uèini èudesa u zemlji Misirskoj, na polju Soanu;

13 Razdvoji more, i provede ih, od vode naèini zid;

14 I vodi ih danju oblakom, i svu noæ svijetlijem ognjem;

15 Raskida stijene u pustinji, i poji ih kao iz velike bezdane;

16 Izvodi potoke iz kamena, i vodi vodu rijekama.

17 Ali oni još jednako griješiše njemu, i gnjeviše višnjega u pustinji.

18 I kušашe Boga u srcu svom, ištuæi jela po volji svojoj,

19 I vikaše na Boga, i rekoše: “može li Bog zgotoviti trpezu u pustinji?

20 Evo! on udari u kamen, i poteèe voda, i rijeke ustadoše; može li i hljeba dati? hoæe li i mesa postaviti narodu svojemu?”

21 Gospod èu i razljuti se, i oganj se razgorje na Jakova, i gnjev se podiže na Izrailja.

22 Jer ne vjerovaše Bogu i ne uzdaše se u pomoæ njegovu.

23 Tada zapovjedi oblacima odozgo, i otvori vrata nebeska,

24 I pusti, te im podaždje mana za jelo, i hljeb nebeski dade im.

25 Hljeba anđelskoga jeđaše èovjek; posla im jela do sitosti.

26 Pusti nebom ustoku, i navede silom svojom jug;

27 I kao prahom zasu ih mesom, i kao pijeskom morskim pticama krilatim;

28 Pobaca ih sred okola njihova, oko šatora njihovijeh.

29 I najedoše se i dade im što su željeli.

30 Ali ih još i ne prođe želja, još bješe jelo u ustima njihovijem,

31 Gnjev se Božji podiže na njih i pomori najjaèe među njima, i mladiæe u Izrailju pobi.

32 Preko svega toga još griješiše, i ne vjerovaše èudesima njegovijem.

33 I pusti, te dani njihovi prolaziše uzalud, i godine njihove u strahu.

34 Kad ih ubijaše, onda pritjecahu k njemu, i obraæahu se i iskahu Boga;

35 I pominjahu da je Bog obrana njihova, i višnji izbavitelj njihov.

36 Laskahu mu ustima svojima, i jezikom svojim lagahu mu.

37 A srce njihovo ne bješe njemu vjerno, i ne bijahu tvrdi u zavjetu njegovu.

38 Ali on bješe milostiv, i pokrivaše grijeh, i ne pomori ih, èesto ustavljaše gnjev svoj, i ne podizaaše sve jarosti svoje.

39 Opominjaše se da su tijelo, vjetar, koji prolazi i ne vraæa se.

40 Koliko ga puta rasrdiše u pustinji, i uvrijediše u zemlji gdje se ne živi!

41 Sve nanovo kušaše Boga, i sveca Izrailjeva dražiše.

42 Ne sjeæaaše se ruke njegove i dana, u koji ih izbavi iz nevolje,

43 U koji uèini u Misiru znake svoje i èudesa svoja na polju Soanu;

44 I provrže u krv rijeke njihove i potoke njihove, da ne mogoše piti.

45 Posla na njih bubine da ih kolju, i žabe da ih more.

46 Ljetinu njihovu dade crvu, i muku njihovu skakavcima.

47 Vinograde njihove pobi gradom, i smokve njihove slanom.

48 Gradu predade stoku njihovu, i stada njihova munji.

49 Posla na njih ognjeni gnjev svoj, jarost, srdnju i mržnju, èetu zlijeh anđela.

50 Ravni stazu gnjevu svojemu, ne èuva duša njihovijeh od smrti, i život njihov predade pomoru.

51 Pobi sve prvence u Misiru, prvi porod po kolibama Hamovijem.

52 I povede narod svoj kao ovce, i vodi ih kao stado preko pustinje.

53 Vodi ih pouzdano, i oni se ne bojaše, a neprijatelje njihove zatrpa more.

54 I dovede ih na mjesto svetinje svoje, na ovu goru, koju zadobi desnica njegova.

55 Odagna ispred lica njihova narode; ždrijećom razdijeli njihovo dostojanje, i po šatorima njihovijem naseli koljena Izrailjeva.

56 Ali oni kušaše i srdiše Boga višnjega i uredaba njegovijeh ne saèuvaše.

57 Odustaše i odvrgoše se, kao i oci njihovi, sлагаše kao rđav luk.

58 Uvrijediše ga visinama svojim, i idolima svojim razdražiše ga.

59 Bog èu i razgnjevi se i rasrdi se na Izrailja veoma.

60 Ostavi naselje svoje u Silomu, šator, u kojem življaše s ljudma.

61 I opravi u ropstvo slavu svoju, i krasotu svoju u ruke neprijateljewe.

62 I predade maèu narod svoj, i na dostojanje svoje zaplamtje se.

⁶³ Mladiæe njegove jede oganj, i djevojkama njegovijem ne pjevaše svatovskih pjesama;

⁶⁴ Sveštenici njegovi padaše od maèa, i udovice njegove ne plakaše.

⁶⁵ Najposlije kao iza sna probudi se Gospod, prenu se kao junak kad se napije vina.

⁶⁶ I pobi neprijatelje svoje s leða, vjeènoj sramoti predade ih.

⁶⁷ I ne htje šatora Josifova, i koljena Jefremova ne izabra.

⁶⁸ Nego izabra koljeno Judino, goru Sion, koja mu omilje.

⁶⁹ I sagradi svetinju svoju kao gornje svoje stanove, i kao zemlju utvrdi je do vijeka.

⁷⁰ I izabra Davida slugu svojega, i uze ga od torova ovèijih,

⁷¹ I od dojljica dovede ga da pase narod njegov, Jakova, i našljedstvo njegovo, Izrailja.

⁷² I on ih pase èistijem srcem, i vodi ih mudrijem rukama.

79

¹ Bože! neznabošci dođoše u dostojanje tvoje; oskvrniše svetu crkvu tvoju, Jerusolim pretvoriše u zidine.

² Truplje sluga tvojih dadoše pticama nebeskijem da ih jedu, tijela svetaca tvojih zvijerima zemaljskim.

³ Proliše krv njihovu kao vodu oko Jerusalima, i ne bješe ko da pogrebe.

⁴ Postadosmo potsmijeh u susjeda svojih, rugaju nam se i sramote nas koji su oko nas.

⁵ Dokle æeš se, Gospode, jednako gnjeviti, jarost tvoja gorjeti kao oganj?

⁶ Izlij gnjev svoj na narode koji te ne znaju, i na carstva koja ne prizivlju tvojega imena.

⁷ Jer izjedoše Jakova, i naselje njegovo opustiše.

⁸ Ne pominji pređašnjih bezakonja naših, veæ pohitaj da nas presreteš milosrðem svojim, jer smo veoma ološali.

⁹ Pomozi nam, Bože, spasitelju naš, radi slave imena svojega, izbavi nas i oèisti od grijeha naših radi imena svojega.

¹⁰ Zašto da govore neznabošci: gdje je Bog njihov? Neka se pokaže pred oèima našim osveta nad neznabošcima za prolitu krv sluga tvojih!

¹¹ Neka izaðu pred lice tvoje uzdasi sužanjski, silom mišice svoje saèuvaj namijenjene smrti.

¹² Sedminom vrati u njedra susjedima našim ruženje, kojim te ružiše, Gospode!

¹³ A mi narod tvoj i ovce paše tvoje dovijeka æemo tebe slaviti i od koljena na koljeno kazivati hvalu tvoju.

80

¹ Pastire Izrailjev, èuj! koji vodiš sinove Josifove kao ovce, koji sjediš na heruvimima, javi se!

² Pred Jefremom i Venijaminom i Manasijom probudi krjepost svoju, i hodi da nam pomožeš.

³ Bože! povrati nas, neka zasja lice tvoje da se spasemo!

⁴ Gospode, Bože nad vojskama! dokle æeš se gnjeviti kad te moli narod tvoj?

⁵ Hraniš ih hljebom suznijem, i pojiš ih suzama trostrukom mjerom.

⁶ Uèinio si da se oko nas svaðaju susjedi naši, i neprijatelji se naši smiju meðu sobom.

⁷ Bože nad vojskama! povrati nas, neka zasja lice tvoje da se spasemo!

⁸ Iz Misira si prenio èokot, izagnao narode, i posadio ga.

⁹ Okrèio si za nj, i on pusti žile, i zauze svu zemlju.

¹⁰ Gore se pokriše njegovijem sjenom, i loze su mu kao kedri Božiji.

¹¹ Pustio je loze svoje do mora i ogranke svoje do rijeke.

¹² Zašto si mu razvalio ogradu, da ga kida ko god proðe?

¹³ Gorski vepar podgriza ga, i poljska zvijer jede ga.

¹⁴ Bože nad vojskama! obrati se, pogledaj s neba i vidi, i obiði vinograd ovaj,

¹⁵ Sad ovaj, koji je posadila desnica tvoja, i sina, kojega si ukrijepio sebi!

¹⁶ Popaljen je ognjem, isjeèen, od strašnoga pogleda tvoje ga propade.

¹⁷ Neka bude ruka tvoja nad èovjekom desnice tvoje, nad sinom èovjeèijim kojega si utvrdio sebi!

¹⁸ I neæemo otstupiti od tebe, oživi nas, i ime tvoje prizivaæemo.

¹⁹ Gospode, Bože nad vojskama! povrati nas, neka zasja lice tvoje, da se spasemo!

81

¹ Radujte se Bogu, koji nam daje krjepost; poklikujte Bogu Jakovljevu.

² Podignite pjesme, dajte bubanj, slatke gusle sa psaltirom.

³ Trubite o mijeni u trubu, o uštapu radi praznika našega.

⁴ Jer je taki zakon u Izrailja, naredba od Boga Jakovljeva.

⁵ Za svjedoèanstvo postavi Josifu ovo, kad iðaše na zemlju Misirsku. Jezik, kojega ne znah, èuh:

⁶ "Uklonio sam ramena njegova od bremena, ruke njegove oprostije se kotarica.

⁷ U nevolji si me zazvao, i izbavih te, usliših te usred groma, na vodi Merivi iskušah te.

⁸ Slušaj, narode moj, i zasvjedoèi æu ti, Izrailju, o kad bi me poslušao:

⁹ Da ne bude u tebe tuðega Boga, i Bogu stranome nemoj se klanjati.

¹⁰ Ja sam Gospod, Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje Misirske; otvori usta svoja, i ja æu ih napuniti.

¹¹ Ali ne posluša narod moj glasa mojega, Izrailj ne mari za me.

¹² I ja ih pustih na volju srca njihova, neka hode po svojim mislima.

¹³ O kad bi narod moj slušao mene, i sinovi Izrailjevi hodili putovima mojim!

¹⁴ Brzo bih pokorio neprijatelje njihove, i na protivnike njihove digao bih ruku svoju;

¹⁵ Koji mrze na Gospoda, bili bi im pokorni, i dobri dani njihovi bili bi dovijeka;

16 Najboljom bi pšenicom hranio njih, i medom bih iz kamena sitio ih.”

82

1 Bog stade na saboru Božijem, usred bogova izreče sud:

2 “Dokle æete suditi nepravo, i bezbožnicima gledati ko je ko?

3 Sudite ubogome i siroti, onoga koga gone i ništoga pravdajte.

4 Izbavljajte ubogoga i ništoga, iz ruke bezbožnièke otimajte.

5 Ne poznaše, niti razumješe, hode po tami; zadrmaše se zemlji svi temelji.

6 Rekoh: bogovi ste, i sinovi višnjega svi.

7 Ali æete kao ljudi pomrijeti, i kao svaki knez pašæete.”

8 Ustani, Bože, sudi zemlji; jer su tvoji po našljedstvu svi narodi.

83

1 Bože! nemoj zamuknuti, nemoj šutjeti, niti poèivaj, Bože!

2 Jer evo neprijatelji tvoji uzavreše, i koji te nenavide, podigoše glavu.

3 Po narod tvoj zlo naumiše, i dogovaraju se na izbrane tvoje.

4 Rekoše: hodite da ih istrijebimo između naroda da se više ne spominje ime Izrailjevo.

5 Složno pristaše i suprot tebi vjeru uhvatiše:

6 Naselja Edomova i Ismailovci, Moav i Agareni,

7 Geval i Amon i Amalik, Filisteji s Tircima;

⁸ I Asur udruži se s njima; postadoše mišica sinovima Lotovijem.

⁹ Uèini im onako kao Madijamu, kao Sisari, kao Javinu na potoku Kisonu,

¹⁰ Koji su istrijebljeni u Aendoru, nagnojiše sobom zemlju.

¹¹ Uradi s njima, s knezovima njihovijem, kao s Orivom i Zivom, i sa svima glavarima njihovijem kao sa Zevejem i Salmanom.

¹² Jer govore: osvojimo naselja Božija.

¹³ Bože moj! zapovjedi neka budu kao prah, kao pijesak pred vjetrom.

¹⁴ Kao što ogranj sažiže šumu, i kao plamen što zapaljuje gore,

¹⁵ Tako ih pognaj burom svojom i vihorom svojim smeti ih.

¹⁶ Pokrij lice njihovo sramotom, da bi tražili ime tvoje, Gospode!

¹⁷ Neka se stide i srame dovijeka, neka se smetu i izginu!

¹⁸ I neka znadu da si ti, kojemu je ime Gospod, jedini najviši nad svom zemljom.

84

¹ Kako su mili stanovi tvoji, Gospode nad silama!

² Gine duša moja želeæi u dvore Gospodnje; srce moje i tijelo moje otima se k Bogu živome.

³ I ptica nahodi kuæu, i lastavica gnijezdo sebi gdje leže ptiæe svoje, kod oltara tvojih, Gospode nad silama, care moj i Bože moj!

⁴ Blago onima koji žive u domu tvom! Oni te hvale bez prestanka.

⁵ Blago onima kojima je sila u tebi, i kojima su u srcu putovi tvoji!

⁶ Iduæi dolinom plaèevnom, pretvaraju je u izvore, i dažd je odijeva blagoslovima.

⁷ Idu zbor za zborom, javljaju se pred Bogom na Sionu.

⁸ Gospode, Bože nad silama! usliši molitvu moju, Bože Jakovljevi!

⁹ Bože, branièu naš! sagni se i vidi lice pomazanika svojega!

¹⁰ Jer je bolje jedan dan u dvorima tvojim od hiljade. Volim biti na pragu doma Božijega nego živjeti u šatorima bezbožnièkim.

¹¹ Jer je Gospod Bog sunce i štit, Gospod daje blagodat i slavu; onima koji hode u bezazlenosti ne ukraæuje nijednoga dobra.

¹² Gospode nad silama! blago èovjeku, koji se u te uzda!

85

¹ Smilovao si se, Gospode, na zemlju svoju, povratio si roblje Jakovljevo.

² Prostio si nepravdu narodu svojemu, pokrio si sve grijehе njegove.

³ Ustavio si svu jarost svoju, ublažio žestinu gnjeva svojega.

⁴ Povrati nas, Bože spasitelju naš, prekini srdnju svoju na nas.

⁵ Zar æeš se dovijeka gnjeviti na nas, i protegnuti gnjev svoj od koljena na koljeno?

⁶ Zar se neæeš povratiti i oživiti nas, da bi se narod tvoj radovao o tebi?

7 Pokaži nam, Gospode, milost svoju, i pomoæ svoju daj nam.

8 Da poslušam što govori Gospod Bog. On izrièe mir narodu svojemu i svecima svojim, i onima koji se obraæaju srcem k njemu.

9 Da, blizu je onijeh koji ga se boje pomoæ njegova, da bi naselio slavu u zemlji našoj!

10 Milost i istina srešæe se, pravda i mir poljubiæe se.

11 Istina æe niknuti iz zemlje i pravda æe s neba priniknuti.

12 I Gospod æe dati dobro, i zemlja naša daæe plod svoj.

13 Pravda æe pred njim iæi, i postaviæe na put stope svoje.

86

1 Prigni, Gospode! uho svoje i usliši me, jer sam nevoljan i ništ.

2 Saèuvaj dušu moju, jer sam tvoj poklonik. Spasi slugu svojega, Bože moj, koji se u te uzda.

3 Smiluj se na me, Gospode, jer k tebi vièem vas dan.

4 Obeseli dušu sluge svojega, jer k tebi, Gospode, podižem dušu svoju.

5 Jer si ti, Gospode, dobar i milosrdan i veoma milostiv svima koji te prizivlju.

6 Èuj, Gospode, molitvu moju, i slušaj glas moljenja mojega.

7 U dan tuge svoje prizivljem te, jer æeš me uslišiti.

8 Nema meðu bogovima takoga kakav si ti, Gospode, i nema djela takijeh kakva su tvoja.

⁹ Svi narodi, koje si stvorio, doæi æe i pokloniti se pred tobom, Gospode, i slaviti ime tvoje.

¹⁰ Jer si ti velik i tvoriš èudesu; ti si jedan Bog.

¹¹ Pokaži mi, Gospode, put svoj, i iæi æu u istini tvojoj; uèini neka se mili srcu mojemu bojati se imena tvojega.

¹² Slaviæu te, Gospode Bože moj, svijem srcem svojim, i poštovaæu ime tvoje do vijeka.

¹³ Jer je milost tvoja velika nada mnom, i izvadio si dušu moju iz pakla najdubljega.

¹⁴ Bože, oholice ustaše na mene, i gomila nasilnika traži dušu moju, i nemaju tebe pred sobom.

¹⁵ Ali ti, Gospode, Bože milostivi i blagi, strpljivi i bogati dobrotom i istinom,

¹⁶ Pogledaj na me i smiluj mi se, daj silu svoju sluzi svojem, i pomozu sinu sluškinje svoje;

¹⁷ Uèini sa mnom èudo dobrote. Neka vide koji me nenavide, i postide se, što si mi, Gospode, pomogao i utješio me.

87

¹ Što je sam osnovao na gorama svetijem,

² Vrata Sionska ljubi Gospod više svijeh stanova Jakovljevijeh.

³ Slavno kazuju za tebe, grade Božji!

⁴ "Među one, koji me znaju, brojiæu Misir i Vavilon. Gle i Filisteji i Tir s Etiopskom ondje su se rodili."

⁵ O Sionu æe se govoriti: taj se i taj rodio u njemu; sam višnji utvrđuje ga.

⁶ Gospod æe u prijepisu naroda zavikati: ovaj se rodio u njemu.

⁷ I koji pjevaju i vesele se, svi su izvori moji u tebi.

88

¹ Gospode Bože, spasitelju moj, danju višem i noću pred tobom.

² Nek izađe preda te molitva moja, prigni uho svoje k jauku mojemu;

³ Jer je duša moja puna jada, i život se moj primaće paklu.

⁴ Izjednačih se s onima koji u grob odlaze, postadoh kao čovjek bez sile,

⁵ Kao među mrtve bačen, kao ubijeni, koji leže u grobu, kojih se više ne sjećáš, i koji su od ruke tvoje daleko.

⁶ Metnuo si me u jamu najdonju, u tamu, u bezdanu.

⁷ Oteža mi gnjev tvoj, i svima valima svojim udaraš me.

⁸ Udaljio si od mene poznanike moje, njima si me omrazio; zatvoren sam, i ne mogu izaći.

⁹ Oko moje usahnu od jada, višem te, Gospode, vas dan, pružam k tebi ruke svoje.

¹⁰ Eda li ćeš na mrtvima èiniti èudesu? ili će mrtvi ustati i tebe slaviti?

¹¹ Eda li će se u grobu pripovijedati milost tvoja, i istina tvoja u truhljenju?

¹² Eda li će u tami poznati èudesu tvoja, i pravdu tvoju gdje se sve zaboravlja?

¹³ Ali ja, Gospode, k tebi višem, i jutrom molitva moja sreća te.

¹⁴ Zašto, Gospode, odbacuješ dušu moju, i odvraćaš lice svoje od mene?

15 Muèim se i izdišem od udaraca, podnosim strahote tvoje, bez nadanja sam.

16 Gnjev tvoj stiže me, strahote tvoje razdiru me.

17 Optjeèu me svaki dan kao voda, stežu me otsvuda.

18 Udaljio si od mene druga i prijatelja; poznanici moji sakrili su se u mrak.

89

1 Milosti æu Gospodnje pjevati uvijek, od koljena na koljeno javljaæu istinu tvoju ustima svojim.

2 Jer znam da je zavavijek osnovana milost, i na nebesima da si utvrdio istinu svoju, rekavši:

3 “Uèinih zavjet s izbranim svojim, zakleh se Davidu, služi svojemu:

4 Dovijeka æu utvrđivati sjeme tvoje i prijesto tvoj uređivati od koljena do koljena.

5 Nebo kazuje èudesa tvoja, Gospode, i istinu tvoju sabor svetijeh.

6 Jer ko je nad oblacima ravan Gospodu? ko æe se izjednaèiti s Gospodom meðu sinovima Božijim?

7 Bogu se valja klanjati na saboru svetijeh, strašnji je od svijeh koji su oko njega.

8 Gospode, Bože nad vojskama! ko je silan kao ti, Bože? I istina je tvoja oko tebe.

9 Ti vladaš nad silom morskom; kad podigne vale svoje, ti ih ukroæavaš.

10 Ti si oborio oholi Misir kao ranjenika, krjepkom mišicom svojom rasijao si neprijatelje svoje.

11 Tvoje je nebo i tvoja je zemlja; ti si sazdao vasiljenu i što je god u njoj.

12 Sjever i jug ti si stvorio, Tavor i Ermon o tvom se imenu raduje.

13 Tvoja je mišica krjepka, silna je ruka tvoja, i visoka desnica tvoja.

14 Blagost je i pravda podnožje prijestolu tvomemu, milost i istina ide pred licem tvojim.

15 Blago narodu koji zna trubnu pokliè! Gospode! u svjetlosti lica tvojega oni hode;

16 Imenom se tvojim raduju vas dan, i pravdom tvojom uzvišuju se.

17 Jer si ti krasota sile njihove, i po milosti tvojoj uzvišuje se rog naš.

18 Jer je od Gospoda obrana naša, i od svetoga Izrailjeva car naš.

19 Tada si govorio u utvari vjernima svojim, i rekao: "poslah pomoæ junaku, uzvisih izbranoga svojega iz naroda.

20 Naðoh Davida slugu svojega, svetim uljem svojim pomazah ga.

21 Ruka æe moja biti jednako s njim, i mišica moja krijepiæe ga.

22 Neæe ga neprijatelj nadvladati, i sin bezakonja neæe mu dosaditi.

23 Potræu pred licem njegovijem neprijatelje njegove, i nenavidnike njegove poraziæu.

24 Istina je moja i milost moja s njim; i u moje ime uzvisiæe se rog njegov.

25 Pružiæu na more ruku njegovu, i na rijeke desnicu njegovu.

26 On æe me zvati: ti si otac moj, Bog moj i grad

spasenja mojega.

²⁷ I ja æu ga uèiniti prvencem, višim od careva zemaljskih.

²⁸ Dovijeka æu mu hraniti milost svoju, i zavjet je moj s njim vjeran.

²⁹ Produljiæu sjeme njegovo dovijeka, i prijesto njegov kao dane nebeske.

³⁰ Ako sinovi njegovi ostave zakon moj, i ne uzidu u zapovijestima mojim;

³¹ Ako pogaze uredbe moje, i zapovijesti mojih ne saèuvaju,

³² Onda æu ih pokarati prutom za nepokornost, i ranama za bezakonje njihovo;

³³ Ali milosti svoje neæu uzeti od njega, niti æu prevrnuti istinom svojom;

³⁴ Neæu pogaziti zavjeta svojega, i što je izašlo iz usta mojih neæu poreæi.

³⁵ Jednom se zakleh svetošæu svojom; zar da slažem Davidu?

³⁶ Sjeme æe njegovo trajati dovijeka, i prijesto njegov kao sunce preda mnom;

³⁷ On æe stajati uvijek kao mjesec i vjerni svjedok u oblacima.”

³⁸ A sad si odbacio i zanemario, razgnjevio si se na pomazanika svojega;

³⁹ Zanemario si zavjet sa slugom svojim, bacio si na zemlju vijenac njegov.

⁴⁰ Razvalio si sve ograde njegove, gradove njegove obratio si u zidine.

⁴¹ Plijene ga svi koji prolaze onuda, posta potsmijeh u susjeda svojijeh.

⁴² Uzvisio si desnicu neprijatelja njegovijeh,

obradovao si sve protivnike njegove.

⁴³ Zavratio si ostrice maèa njegova, i nijesi ga ukrijepio u boju;

⁴⁴ Uzeo si mu svjetlost, i prijesto njegov oborio si na zemlju;

⁴⁵ Skratio si dane mladosti njegove i obukao ga u sramotu.

⁴⁶ Dokle æeš se, Gospode, jednako odvraæati, dokle æe kao oganj plamtjeti gnjev tvoj?

⁴⁷ Opomeni se kakav je vijek moj, kako si ni na što stvorio sve sinove Adamove?

⁴⁸ Koji je èovjek živio i nije smrti vidio, i izbavio dušu svoju iz ruku paklenijeh?

⁴⁹ Gdje su preðaðnje milosti tvoje, Gospode? Kleo si se Davidu istinom svojom.

⁵⁰ Opomeni se, Gospode, prijekora sluga svojih, koji nosim u njedrima svojim od svijeh silnijeh naroda,

⁵¹ Kojim kore neprijatelji tvoji, Gospode, kojim kore trag pomazanika tvojega.

⁵² Blagosloven Gospod uvijek! Amin, amin.

90

¹ Gospode! ti si nam utoèište od koljena do koljena.

² Prije nego se gore rodiše i sazda se zemlja i vasiljena, i od vijeka i do vijeka ti si Bog.

³ Ti povraæaš èovjeka u truhlež, i govoriš: vratite se sinovi ljudski!

⁴ Jer je tisuæa godina pred oèima tvojima kao dan juèerašnji, kad mine, i kao straža noæna.

⁵ Ti ih kao povodnjem odnosiš; oni su kao san, kao trava, koja rano vene,

⁶ Ujutru cvjeta i uvene, uveèe se pokosi i sasuši.

⁷ Jer nas nestaje od gnjeva tvojega, i od jarosti tvoje u smetnji smo.

⁸ Stavio si bezakonja naša preda se, i tajne naše na svjetlost lica svojega.

⁹ Svi se dani naši prekraæuju od srdnje tvoje, godine naše prolaze kao glas.

¹⁰ Dana godina naših svega ima do sedamdeset godina, a u jaèega do osamdeset godina: i sam je cvijet njihov muka i nevolja; jer teku brzo, i mi odlijeæemo.

¹¹ Ko zna silu gnjeva tvojega i tvoju jarost, da bi te se kao što treba bojao?

¹² Nauèi nas tako brojiti dane naše, da bismo stekli srce mudro.

¹³ Povrati se, Gospode! Dokle æeš? Smiluj se na sluge svoje.

¹⁴ Ujutru nas nasiti dobrote svoje, i radovaæemo se i veseliti u sve dane svoje.

¹⁵ Obraduj nas prema danima, u koje si nas muèio, i prema godinama, u koje smo gledali nevolju.

¹⁶ Neka se pokaže na slugama tvojim djelo tvoje, i slava tvoja na sinovima njihovijem.

¹⁷ Neka bude dobra volja Gospoda Boga našega s nama, i djelo ruku naših dovrši nam, i djelo ruku naših dovrši.

91

¹ Koji živi u zaklonu višnjega, u sjenu sve-moguæega poèiva.

² Govori Gospodu: ti si utoèište moje i braniè moj, Bog moj, u kojega se uzdam.

³ On æ te izbaviti iz zamke ptièareve, i od ljutoga pomora;

⁴ Perjem svojim osjeniaæ te, i pod krilima njegovijem zakloniaæš se; istina je njegova štit i ograda.

⁵ Neæeš se bojati strahote noæne, strijele, koja leti danju,

⁶ Pomora, koji ide po mraku, bolesti, koja u podne mori.

⁷ Pašæe pored tebe tisuæa i deset tisuæa s desne strane tebi, a tebe se neæe dotaæi.

⁸ Samo æeš gledati oèima svojim, i vidjeæeš platu bezbožnicima.

⁹ Jer si ti, Gospode, pouzdanje moje. Višnjega si izabrao sebi za utoèište.

¹⁰ Neæe te zlo zadesiti, i udarac neæe dosegnuti do kolibe tvoje.

¹¹ Jer anđelima svojim zapovijeda za tebe da te èuvaju po svijem putovima tvojim.

¹² Na ruke æ te uzeti da gdje ne zapneš za kamen nogom svojom.

¹³ Na lava i na aspidu nastupaæeš i gaziæeš laviæa i zmaja.

¹⁴ “Kad me ljubi, izbaviæu ga; zakloniæu ga, kad je poznao ime moje.

¹⁵ Zazvaæe me, i uslišiæu ga; s njim æu biti u nevolji, izbaviæu ga i proslaviæu ga.

¹⁶ Duga života nasitiæu ga, i pokazaæu mu spasenje svoje.”

92

¹ Lijepo je hvaliti Gospoda, i pjevati imenu tvojemu, višnji,

2 Javljati jutrom milost tvoju, i istinu tvoju
noæu,

3 Uz deset žica i uz psaltir, i uz jasne gusle!

4 Jer si me razveselio, Gospode, djelima svojim,
s djela ruku tvojih radujem se.

5 Kako su velika djela tvoja, Gospode! Veoma
su duboke pomisli tvoje.

6 Bezumnik ne zna, i neznalica ne razumije
toga.

7 Kad bezbožnici nièu kao trava i cvjetaju
svi koji èine bezakonje, to biva zato da bi se
istrijebili dovijeka.

8 A ti si, Gospode, visok uvijek.

9 Jer evo neprijatelji tvoji, Gospode, jer evo
neprijatelji tvoji ginu, i rasipaju se svi koji èine
bezakonje;

10 A moj rog ti uzvišuješ kao rog u jednoroga,
ja sam pomazan novijem uljem.

11 I oko moje vidi neprijatelje moje, i o beza-
konicima, koji ustaju na mene, slušaju uši moje.

12 Pravednik se zeleni kao finik, kao kedar na
Livanu uzvišuje se.

13 Koji su zasađeni u domu Gospodnjem, zelene
se u dvorovima Boga našega;

14 Rodni su i u starosti, jedri i zeleni,

15 Javljajuæi da je pravedan Gospod, braniè
moj, i da nema u njemu nepravde.

93

1 Gospod caruje. Obukao se u velièanstvo,
obukao se Gospod u silu, i opasao se. Zato je
vasiljena tvrda, i neæe se pomjeriti.

2 Prijesto tvoj stoji od iskona; od vijeka ti si.

³ Podižu rijeke, Gospode, podižu rijeke glas svoj, podižu rijeke vale svoje:

⁴ Od hujanja vode mnoge i silne, od vala morskih silniji je na visini Gospod.

⁵ Svjedoèanstva su tvoja veoma tvrda; domu tvojemu pripada svetost, Gospode, na dugo vrijeme.

94

¹ Bože od osvete, Gospode, Bože od osvete, pokaži se!

² Podigni se, sudijo zemaljski, podaj zaslugu oholima.

³ Dokle æe se bezbožnici, Gospode, dokle æe se bezbožnici hvaliti?

⁴ Ruže i oholo govore, velièaju se svi koji èine bezakonje.

⁵ Gaze narod tvoj, Gospode, i dostojanje tvoje muèe.

⁶ Udovicu i došljaka ubijaju, i sirote more.

⁷ I govore: neæe vidjeti Gospod, i neæe doznati Bog Jakovljevi.

⁸ Orazumite se, preludi ljudi! budale! kad æete biti pametni?

⁹ Koji je stvorio uho, zar ne èuje? i koji je oko naèinio, zar ne vidi?

¹⁰ Zar neæe oblièiti koji narode urazumljuje, koji uèi èovjeka da zna?

¹¹ Gospod zna misli ljudima kako su ništave.

¹² Blago èovjeku koga ti, Gospode, urazumljuješ, i zakonom svojim uèiš;

¹³ Da bi mu dao mir u zle dane, dok se iskopa jama bezbožniku.

14 Jer neæe odbaciti Gospod naroda svojega, i dostojanja svojega neæe ostaviti.

15 Jer æe se sud vratiti na pravdu, i njega æe naæi svi prava srca.

16 Ko æe ustati za mene suprot zlima? ko æe stati za mene suprot onima koji èine bezakonje?

17 Kad mi Gospod ne bi bio pomoænik, brzo bi se duša moja preselila onamo gdje se muèi.

18 Kad reèem: drkæe mi noga, milost tvoja, Gospode, prihvata me.

19 Kad se umnože brige u srcu mom, utjehe tvoje razgovaraju dušu moju.

20 Eda li æe blizu tebe stati prijesto krvnièki, i onaj koji namišlja nasilje nasuprot zakonu?

21 Spremaju se na dušu pravednikovu, i krv pravu okrivljuju.

22 Ali je Gospod moje pristanište, i Bog je moj tvrdo utoèište moje.

23 On æe im vratiti za bezakonje njihovo, za njihovu zloæu istrijebiæe ih, istrijebiæe ih Gospod, Bog naš.

95

1 Hodite, zapjevajmo Gospodu, pokliknimo Bogu, gradu spasenja svojega!

2 Izađimo pred lice njegovo s hvalom, u pjesmama pokliknimo mu!

3 Jer je Gospod velik Bog i velik car nad svijem bogovima.

4 U njegovoj su ruci dubine zemaljske, i visine gorske njegove su.

⁵ Njegovo je more i on ga je stvorio, i suhotu ruke su njegove naèinile.

⁶ Hodite, poklonimo se, pripadnimo, kleknimo pred Gospodom tvorcem svojim.

⁷ Jer je on Bog naš, i mi narod paše njegove i ovce ruke njegove. Sad kad biste poslušali glas njegov:

⁸ "Nemojte da vam odrveni srce vaše kao u Merivi, kao u dan kušanja u pustinji,

⁹ Gdje me kušашe oci vaši, ispitaše i vidješe djelo moje.

¹⁰ Èetrdeset godina srdih se na rod onaj, i rekoh: ovi ljudi tumaraju srcem, i ne znaju putova mojih;

¹¹ I zato se zakleh u gnjevu svom da neæe uæi u mir moj."

96

¹ Pjevajte Gospodu pjesmu novu, pjevaj Gospodu, sva zemljo!

² Pjevajte Gospodu, blagosiljajte ime njegovo, javljajte od dana na dan spasenje njegovo.

³ Kazujte po narodima slavu njegovu, po svijem plemenima èudesa njegova.

⁴ Jer je velik Gospod i valja ga hvaliti: strašniji je od svijeh bogova.

⁵ Jer su svi bogovi u naroda ništa: a Gospod je nebesa stvorio.

⁶ Slava je i velièanstvo pred licem njegovijem, sila i krasota u svetinji njegovoj.

⁷ Dajte Gospodu, plemena narodna, dajte Gospodu slavu i èast.

⁸ Dajte Gospodu slavu prema imenu njegovu. Nosite dare i idite u dvore njegove.

⁹ Poklonite se Gospodu u svetoj krasoti. Strepi pred njim, sva zemljo!

¹⁰ Recite narodima: Gospod caruje; zato je vasiljena tvrda i neæe se pomjestiti; on æe suditi narodima pravo.

¹¹ Nek se vesele nebesa, i zemlja se raduje; nek pljeska more i što je u njemu;

¹² Neka skaæe polje i sve što je na njemu; tada nek se raduju sva drveta šumska

¹³ Pred licem Gospodnjim; jer ide, jer ide da sudi zemlji. Sudiaæe vasiljenoj po pravdi, i narodima po istini svojoj.

97

¹ Gospod caruje: nek se raduje zemlja! nek se vesele ostrva mnoga.

² Oblak je i mrak oko njega; blagost i pravda podnožje prijestolu njegovu.

³ Oganj pred njim ide, i pali naokolo neprijatelje njegove.

⁴ Munje njegove sijevaju po vasiljenoj; vidi i strepi zemlja.

⁵ Gore kao vosak tope se od lica Gospodnjega, od lica Gospoda svoj zemlji.

⁶ Nebesa kazuju pravdu njegovu, i svi narodi vide slavu njegovu.

⁷ Nek se stide svi koji se klanjaju kipovima, koji se hvale idolima svojim. Poklonite mu se svi bogovi.

8 Èuje i raduje se Sion, i kæeri se Judejske vesele radi sudova tvojih, Gospode!

9 Jer si ti, Gospode, visok nad svom zemljom i nadvišuješ sve bogove.

10 Koji ljubite Gospoda, mrzite na zlo. On èuva duše svetaca svojih; iz ruku bezbožnièkih otima ih.

11 Svjetlost se prosipa na pravednika, i veselje na one koji su prava srca.

12 Radujte se pravedni o Gospodu, i slavite sveto ime njegovo.

98

1 Pojte Gospodu pjesmu novu, jer uèini èudesu. Pomože mu desnica njegova i sveta mišica njegova.

2 Javi Gospod spasenje svoje, pred narodima otkri pravdu svoju.

3 Opomenu se milosti svoje i vjernosti svoje k domu Izrailjevu. Vidješe svi krajevi zemaljski spasenje Boga našega.

4 Raduj se Gospodu, sva zemljo; pjevajte, poklikujte i popijevajte!

5 Udarajte Gospodu u gusle, u gusle i s glasom psalamskim.

6 U trube i rogove zatrubite pred carem Gospodom.

7 Neka pljeska more i što je u njemu, vasiljena i koji u njoj žive;

8 Rijeke neka pljeskaju rukama; skupa gore nek se raduju

9 Pred licem Gospodnjim; jer ide da sudi zemlji; sudiaæ vasiljenoj pravedno, i narodima vjerno.

99

¹ Gospod caruje: neka strepe narodi; sjedi na heruvimima: nek se drma zemlja!

² Gospod je na Sionu velik, i visok nad svima narodima.

³ Neka slave veliko i strašno ime tvoje; da je svet!

⁴ Neka slave silu cara koji ljubi pravdu. Ti si utvrdio pravdu; sud i pravdu ti si uredio u Jakovu.

⁵ Uzvišujte Gospoda Boga našega, i klanjajte se podnožju njegovu; da je svet!

⁶ Mojsije i Aron, sveštenici njegovi, i Samuilo jedan od onijeh koji prizivlju ime njegovo, prizivahu Boga, i on ih usliši.

⁷ U stupu od oblaka govoraše njima; oni èuvaše zapovijesti njegove i uredbu koju im dade.

⁸ Gospode, Bože naš, ti si ih uslišio; ti si im bio Bog blag i plaæao za djela njihova.

⁹ Uzvišujte Gospoda Boga našega, i klanjajte se na svetoj gori njegovoj, jer je svet Gospod Bog naš.

100

¹ Raduj se Gospodu, sva zemljo!

² Služite Gospodu veselo; idite pred lice njegovo pjevajuæi!

³ Poznajte Gospod da je Bog. On nas je stvorio, i mi smo dostojanje njegovo, narod njegov i ovce paše njegove.

⁴ Ulazite na vrata njegova sa slavom, u dvore njegove s hvalom. Slavite ga, i blagosiljajte ime njegovo.

⁵ Jer je dobar Gospod; milost je njegova uvijek, i istina njegova od koljena na koljeno.

101

¹ Milost i pravdu pjevam; tebe, Gospode, slavim.

² Razmišljam o putu pravom, kad bi god došao k meni, hodim u bezazlenosti srca svojega u domu svom.

³ Ne stavljam pred oèi svoje rijeèi nepotrebne, mrzim na djela koja su protiv zakona, ne pristajem za njima.

⁴ Srce pokvareno daleko je od mene; zlijeh ne znam.

⁵ Ko tajno opada bližnjega svojega, toga izgonim; ko je ohola oka i naduta srca, toga ne trpim.

⁶ Oèi su moje obraæene na vjerne na zemlji, da bi sjedjeli sa mnom. Ko hodi putem pravijem, taj služi meni.

⁷ Ne živi u domu mojem koji radi lukavo; koji govori laž, ne stoji pred oèima mojima.

⁸ Jutrom zatirem sve bezbožnike na zemlji, da bih istrijebio iz grada Gospodnjega sve koji èine bezakonje.

102

¹ Gospode! èuj molitvu moju, i vika moja nek izađe preda te.

² Nemoj odvratiti lica svojega od mene; u dan kad sam u nevolji prigni k meni uho svoje, u dan kad te prizivam, pohitaj, usliši me.

³ Jer prođoše kao dim dani moji, kosti moje kao topionica ogorješe.

⁴ Pokošeno je kao trava i posahlo srce moje, da zaboravim jesti hljeb svoj.

⁵ Od uzdisanja mojega prionu kost moja za meso moje.

⁶ Postadoh kao gem u pustinji; ja sam kao sova na zidinama.

⁷ Ne spavam, i sjedim kao ptica bez druga na krovu.

⁸ Svaki dan ruže me neprijatelji moji, i koji su se pomamili na mene, mnom se uklinju.

⁹ Jedem pepeo kao hljeb, i piæe svoje rastvaram suzama

¹⁰ Od gnjeva tvojega i srdnje tvoje; jer podigavši me bacio si me.

¹¹ Dani su moji kao sjen, koji prolazi, i ja kao trava osuših se.

¹² A ti, Gospode, ostaješ dovijeka, i spomen tvoj od koljena do koljena.

¹³ Ti æeš ustati, smilovaæeš se na Sion, jer je vrijeme smilovati se na nj, jer je došlo vrijeme;

¹⁴ Jer slugama tvojim omilje i kamenje njegovo, i prah njegov žale.

¹⁵ Tada æe se neznabošci bojati imena Gospodnjega, i svi carevi zemaljski slave njegove;

¹⁶ Jer æe Gospod sazidati Sion, i javiti se u slavi svojoj;

¹⁷ Pogledaæe na molitvu onijeh koji nemaju pomoæi, i neæe se oglušiti molbe njihove.

¹⁸ Napisaæe se ovo potonjemu rodu, i narod nanovo stvoren hvaliaæe Gospoda,

¹⁹ Što je prinikao sa svete visine svoje, Gospod pogledao s neba na zemlju,

20 Da èuje uzdisanje sužnjevo, i odriješi sinove smrtne;

21 Da bi kazivali na Sionu ime Gospodnje i hvalu njegovu u Jerusalamu,

22 Kad se skupe narodi i carstva da služe Gospodu.

23 Strošio je na putu krjepost moju, skratio dane moje.

24 Rekoh: Bože moj! nemoj me uzeti u polovini dana mojih. Tvoje su godine od koljena do koljena.

25 Davno si postavio zemlju, i nebesa su djelo ruku tvojih.

26 To æe proæi, a ti æeš ostati; sve æe to kao haljina ovetšati, kao haljinu promijeniaeš ih i promijeniae se.

27 Ali ti si taj isti i godine tvoje neæe isteæi.

28 Sinovi æe sluga tvojih živjeti, i sjeme æe se njihovo utvrditi pred licem tvojim.

103

1 Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda, i sve što je u meni sveto ime njegovo.

2 Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda, i ne zaboravlaj nijednoga dobra što ti je uèinio.

3 On ti prašta sve grijeha i iscjeljuje sve bolesti tvoje;

4 Izbavlja od groba život tvoj, vjenèava te dobrotom i milošæu;

5 Ispunja dobrim želje tvoje, ponavlja se kao u orla mladost tvoja.

6 Gospod tvori pravdu i sud svima kojima se krivo èini.

⁷ Pokaza putove svoje Mojsiju, sinovima Izrailjevim djela svoja.

⁸ Milostiv je i dobar Gospod, spor na gnjev i veoma blag.

⁹ Ne gnjevi se jednako, niti se dovijeka srdi.

¹⁰ Ne postupa s nama po grijesima našim, niti nam vraća po nepravdama našim.

¹¹ Nego koliko je nebo visoko od zemlje, tolika je milost njegova k onima koji ga se boje.

¹² Koliko je istok daleko od zapada, toliko udaljuje od nas bezakonja naša.

¹³ Kako otac žali sinove, tako Gospod žali one koji ga se boje.

¹⁴ Jer zna građu našu, opominje se da smo prah.

¹⁵ Dani su èovjeèiji kao trava; kao cvijet u polju, tako cvjeta.

¹⁶ Dune vjetar na nj, i nestane ga, niti æe ga više poznati mjesto njegovo.

¹⁷ Ali milost Gospodnja ostaje od vijeka i do vijeka na onima koji ga se boje, i pravda njegova na sinovima sinova,

¹⁸ Koji drže zavjet njegov, i pamte zapovijesti njegove, da ih izvršuju.

¹⁹ Gospod na nebesima postavi prijesto svoj, i carstvo njegovo svijem vlada.

²⁰ Blagosiljajte Gospoda anđeli njegovi, koji ste silni krjepošæu, izvršujete rijeè njegovu slušajuæi glas rijeèi njegove.

²¹ Blagosiljajte Gospoda sve vojske njegove, sluge njegove, koje tvorite volju njegovu.

²² Blagosiljajte Gospoda sva djela njegova, po

svijem mjestima vlade njegove! Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda!

104

¹ Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda! Gospode, Bože moj, velik si veoma, obukao si se u veličanstvo i krasotu.

² Obukao si svjetlost kao haljinu, razapeo nebo kao šator;

³ Vodom si pokrio dvorove svoje, oblake naèinio si da su ti kola, ideš na krilima vjetro-njem.

⁴ Èiniš vjetrove da su ti anđeli, plamen ognjeni da su ti sluge.

⁵ Utvrdio si zemlju na temeljima njezinim, da se ne pomjesti va vijek vijeka.

⁶ Bezdanom kao haljinom odjenuo si je; na gorama stoje vode.

⁷ Od prijetnje tvoje bježe, od gromovnoga glasa tvojega teku.

⁸ Izlaze na gore i slaze u doline, na mjesto koje si im utvrdio.

⁹ Postavio si među, preko koje ne prelaze, i ne vraæaju se da pokriju zemlju.

¹⁰ Izveo si izvore po dolinama, između gora teku vode.

¹¹ Napajaju sve zvijeri poljske; divlji magarci gase žeđu svoju.

¹² Na njima ptice nebeske žive; kroz grane razliježe se glas njihov.

¹³ Napajaš gore s visina svojih, plodima djela tvojih siti se zemlja.

14 Daješ te raste trava stoci, i zelen na korist èovjeku, da bi izvodio hljeb iz zemlje.

15 I vino veseli srce èovjeku, i lice se svijetli od ulja, i hljeb srce èovjeku krijepi.

16 Site se drveta Božija, kedri Livanski, koje si posadio.

17 Na njima ptice viju gnijezda; stanak je rodin na jelama.

18 Gore visoke divokozama, kamen je utoèište zeèevima.

19 Stvorio si mjesec da pokazuje vremena, sunce poznaje zapad svoj.

20 Stereš tamu, i biva noæ, po kojoj izlazi sve zvijerje šumsko;

21 Lavovi rièu za plijenom, i traže od Boga hrane sebi.

22 Sunce grane, i oni se sakrivaju i liježu u lože svoje.

23 Izlazi èovjek na posao svoj, i na rad svoj do veèera.

24 Kako je mnogo djela tvojih, Gospode! Sve si premudro stvorio; puna je zemlja blaga tvojega.

25 Gle, more veliko i široko, tu gmižu bez broja, životinja mala i velika;

26 Tu lađe plove, krokodil, kojega si stvorio da se igra po njemu.

27 Sve tebe èeka, da im daješ piæu na vrijeme.

28 Daješ im, primaju; otvoriš ruku svoju, site se dobra.

29 Odvratiš lice svoje, žaloste se; uzmeš im duh, ginu, i u prah svoj povraæaju se.

30 Pošlješ duh svoj, postaju, i ponavljaš lice zemlji.

31 Slava Gospodu uvijek; nek se veseli Gospod za djela svoja!

32 On pogleda na zemlju, i ona se trese; dotakne se gora, i dime se.

33 Pjevaæu Gospodu za života svojega; hvaliaæu Boga svojega dok sam god.

34 Neka mu bude mila besjeda moja! veseliaæu se o Gospodu.

35 Neka nestane grješnika sa zemlje, i bezbožnika neka ne bude više! Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda! Aliluja!

105

1 Hvalite Gospoda; glasite ime njegovo; javljajte po narodima djela njegova.

2 Pjevajte mu i slavite ga; kazujte sva èudesa njegova.

3 Hvalite se svetijem imenom njegovijem; nek se veseli srce onijeh koji traže Gospoda.

4 Tražite Gospoda i silu njegovu, tražite lice njegovo bez prestanka.

5 Pamтите èudesa njegova koja je uèinio, znake njegove i sudove usta njegovijeh.

6 Sjeme Avramovo sluge su njegove, sinovi Jakovljevi izbrani njegovi.

7 On je Gospod Bog naš, po svoj su zemlji sudovi njegovi.

8 Pamti uvijek zavjet svoj, rijeè, koju je dao na tisuæu koljena,

9 Što je zavjetovao Avramu, i za što se kleo Isaku.

10 To je postavio Jakovu za zakon, i Izrailju za zavjet vjeèni,

11 Govoreæi: tebi æu dati zemlju Hanansku u našljedni dio.

12 Tada ih još bijaše malo na broj, bijaše ih malo, i bjehu došljaci.

13 Iđahu od naroda do naroda, iz jednoga carstva k drugome plemenu.

14 Ne dade nikome da im naudi, i karaše za njih careve:

15 "Ne dirajte u pomazanike moje, i prorocima mojim ne èinite zla."

16 I pusti glad na onu zemlju; i potr sav hljeb što je za hranu.

17 Posla pred njima èovjeka; u roblje prodan bi Josif.

18 Okovima stegoše noge njegove, gvožđe tištaše dušu njegovu,

19 Dok se steèe rijeè njegova, i rijeè Gospodnja proslavi ga.

20 Posla car i odriješi ga; gospodar nad narodima, i pusti ga.

21 Postavi ga gospodarem nad domom svojim, i zapovjednikom nad svijem što imaše.

22 Da vlada nad knezovima njegovijem po svojoj volji, i starješine njegove urazumljuje.

23 Tada dođe Izrailj u Misir, i Jakov se preseli u zemlju Hamovu.

24 I namnoži Bog narod svoj i uèini ga jaèega od neprijatelja njegovijeh.

25 Prevrnu se srce njihovo te omrznuše na narod njegov, i èiniše lukavstvo slugama njegovijem.

26 Posla Mojsija, slugu svojega, Arona izbranika svojega.

27 Pokazaše među njima èudotvornu silu njegovu i znake njegove u zemlji Hamovoj.

28 Pusti mrak i zamraèi, i ne protiviše se rijeèi njegovoj.

29 Pretvori vodu njihovu u krv, i pomori ribu njihovu.

30 Provre zemlja njihova žabama, i klijeti careva njihovijeh.

31 Reèe, i dođoše bubine, uši po svijem krajevima njihovijem.

32 Mjesto dažda posla na njih grad, živi oganj na zemlju njihovu.

33 I pobi èokote njihove i smokve njihove, i potr drveta u krajevima njihovijem.

34 Reèe, i dođoše skakavci i gusjenice nebrojene;

35 I izjedoše svu travu po zemlji njihovoj, i pojedošè rod u polju njihovu.

36 I pobi sve prvence u zemlji njihovoj, prvine svakoga truda njihova.

37 Izvede Izrailjce sa srebrom i zlatom, i ne bješe sustala u plemenima njihovijem.

38 Obradova se Misir izlasku njihovu, jer strah njihov bješe na nj pao.

39 Razastrije im oblak za pokrivaè, i oganj da svijetli noæu.

40 Moliše, i posla im prepelice, i hljebom ih nebeskim hrani.

41 Otvori kamen i proteèe voda, rijeke protekoše po suhoj pustinji.

42 Jer se opominjaše svete rijeèi svoje k Avramu, služi svojemu.

⁴³ I izvede narod svoj u radosti, izbrane svoje u veselju.

⁴⁴ I dade im zemlju naroda i trud tuđinaca u našljedstvo.

⁴⁵ Da bi èuvali zapovijesti njegove, i zakone njegove pazili. Aliluja.

106

¹ Hvalite Gospoda, jer je dobar, jer je do vijeka milost njegova.

² Ko æe iskazati silu Gospodnju? isprièati svu slavu njegovu?

³ Blago onima koji drže istinu i tvore pravo svagda!

⁴ Opomeni me se, Gospode, po svojoj milosti k narodu svojemu; pohodi me pomoæu svojom,

⁵ Da bih vidio u dobru izbrane tvoje, veselio se u veselju naroda tvojega, hvalio se zajedno s našljedstvom tvojim.

⁶ Zgriješismo s ocima svojim, postasmo krivci, bezakonic.

⁷ Oci naši u Misiru ne razumješe èudesa tvojih, ne opominjaše se velikih milosti tvojih, i vikaše kraj mora, kraj Crvenoga Mora.

⁸ Ali im on pomože imena svojega radi, da bi pokazao silu svoju.

⁹ Zaprijeti Crvenom Moru, i presahnu; i prevede ih preko bezdane kao preko pustinje;

¹⁰ I saèuva ih od ruke nenavidnikove, i izbavi ih iz ruke neprijateljeve.

¹¹ Pokri voda neprijatelje njihove, nijedan od njih ne osta.

12 Tada vjerovaše rijeèima njegovijem, i pjevaše mu hvalu.

13 Ali brzo zaboraviše djela njegova, i ne poèekaše volje njegove.

14 Polakomiše se u pustinji, i stadoše kušati Boga u zemlji gdje se ne živi.

15 On ispuni molbu njihovu, ali posla pogibao na dušu njihovu.

16 Pozavidješe Mojsiju i Aronu, kojega bješe Gospod osvetio.

17 Rasjede se zemlja, i proždrije Datana i zatrpa èetu Avironovu.

18 I spali oganj èetu njihovu, i plamen sažeže bezbožnike.

19 Naèiniše tele kod Horiva, i klanjahu se kipu.

20 Mijenjahu slavu svoju na priliku vola, koji jede travu.

21 Zaboraviše Boga, spasitelja svojega, koji je uèinio velika djela u Misiru,

22 Divna u zemlji Hamovoj, strašna na Crvenom Moru.

23 I šæaše ih istrijebiti, da Mojsije izbranik njegov ne stade kao u rasjelini pred njim, i ne odvrati jarost njegovu da ih ne istrijebi.

24 Poslije ne mariše za zemlju željenu, ne vjerovaše rijeèi njegovoj.

25 Pobuniše se u šatorima svojim, ne slušaše glasa Gospodnjega.

26 I on podiže ruku svoju na njih, da ih pobije u pustinji,

27 Da pobije pleme njihovo među narodima, i rasije ih po zemljama.

28 I pristaše za Velfegorom, i jedoše prineseno na žrtvu mrtvima.

29 I rasrdiše Boga djelima svojim, i udari u njih pogibao.

30 I ustade Fines, i umilostivi, i prestade pogibao.

31 I to mu se primi u pravdu, od koljena do koljena dovijeka.

32 I razgnjeviše Boga na vodi Merivi, i Mojsije postrada njih radi;

33 Jer dotužiše duhu njegovu, i pogriješi ustima svojim.

34 Ne istrijebiše naroda, za koje im je Gospod rekao;

35 Nego se pomiješase s neznabošcima, i naučiše djela njihova.

36 Stadoše služiti idolima njihovijem, i oni im biše zamka.

37 Sinove svoje i kœeri svoje prinosiše na žrtvu đavolima.

38 Prolivaše krv pravu, krv sinova svojih i kœeri svojih, koje prinošahu na žrtvu idolima Hananskim, i oskvrni se zemlja krvnijem djelima.

39 Oskvrniše sebe djelima svojim, i èiniše preljubu postupanjem svojim.

40 I planu gnjev Gospodnji na narod njegov, i omrznu mu dio njegov.

41 I predade ih u ruke neznabožaèke, i ne-
navidnici njihovi stadoše gospodariti nad njima.

42 Dosađivaše im neprijatelji njihovi, i oni biše pokoreni pod vlast njihovu.

43 Mnogo ih je puta izbavljao, ali ga oni srdiše

namjerama svojim, i biše poništeni za bezakonje svoje.

⁴⁴ Ali on pogleda na nevolju njihovu, èuvši tužnjavu njihovu,

⁴⁵ I opomenu se zavjeta svojega s njima, i pokaja se po velikoj milosti svojoj;

⁴⁶ I uèini, te ih stadoše žaliti svi koji ih bjehu zarobili.

⁴⁷ Spasi nas, Gospode Bože naš, i pokupi nas iz neznabožaca, da slavimo sveto ime tvoje, da se hvalimo tvojom slavom!

⁴⁸ Blagosloven Gospod Bog Izrailjev od vijeka i do vijeka! I sav narod neka kaže: amin! Aliluja!

107

¹ Hvalite Gospoda, jer je dobar; jer je dovijeka milost njegova.

² Tako neka reku koje je izbavio Gospod, koje je izbavio iz ruke neprijateljeve,

³ Skupio ih iz zemalja, od istoka i zapada, od sjevera i mora.

⁴ Lutaše po pustinji gdje se ne živi, puta gradu naseljenome ne nahodiše;

⁵ Bjehu gladni i žedni, i duša njihova iznema-gaše u njima;

⁶ Ali zavikaše ka Gospodu u tuzi svojoj; i izbavi ih iz nevolje njihove.

⁷ I izvede ih na prav put, koji ide u grad naseljeni.

⁸ Neka hvale Gospoda za milost njegovu, i za èudesa njegova radi sinova ljudskih!

⁹ Jer siti dušu taštu, i dušu gladnu puni dobra.

10 Sjedješe u tami i u sjenu smrtnom, okovani u tugu i u gvožđe;

11 Jer ne slušaše riječi Božijih, i ne mariše za volju višnjega.

12 On poništi srce njihovo stradanjem; spotakoše se, i ne bješe ko da pomože.

13 Ali zavikaše ka Gospodu u tuzi svojoj, i izbavi ih iz nevolje njihove;

14 Izvede ih iz tame i sjena smrtnoga, i raskide okove njihove.

15 Neka hvale Gospoda za milost njegovu, i za èudesa njegova radi sinova ljudskih!

16 Jer razbi vrata mjedena, i prijevornice gvozdene slomi.

17 Bezumnici stradaše za nevaljale putove svoje, i za nepravde svoje.

18 Svako se jelo gadilo duši njihovoj, i dođoše do vrata smrtnijeh.

19 Ali zavikaše ka Gospodu u tuzi svojoj, i izbavi ih iz nevolje njihove.

20 Posla rijeè svoju i iscijeli ih, i izbavi ih iz groba njihova.

21 Neka hvale Gospoda za milost njegovu, i za èudesa njegova radi sinova ljudskih!

22 I neka prinesu žrtvu za hvalu, i kazuju djela njegova u pjesmama!

23 Koji plove po moru na korabljima, i rade na velikim vodama,

24 Oni su vidjeli djela Gospodnja, i èudesa njegova u dubini.

25 Kaže, i diže se silan vjetar, i ustaju vali na njemu,

26 Dižu se do nebesa i spuštaju do bezdana:
duša se njihova u nevolji razliva;

27 Posræu i ljuljaju se kao pijani; sve mudrosti
njihove nestaje.

28 Ali zavikaše ka Gospodu u tuzi svojoj, i
izvede ih iz nevolje njihove.

29 On obraæa vjetar u tišinu, i vali njihovi
umuknu.

30 Vesele se kad se stišaju, i vodi ih u pris-
tanište koje žele.

31 Neka hvale Gospoda za milost njegovu, i za
èudesu njegova radi sinova ljudskih!

32 Neka ga uzvišuju na saboru narodnom, na
skupštini starješinskoj slave ga!

33 On pretvara rijeke u pustinju, i izvore
vodene u suhotu,

34 Rodnu zemlju u slanu pustaru za nevaljal-
stvo onijeh koji žive na njoj.

35 On pretvara pustinju u jezera, i suhu zemlju
u izvore vodene,

36 I naseljava onamo gladne. Oni zidaju
gradove za življenje;

37 Siju polja, sade vinograde i sabiraju ljetinu.

38 Blagosilja ih i množe se jako, i stoke im ne
umaljuje.

39 Prije ih bijaše malo, padahu od zla i nevolje,
što ih stizaše.

40 On sipa sramotu na knezove, i ostavlja ih da
lutaju po pustinji gdje nema putova.

41 On izvlaèi ubogoga iz nevolje, i plemena
množi kao stado.

42 Dobri vide i raduju se, a svako nevaljalstvo
zatiskuje usta svoja.

43 Ko je mudar, neka zapamti ovo, i neka poznadu milosti Gospodnje.

108

1 Gotovo je srce moje, Bože; pjevaæu i hvaliaæu zajedno sa slavom svojom.

2 Preni se psaltire i gusle, ustaæu rano.

3 Slaviaæu tebe, Gospode, po narodima, pojaæu tebi po plemenima.

4 Jer je svrh nebesa milost tvoja i do oblaka istina tvoja.

5 Uzvisi se više nebesa, Bože, i po svoj zemlji neka bude slava tvoja!

6 Da bi se izbacili mili tvoji, pomozì desnicom svojom, i usliši me.

7 Bog reèe u svetinji svojoj: “veseliaæu se, razdijeliaæu Sihem, i dolinu Sokot razmjeriaæu.

8 Moj je Galad, moj je Manasija, Jefrem je krjepost glave moje, Juda skiptar moj.

9 Moav je èaša iz koje se umivam, Edomu æu pružiti obuæu svoju; nad zemljom Filistejskom popijevaæu.”

10 Ko æe me odvesti u tvrdi grad? ko æe me otpratiti do Edoma?

11 Zar neæeš ti, Bože, koji si nas odbacio, i ne ideš, Bože, s vojskama našim?

12 Daj nam pomoæ u tjeskobi, obrana je èovjeèija uzalud.

13 Bogom smo jaki; on gazi neprijatelje naše.

109

1 Bože, slavo moja, nemoj muèati,

² Jer se usta bezbožnika i usta lukava na me otvoriše; govore sa mnom jezikom lažljivijem.

³ Riječima zlobnijem sa svijeh strana gone me, i oružaju se na me ni za što.

⁴ Za ljubav moju ustaju na mene, a ja se molim.

⁵ Vraćaju mi zlo za dobro, i mržnju za ljubav moju.

⁶ Postavi nad njim starješinu bezbožnika, i protivnik neka mu stane s desne strane.

⁷ Kad se stane suditi, neka izađe kriv, i molitva njegova neka bude grijeh.

⁸ Neka budu dani njegovi kratki, i vlast njegovu neka dobije drugi.

⁹ Djeca njegova nek budu sirote, i žena njegova udovica.

¹⁰ Djeca njegova nek se potucaju i prose, i neka traže hljeba izvan svojih pustolina.

¹¹ Neka mu uzme dužnik sve što ima, i neka razgrabe tuđini muku njegovu.

¹² Nek se ne nađe niko ko bi ga ljubio, ni ko bi se smilovao na sirote njegove.

¹³ Natražje njegovo nek se zatre, u drugom koljenu neka pogine ime njihovo.

¹⁴ Bezakonje starijeh njegovijeh nek se spomene u Gospoda, i grijeh matere njegove nek se ne izbriše.

¹⁵ Neka budu svagda pred Gospodom, i on neka istrijebi spomen njihov na zemlji;

¹⁶ Zato što se nije sjećao èiniti milost, nego je gonio èovjeka ništrega i ubogoga, i tužnome u srcu tražio smrt.

¹⁷ Ljubio je kletvu, neka ga i stigne; nije mario za blagoslov, neka i otide od njega.

18 Nek se obuèe u kletvu kao u haljinu, i ona nek uõe u njega kao voda, i kao ulje u kosti njegove.

19 Nek mu ona bude kao haljina, u koju se oblaèi, i kao pojas, kojim se svagda paše.

20 Taka plata nek bude od Gospoda onima koji me nenavide, i koji govore zlo na dušu moju.

21 A meni, Gospode, Gospode, uèini što prilièi imenu tvojemu. Ti si dobar, milošæu svojom izbavi me.

22 Jer sam nevoljan i ništ, i srce je moje ranjeno u meni.

23 Nestaje me kao sjena, kad se odmièe; tjeraju me kao skakavce.

24 Koljena moja iznemogoše od posta, i tijelo moje omrša.

25 Postadoh potsmijeh njima; videæi me mašu glavom svojom.

26 Pomozi mi, Gospode, Bože moj, spasi me po milosti svojoj.

27 Neka poznadu da je ovo tvoja ruka, i ti, Gospode, da si ovo uèinio.

28 Oni kunu, a ti blagoslovi; ustaju, ali nek se postide, i sluga se tvoj obraduje.

29 Nek se protivnici moji obuku u sramotu, i kao haljinom nek se pokriju stidom svojim.

30 Hvaliaæu Gospoda veoma ustima svojim, i usred mnogih slaviaæu ga,

31 Jer stoji s desne strane ubogome, da bi ga spasio od onijeh koji osuđuju dušu njegovu.

110

¹ Reèe Gospod Gospodu mojemu: sjedi meni s

desne strane, dok položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojima.

² Skiptar sile daje ti Gospod sa Siona: vladaj sred neprijatelja svojih.

³ U dan rata tvogega narod je tvoj gotov u svetoj krasoti. Kao rosa zori iz utrobe, taka je u tebe mladost tvoja.

⁴ Gospod se zakleo, i neæe se pokajati: ti si sveštenik do vijeka po redu Melhisedekovu.

⁵ Gospod je tebi s desne strane. Pobijæe u dan gnjeva svojega careve;

⁶ Sudijæe narodima, napuniæe zemlju trupova; satræe glavu na zemlji širokoj.

⁷ Iz potoka æe na putu piti, i zato æe podignuti glavu.

111

¹ Hvalim te, Gospode, od svega srca na vijeæu pravedniækom i na saboru.

² Velika su djela Gospodnja, draga svima koji ih ljube.

³ Djelo je njegovo slava i krasota, i pravda njegova traje do vijeka.

⁴ Èudesu je svoja uèinio da se ne zaborave; dobar je i milostiv Gospod.

⁵ Hranu daje onima koji ga se boje, pamti uvijek zavjet svoj.

⁶ Silu djela svojih javio je narodu svojemu davši im našljedstvo naroda.

⁷ Djela su ruku njegovijeh istina i pravda; vjerne su sve zapovijesti njegove;

⁸ Tvrde su za vavijek vijeka, osnovane na istini i pravdi.

⁹ Izbavljenje posla narodu svojemu; postavi zavavijek zavjet svoj. Ime je njegovo sveto, i valja mu se klanjati.

¹⁰ Poèetak je mudrosti strah Gospodnji; dobra su razuma svi koji ih tvore. Hvala njegova traje dovijeka.

112

¹ Blago èovjeku koji se boji Gospoda, kome su veoma omiljele zapovijesti njegove.

² Silno æe biti na zemlji sjeme njegovo, rod pravednièki biæe blagosloven.

³ Obilje je i bogatstvo u domu njegovu, i pravda njegova traje dovijeka.

⁴ U tami sjaje vidjelo pravednicima od dobrog, milostivoga i pravednoga.

⁵ Blago onome koji je milostiv i daje u zajam! On æe dati tvrðu rijeèima svojim na sudu.

⁶ Jer neæe posrnuti dovijeka, pravednik æe se spominjati uvijek.

⁷ Ne boji se zla glasa; srce je njegovo stalno, uzda se u Gospoda.

⁸ Utvrðeno je srce njegovo, neæe se pobojeti, i vidjeæe kako padaju neprijatelji njegovi.

⁹ Prosipa, daje ubogima; pravda njegova traje dovijeka, rog se njegov uzvišuje u slavi.

¹⁰ Bezbožnik vidi i jedi se, škrguæe zubima svojim, i sahne. Źelja æe bezbožnicima propasti.

113

¹ Hvalite, sluge Gospodnje, hvalite ime Gospodnje,

² Da bude ime Gospodnje blagosloveno otsad i do vijeka.

³ Od istoka sunčanoga do zapada da se slavi ime Gospodnje.

⁴ Uzvišen je nad svima narodima Gospod; svrh nebesa je slava njegova.

⁵ Ko je kao Gospod, Bog naš, koji sjedi na visini;

⁶ Koji se sagiba da vidi što je na nebesima i na zemlji;

⁷ Koji iz praha podiže ubogoga, i iz kala uzvišuje ništoga;

⁸ I posaduje ga s knezovima, s knezovima u narodu njegovu;

⁹ Od nerotkinje naseljava kuću, učinivši je radosnom majkom sinovima. Aliluja!

114

¹ Kad izađe Izrailj iz Misira, dom Jakovljevi iz naroda tuđega,

² Judeja postade svetinja Božija, Izrailj oblast njegova.

³ More vidje i pobježe; Jordan se obrati natrag.

⁴ Gore skakaše kao ovnovi, brdašca kao jaganjci.

⁵ Što ti bi, more, te pobježe i tebi, Jordane, te se obrati natrag?

⁶ Gore, što skaćete kao ovnovi, i brdašca, kao jaganjci?

⁷ Pred licem Gospodnjim drkaj, zemljo, pred licem Boga Jakovljeva.

⁸ Koji pretvara kamen u jezero vodeno, granit u izvor vodeni.

115

¹ Ne nama, Gospode, ne nama, nego imenu svojemu daj slavu, po milosti svojoj, po istini svojoj.

² Zašto da govore narodi: gdje li je Bog njihov?

³ Bog je naš na nebesima, tvori sve što hoæe.

⁴ Idoli su njihovi srebro i zlato, djelo ruku èovjeèijih.

⁵ Usta imaju, a ne govore; oèi imaju, a ne vide;

⁶ Uši imaju, a ne èuju; nozdrve imaju, a ne mirišu;

⁷ Ruke imaju, a ne hvataju; noge imaju, a ne hode, i ne puštaju glasa iz grla svojega.

⁸ Taki su i oni koji ih grade, i svi koji se uzdaju u njih.

⁹ Dome Izrailjev, uzdaj se u Gospoda; on im je pomoæ i štit.

¹⁰ Dome Aronov, uzdaj se u Gospoda; on im je pomoæ i štit.

¹¹ Koji se bojite Gospoda, uzdajte se u Gospoda; on im je pomoæ i štit.

¹² Gospod nas se opominje, blagosilja nas, blagosilja dom Izrailjev, blagosilja dom Aronov;

¹³ Blagosilja one koji se boje Gospoda, male i velike.

¹⁴ Da vam Gospod umnoži blagoslove, vama i sinovima vašim!

¹⁵ Gospod da vas blagoslovi, tvorac neba i zemlje!

16 Nebo je nebo Gospodnje, a zemlju je dao sinovima èovjeèijim.

17 Neæe te mrtvi hvaliti, Gospode, niti oni koji siðu onamo gdje se muèi.

18 Nego æemo mi blagosiljati Gospoda otsad i dovijeka. Aliluja!

116

1 Milo mi je što Gospod usliši molitveni glas moj;

2 Što prignu k meni uho svoje; i zato æu ga u sve dane svoje prizivati.

3 Opkoliše me bolesti smrtne, i jadi pakleni zadesiše me, naiðoh na tugu i muku;

4 Ali prizvah ime Gospodnje: Gospode! izbavi dušu moju!

5 Dobar je Gospod i pravedan, i Bog je naš milostiv;

6 Èuva proste Gospod; bijah u nevolji, i pomože mi.

7 Vрати se, dušo moja, u mir svoj! jer je Gospod dobrotvor tvoj!

8 Ti si izbavio dušu moju od smrti, oko moje od suza, nogu moju od spoticanja.

9 Hodiaæu pred licem Gospodnjim po zemlji živijeh.

10 Vjerovah kad govorih: u ljutoj sam nevolji.

11 Rekoh u smetnji svojoj: svaki je èovjek laže.

12 Šta æu vratiti Gospodu za sva dobra što mi je uèinio?

13 Uzeæu èašu spasenja, i prizvaæu ime Gospodnje.

14 Izvršiaæu obeæanja svoja Gospodu pred svijem narodom njegovijem.

15 Skupa je pred Gospodom smrt svetaca njegovijeh.

16 O Gospode! ja sam sluga tvoj, ja sam sluga tvoj, sin sluškinje tvoje; raskovao si s mene okove moje.

17 Źrtvu za hvalu prinijeaæu tebi, i ime Gospodnje prizvaæu.

18 Izvršiaæu obeæanja svoja Gospodu pred svijem narodom njegovijem,

19 U dvoru doma Gospodnjega, usred tebe, Jerusalime. Aliluja!

117

1 Hvalite Gospoda svi narodi, slavite ga sva plemena;

2 Jer je velika milost njegova k nama, i istina Gospodnja traje dovijeka. Aliluja!

118

1 Hvalite Gospoda, jer je dobar, jer je dovijeka milost njegova.

2 Neka reèe Izrailj da je dovijeka milost njegova;

3 Neka reèe dom Aronov da je dovijeka milost njegova;

4 Neka reku svi koji se boje Gospoda da je dovijeka milost njegova.

5 Iz tjeskobe povikah ka Gospodu i usliši me, izvede me na prostrano mjesto Gospod.

6 Gospod je sa mnom, ne bojim se; šta æe mi uèiniti èovjek?

⁷ Gospod mi je pomoænik: slobodno æu gledati u neprijatelje svoje.

⁸ Bolje je uzdati se u Gospoda negoli se oslanjati na èovjeka;

⁹ Bolje je uzdati se u Gospoda negoli se oslanjati na knezove.

¹⁰ Svi me narodi opkoliše; ali ih u ime Gospodnje razbih.

¹¹ Optekoše, opkoliše me; ali ih u ime Gospodnje razbih.

¹² Opkoliše me kao pèele sat, i ugasiše se kao oganj u trnju: u ime ih Gospodnje razbih.

¹³ Otisnuo si me da padnem, ali me Gospod prihvati.

¹⁴ Gospod je hvala moja i pjesma; on mi postade spasitelj.

¹⁵ Glas radosti i spasenja èuje se u kolibama pravednièkim: "desnica Gospodnja daje silu;

¹⁶ Desnica Gospodnja uzvišuje, desnica Gospodnja daje silu."

¹⁷ Neæu umrijeti, nego æu živ biti, i kazivati djela Gospodnja.

¹⁸ Karajuæi pokara me Gospod; ali me smrti ne dade.

¹⁹ Otvorite mi vrata od pravde, uæi æu na njih, slavijæu Gospoda.

²⁰ "Evo vrata Gospodnja, na koja ulaze pravednici!"

²¹ Hvalim te, što si me uslišio, i postao mi spasitelj.

²² Kamen koji odbaciše zidari, posta glava od ugla.

²³ To bi od Gospoda i divno je u našim oèima.

24 Evo dan, koji stvori Gospod! Radujmo se i veselimo se u nj!

25 O Gospode, pomози! o Gospode, daj da bude u napredak!

26 Blagosloven koji ide u ime Gospodnje! Blagosiljamo vas iz doma Gospodnjega.

27 Gospod je Bog krjepak, i on nas obasja; žrtvu prazniènu, vezanu vrvicama, vodite k rogovima žrtveniku.

28 Ti si Bog moj, tebe hvalim, Bože moj, tebe uzvišujem.

29 Hvalite Gospoda, jer je dobar, jer je milost njegova dovijeka.

119

1 Blago onima kojima je put èist, koji hode u zakonu Gospodnjem.

2 Blago onima koji èuvaju otkrivenja njegova, svijem srcem traže ga;

3 Koji ne èine bezakonja, hode putovima njegovijem!

4 Ti si dao zapovijesti svoje, da se èuvaju dobro.

5 Kad bi putovi moji bili upravljani da èuvam naredbe tvoje!

6 Onda se ne bih postidio, pazeæi na zapovijesti tvoje;

7 Hvalio bih te s pravijem srcem, uèeæi se pravednijem zakonima tvojim.

8 Èuvaæu naredbe tvoje, nemoj me ostaviti sasvijem.

9 Kako æe mladiæ oèistiti put svoj? Vladajuæi se po tvojim rijeèima.

10 Svijem srcem svojim tražim tebe, ne daj mi da zađem od zapovijesti tvojih.

11 U srce svoje zatvorio sam rijeè tvoju, da ti ne griješim.

12 Blagosloven si, Gospode! nauèi me naredbama svojim.

13 Ustima svojim javljam sve sudove usta tvojih.

14 Na putu otkrivenja tvojih radujem se kao za veliko bogatstvo.

15 O zapovijestima tvojim razmišljam, i pazim na putove tvoje.

16 Naredbama tvojim tješim se, ne zaboravljam rijeèi tvoje.

17 Uèini milost sluzi svojemu, da bih živio i èuvao rijeè tvoju.

18 Otvori oèi moje, da bih vidio èudesu zakona tvojega;

19 Gost sam na zemlji, nemoj sakriti od mene zapovijesti svojih.

20 Iznemože duša moja želeæi bez prestanka poznati sudove tvoje.

21 Ti si strašan prokletim oholicama, koje zastranjuju od zapovijesti tvojih.

22 Odvrati od mene rug i sramotu, jer èuvam otkrivenja tvoja.

23 Sjede knezovi i dogovaraju se na mene; a sluga tvoj razmišlja o naredbama tvojim.

24 Otkrivenja su tvoja utjeha moja, savjetnici moji.

25 Duša moja leži u prahu; oživi me po rijeèi svojoj.

26 Kazujem putove svoje, i èuješ me; nauèi me naredbama svojim.

27 Urazumi me o putu zapovijesti svojih, i razmišljaæu o èudesima tvojim.

28 Suze proliva duša moja od tuge, okrijepi me po rijeèi svojoj.

29 Put lažni ukloni od mene i zakon svoj daruj mi.

30 Put istini izbrah, zakone tvoje tražim.

31 Prionuh za otkrivenja tvoja, Gospode; nemoj me osramotiti.

32 Putem zapovijesti tvojih trèim, jer si raširio srce moje.

33 Pokaži mi, Gospode, put naredaba svojih, da ga se držim do kraja.

34 Urazumi me, i držaæu se zakona tvojega, i èuvati ga svijem srcem.

35 Postavi me na stazu zapovijesti svojih, jer mi je ona omiljela.

36 Privij srce moje k otkrivenjima svojim, a ne k lakomstvu.

37 Odvrati oèi moje da ne gledaju ništavila, putem svojim oživi me.

38 Ispuni sluzi svojemu rijeè svoju da te se boji.

39 Ukloni rug moj, kojega se plašim; jer su sudovi tvoji blagi.

40 Mile su mi zapovijesti tvoje, pravdom svojom oživi me.

41 Neka dođe na me milost tvoja, Gospode, pomoæ tvoja po rijeèi tvojoj.

42 I ja æu odgovoriti onome koji me ruži; jer se uzdam u rijeè tvoju.

43 Nemoj uzeti nigda od usta mojih rijeèi istine, jer èekam sudove tvoje.

44 I èuvaæu zakon tvoj svagda, dovijeka i bez prestanka.

45 Hodiaæu slobodno, jer tražim zapovijesti tvoje.

46 Govoriaæu o otkrivenjima tvojim pred carevima, i neæu se stidjeti.

47 Tješiaæu se zapovijestima tvojim, koje ljubim.

48 Ruke svoje pružam k zapovijestima tvojim, koje ljubim, i razmišljam o naredbama tvojim.

49 Opomeni se rijeèi svoje k sluzi svojemu, na koju si mi zapovjedio da se oslanjam.

50 U nevolji mojoj tješi me što me rijeèi tvoja oživljava.

51 Oholi mi se rugaju veoma; ali ja ne otstupam od zakona tvojega.

52 Pamtim sudove tvoje od iskona, Gospode, i tješim se.

53 Gnjev me obuzima na bezbožnike, koji ostavljaju zakon tvoj.

54 Naredbe su tvoje pjesma moja u putnièkom stanu mojem.

55 Noæu pominjem ime tvoje, Gospode, i èuвам zakon tvoj.

56 To je moje, da èuвам zapovijesti tvoje.

57 Dio moj ti si, Gospode; naumio sam èuvati rijeèi tvoje.

58 Molim ti se iz svega srca, smiluj se na me po rijeèi svojoj.

59 Razmatram putove svoje, i obraæam noge svoje k otkrivenjima tvojim.

60 Hitim, i ne zatežem se èuvati zapovijesti tvoje.

61 Mreže bezbožnièke opkoliše me, ali zakona tvojega ne zaboravljam.

62 U po noæi ustajem da te slavim za pravedne sudove tvoje.

63 U zajednici sam sa svima koji se tebe boje i koji èuvaju zapovijesti tvoje.

64 Dobrote je tvoje, Gospode, puna sva zemlja; naredbama svojim nauèi me.

65 Uèinio si dobro sluzi svojemu, Gospode, po rijeèi svojoj.

66 Dobroj misli i znanju nauèi me, jer zapovijestima tvojim vjerujem.

67 Prije stradanja svojega lutah, a sad èuvam rijeè tvoju.

68 Ti si dobar, i dobro èiniš; nauèi me naredbama svojim.

69 Oholi pletu na mene laž, ali se ja svijem srcem držim zapovijesti tvojih.

70 Zadriglo je srce njihovo kao salo, a ja se tješim zakonom tvojim.

71 Dobro mi je što stradam, da se nauèim naredbama tvojim.

72 Miliji mi je zakon usta tvojih nego tisuæe zlata i srebra.

73 Ruke tvoje stvorile su me i naèinile me; urazumi me, i nauèiæu se zapovijestima tvojim.

74 Koji se tebe boje, vidjeæe me, i radovaæe se što se uzdam u tvoju rijeè.

75 Znam da su sudovi tvoji, Gospode, pravedni, i po pravdi me karaš.

76 Neka bude dobrota tvoja utjeha moja, kao što si rekao sluzi svojemu.

77 Neka dođe k meni milosrđe tvoje, i oživim; jer je zakon tvoj utjeha moja.

78 Nek se postide oholi; jer me bez krivice oboriše. Ja razmišljam o zapovijestima tvojim.

79 Nek se obrate k meni koji se tebe boje, i koji znadu otkrivenja tvoja.

80 Srce moje neka bude savršeno u naredbama tvojim, da se ne postidim.

81 Ėezne duša moja za spasenjem tvojim, rijeè tvoju èekam.

82 Ėeznu oèi moje za rijeèju tvojom; govorim: kad æeš me utješiti?

83 Postadoh kao mijeh u dimu, ali tvojih naredaba ne zaboravih.

84 Koliko æe biti dana sluge tvojega? Kad æeš suditi onima koji me gone?

85 Oholi iskopaše mi jamu nasuprot zakonu tvojemu.

86 Sve su zapovijesti tvoje istina; bez krivice me gone, pomoz mi.

87 Umalo me ne ubiše na zemlji, ali ja ne ostavljam zapovijesti tvojih.

88 Po milosti svojoj oživi me, i èuvaæu otkrivenja usta tvojih.

89 Dovijeka je, Gospode, rijeè tvoja utvrđena na nebesima,

90 Od koljena do koljena istina tvoja; ti si postavio zemlju, i stoji.

91 Po tvojoj naredbi sve stoji sad; jer sve služi tebi.

92 Da nije zakon tvoj bio utjeha moja, poginuo bih u nevolji svojoj.

93 Zapovijesti tvojih neæu zaboraviti do vijeka, jer me njima oživljavaš.

94 Ja sam tvoj, pomoz mi, jer tražim zapovijesti tvoje.

95 Bezbožnici gledaju da me ubiju; a ja razmišljam o tvojim otkrivenjima.

96 Svemu savršenome vidjeh kraj; ali je zapovijest tvoja veoma široka.

97 Kako ljubim zakon tvoj! Vas dan mislim o njemu.

98 Zapovijest tvoja èini me mudrijega od neprijatelja mojih; jer je sa mnom uvijek.

99 Razumniji postah od svijeh uèitelja svojih; jer razmišljam o tvojim otkrivenjima.

100 Mudriji sam od staraca; jer zapovijesti tvoje èuvam.

101 Od svakoga zloga puta zaustavljam noge svoje, da bih èuvao rijeè tvoju.

102 Od naredaba tvojih ne odstupam; jer si me ti nauèio.

103 Kako su slatke jeziku mojemu rijeèi tvoje, slaðe od meda ustima mojima!

104 Od zapovijesti tvojih postadoh razuman; toga radi mrzim na svaki put lažni.

105 Rijeè je tvoja žižak nozi mojoj, i vidjelo stazi mojoj.

106 Zakleh se da æu èuvati naredbe pravde tvoje, i izvršiæu.

107 Poništen sam veoma, Gospode, oživi me po rijeèi svojoj.

108 Neka ti bude ugodna, Gospode, dobrovoljna žrtva usta mojih, i sudovima svojim nauèi me.

109 Duša je moja u ruci mojoj neprestano u nevolji; ali zakona tvojega ne zaboravljam.

110 Bezbožnici su mi metnuli zamku; ali od zapovijesti tvojih ne zastranih.

111 Prisvojih otkrivenja tvoja zavavijek; jer su radost srcu mojemu.

112 Privolio sam srce svoje da tvori naredbe tvoje navijek, do kraja.

113 Koji prestupaju zakon, ja na njih mrzim, a zakon tvoj ljubim.

114 Ti si zaklon moj i štiti me; riješi me od svih neprijatelja mojih.

115 Idite od mene, bezakonici! I èuvaæu zapovijesti Boga svojega.

116 Ukrijepi me po riješi svojoj i biæu živ, i nemoj me osramotiti u nadanju mom.

117 Utvrdi me, i spašæu se, i razmišljaæu o naredbama tvojim bez prestanka.

118 Obaraš sve koji otstupaju od naredaba tvojih; jer su pomisli njihove laž.

119 Kao gar bacaš sve bezbožnike na zemlji; toga radi omilješe mi otkrivenja tvoja.

120 Drkæe od straha tvojega tijelo moje, i sudova tvojih bojim se.

121 Èinim sud i pravdu, ne daj me onima koji me gone.

122 Odbrani slugu svojega na dobro njegovo, da mi ne èine sile oholi.

123 Oèi moje èeznu za spasenjem tvojim i za riješju pravde tvoje.

124 Uèini sluzi svojemu po milosti svojoj, i naredbama svojim nauèi me.

125 Ja sam sluga tvoj; urazumi me, i poznaæu otkrivenja tvoja.

126 Vrijeme je da Gospod radi; oboriše zakon tvoj.

127 Toga radi ljubim zapovijesti tvoje veæma nego zlato i drago kamenje.

128 Toga radi zapovijesti tvoje dræim da su vjerne, na svaki put laæni mræim.

129 Divna su otkrivenja tvoja; zato ih èuva duæa moja.

130 Rijeèi tvoje kad se jave, prosvjetljuju i urazumljuju proste.

131 Otvoram usta svoja da odahnem, jer sam æedan zapovijesti tvojih.

132 Pogledaj me i smiluj se na me, kao æto radiæ s onima koji ljube ime tvoje.

133 Tvrði stope moje u rijeèi svojoj, i ne daj nikakome bezakonju da oblada mnogom.

134 Izbavi me od nasilja ljudskoga, i èuvaæu zapovijesti tvoje.

135 Svjetloæu lica svojega obasjaj slugu svojega, i nauèi me naredbama svojim.

136 Oèi moje liju potoke, zato æto ne èuvaju zakona tvojega.

137 Pravedan si, Gospode, i pravi su sudovi tvoji.

138 Javio si pravdu u otkrivenjima svojim, i istinu cijelu.

139 Revnost moja jede me, zato æto moji neprijatelji zaboraviše rijeèi tvoje.

140 Rijeè je tvoja veoma èista, i sluga je tvoj veoma ljubi.

141 Ja sam malen i poništen, ali zapovijesti tvojih ne zaboravljam.

142 Pravda je tvoja pravda vjeèna, i zakon tvoj istina.

143 Tuga i nevolja naèe me, zapovijesti su tvoje utjeha moja.

144 Vjeèna je pravda u otkrivenjima tvojim; urazumi me, i biæu živ.

145 Vièem iz svega srca: usliši me, Gospode; saèuvaæu naredbe tvoje.

146 Prizivam te, pomози mi; dræaæu se otkrivenja tvojih.

147 Pretjeèem svanuæe, i vièem; rijeè tvoju èekam.

148 Pretjeèu oèi moje jutrenju straæu, da bih razmišljao o rijeèi tvojoj.

149 Èuj glas moj po milosti svojoj, Gospode; po sudu svojemu oæivi me.

150 Prikueuju se koji ljube bezakonje; udaljili su se od zakona tvojega.

151 Ti si blizu, Gospode, i sve su zapovijesti tvoje istina.

152 Odavna znam za otkrivenja tvoja, da si ih postavio zavavijek.

153 Pogledaj nevolju moju, i izbavi me, jer ne zaboravljam zakona tvojega.

154 Primi se stvari moje, i odbrani me; po rijeèi svojoj oæivi me.

155 Daleko je od bezboænika spasenje, jer se ne dræe naredaba tvojih.

156 Milosrđe je tvoje, Gospode, veliko; po pravome sudu svom oživi me.

157 Mnogo je protivnika mojih i neprijatelja mojih; ali ja ne odstupam od otkrivenja tvojih.

158 Vidim odmetnike, i mrsko mi je; jer ne èuvaju rijeèi tvoje.

159 Gledaj, kako ljubim zapovijesti tvoje, Gospode, po milosti svojoj oživi me.

160 Osnova je rijeèi tvoje istina, i vjeèan je svaki sud pravde tvoje.

161 Knezovi me gone ni za što, ali se srce moje boji rijeèi tvoje.

162 Radujem se rijeèi tvojoj kao onaj koji zadobije velik plijen.

163 Mrzim na laž i gadim se na nju, ljubim zakon tvoj.

164 Sedam puta na dan hvalim te za sudove pravde tvoje.

165 Velik mir imaju oni koji ljube zakon tvoj, i u njih nema spoticanja.

166 Èekam spasenje tvoje, Gospode, i zapovijesti tvoje izvršujem.

167 Duša moja èuva otkrivenja tvoja, i ja ih ljubim veoma.

168 Èuvam zapovijesti tvoje i otkrivenja; jer su svi putovi moji pred tobom.

169 Neka izađe tužnjava moja preda te, Gospode! Po rijeèi svojoj urazumi me.

170 Neka dođe moljenje moje preda te! Po rijeèi svojoj izbavi me.

171 Usta æe moja pjevati hvalu, kad me nauèiš naredbama svojim.

172 Jezik æe moj kazivati rijeè tvoju, jer su sve zapovijesti tvoje pravedne.

173 Neka mi bude ruka tvoja u pomoæi; jer mi omilješe zapovijesti tvoje;

174 Źedan sam spasenja tvojega, Gospode, i zakon je tvoj utjeha moja.

175 Neka Źivi duša moja i tebe hvali, i sudovi tvoji neka mi pomogu.

176 Zađoh kao ovca izgubljena: traŹi slugu svojega; jer zapovijesti tvojih ne zaboravih.

120

1 Ka Gospodu zavikah u nevolji svojoj, i usliši me.

2 Gospode! izbavi dušu moju od usta laŹljivijeh i od jezika lukavoga.

3 Šta æe ti dati i šta æe ti prinijeti jezik lukavi?

4 On je kao oštre strijele u jakoga, kao ugljevlje smrekovo.

5 Teško meni kad sam tuđin kod Meseha, Źivim kod šatora Kidarskih.

6 Dugo je Źivjela duša moja s onima koji mrze na mir.

7 Ja sam miran; ali kad stanem govoriti, u njih je rat.

121

1 PodiŹem oèi svoje ka gorama, odakle mi dolazi pomoæ.

2 Pomoæ je meni od Gospoda, koji je stvorio nebo i zemlju.

3 Neæe dati da popuzne noga tvoja; ne dri-jemlje èuvar tvoj.

- 4 Gle, ne drijemlje i ne spava èuvar Izrailjev.
5 Gospod je èuvar tvoj, Gospod je sjen tvoj, on ti je s desne strane.
6 Danju te neæe sunce ubiti ni mjesec noæu.
7 Gospod æe te saèuvati od svakoga zla, saèuvaæe duðu tvoju Gospod.
8 Gospod æe èuvati ulazak tvoj i izlazak tvoj, otsad i dovijeka.

122

- 1 Obradovah se kad mi rekoše: hajdemo u dom Gospodnji!
2 Evo, stoje noge naše na vratima tvojim, Jerusalime!
3 Jerusalim je izidan, kao grad sliven u jednu zgradu.
4 Onamo idu plemena, plemena Gospodnja, po naredbi Izrailjevoj da slave ime Gospodnje.
5 Ondje stoje prijestoli sudski, prijestoli doma Davidova.
6 Ištite mira Jerusalimu; neka bude dobro onima koji ljube tebe!
7 Neka bude mir oko zidova tvojih, i èestitost u dvorima tvojim!
8 Radi braæe svoje, i prijatelja svojih govorim: mir ti!
9 Radi doma Gospoda Boga našega želim ti dobro.

123

- 1 K tebi podižem oèi svoje, koji živiš na nebesima!

² Kao što su oèi slugama uprte u ruku gospodara njihovijeh, kao oèi sluškinjine u ruku gospođe njezine, tako su oèi naše u Gospoda Boga našega, dok se smiluje na nas.

³ Smiluj se na nas, Gospode, smiluj se na nas, jer smo se dovoljno napitali sramote;

⁴ Dovoljno se napitala duša naša ruga od ponositijeh, i sramote od oholijeh.

124

¹ Da nije bio Gospod s nama, neka reèe Izrailj,

² Da nije bio Gospod s nama, kad ljudi ustaše na nas,

³ Žive bi nas proždrli, kad se raspali gnjev njihov na nas;

⁴ Potopila bi nas voda, rijeka bi pokrila dušu našu;

⁵ Pokrila bi dušu našu silna voda.

⁶ Blagosloven Gospod, koji nas ne daje zubima njihovijem da nas rastržu!

⁷ Duša se naša izbavi kao ptica iz zamke lovaèke; zamka se raskide, i mi se izbavismo.

⁸ Pomoæ je naša u imenu Gospodnjem, koji je stvorio nebo i zemlju.

125

¹ Ko se uzda u Gospoda, on je kao gora Sion, ne pomješta se, ostaje dovijeka.

² Oko Jerusalima su gore, i Gospod je oko naroda svojega otsad i dovijeka.

³ Jer neæe ostati skiptar bezbožnièki nad dijelom pravednièkim, da ne bi pravednici pružili ruke svoje na bezakonje.

⁴ Uèini, Gospode, dobro dobrima i onima koji su prava srca.

⁵ A koji svræu na krive pute, otjeraæe Gospod s onima koji èine bezakonje. Mir Izrailju!

126

¹ Kad vraæaše Gospod roblje Sionsko, bijasmo kao u snu.

² Tada usta naša bijahu puna radosti, i jezik naš pjevanja. Tada govorahu po narodima: veliko djelo èini Gospod na njima.

³ Veliko djelo èini Gospod na nama; razveselismo se.

⁴ Vraæaj, Gospode, roblje naše, kao potoke na sasušenu zemlju.

⁵ Koji su sa suzama sijali, neka žanju s pjevanjem.

⁶ Ide i plaèe koji nosi sjeme da sije; poæi æe s pjesmom noseæi snopove svoje.

127

¹ Ako Gospod neæe graditi doma, uzalud se muèe koji ga grade; ako neæe Gospod èuvati grada, uzalud ne spava stražar.

² Uzalud ranite, dockan liježete, jedete hljeb umorni; milome svojemu on daje san.

³ Evo našljedstva od Gospoda: djeca, porod je dar od njega.

⁴ Što su strijele u ruci jakome, to su sinovi mladi.

⁵ Blago èovjeku koji je njima napunio tul svoj! Neæe se osramotiti kad se stanu razgovarati s neprijateljima na vratima.

128

¹ Blago svakome, koji se boji Gospoda, koji hodi putovima njegovijem!

² Jer æe jesti od trudova ruku svojih. Blago tebi, i dobro ti je.

³ Žena je tvoja kao rodna loza usred doma tvojega; sinovi tvoji kao grane maslinove oko stola tvojega.

⁴ Gle, tako æe biti blagosloven èovjek koji se boji Gospoda.

⁵ Blagosloviæe te Gospod sa Siona, i gledaæeš dobro Jerusalimsko u sve dane života svojega;

⁶ Vidjeæeš sinove u sinova svojih. Mir Izrailju!

129

¹ Mnogo mi dosađivaše od mladosti moje, neka reèe Izrailj,

² Mnogo mi dosađivaše od mladosti moje, ali me ne svladaše.

³ Na leđima mojim oraše oraèi, i vodiše duge brazde svoje.

⁴ Gospod je pravedan; isijeèe konopce bezbožnièke.

⁵ Postidjeæe se, odbiæe se svi koji nenavide Sion.

⁶ Biæe kao trava na krovovima, koja se sasušuje prije nego se poèupa,

⁷ Od koje neæe žetelac napuniti ruke svoje, niti naruèja svojega vezilac;

⁸ I koji prolaze neæe reæi: “Blagoslov Gospodnji na vama! blagosiljamo vas imenom Gospodnjim.”

130

¹ Iz dubine vièem k tebi, Gospode!

² Gospode! èuj glas moj. Neka paze uši tvoje na glas moljenja mojega.

³ Ako æeš na bezakonje gledati, Gospode: Gospode, ko æe ostati?

⁴ Ali je u tebe praštanje, da bi te se bojali.

⁵ Èekam Gospoda; èeka duša moja; uzdam se u rijeè njegovu.

⁶ Duša moja èeka Gospoda veæma nego straže jutrnje, koje straže jutrom.

⁷ Neka èeka Izrailj Gospoda; jer je u Gospoda milost, i velik je u njega otkup.

⁸ I on æe otkupiti Izrailja od svijeh bezakonja njegovijeh.

131

¹ Gospode! ne nadima se srce moje, niti se uznose oèi moje; niti idem na veliko, ni na ono što je više od mene.

² Smjeran sam i krotak dušom svojom, kao dijete kraj matere; kao dijete duša je moja u meni.

³ Nek se uzda Izrailj u Gospoda otsad i dovijeka.

132

¹ Opomeni se, Gospode, Davida i sve smjernosti njegove,

² Kako se kunijaše Gospodu, i zavjetovaše Bogu Jakovljevu:

³ “Neæu uæi u šator doma svojega, niti æu leæi na postelju odra svojega;

4 Neæu dati sna oèima svojima, ni vjeðama svojima drijema;

5 Dok ne naðem mjesta Gospodu, stana Bogu Jakovljevu.”

6 Evo, èusmo da je u Jefremovoj zemlji, naðosmo ga na poljima Kirijat-Jarimskim.

7 Uðimo u stan njegov, poklonimo se podnoþžu nogu njegovijeh.

8 Stani, Gospode, na poèivalištu svojem, ti i kovèeg sile tvoje.

9 Sveštenici tvoji nek se obuku u pravdu, i sveci tvoji nek se raduju.

10 Radi Davida sluge svojega nemoj odvratiti lica od pomazanika svojega.

11 Zakle se Gospod Davidu u istini, od koje neæe otstupiti; od poroda tvojega posadiæu na prijestolu tvojemu.

12 Ako sinovi tvoji ušèuvaju zavjet moj i otkrivenja moja kojima æu ih nauèiti, onda æe i sinovi njihovi dovijeka sjedjeti na prijestolu svom.

13 Jer je izabrao Gospod Sion, i omilje mu živjeti na njemu.

14 Ovo je poèivalište moje uvijek, ovdje æu se naseliti; jer mi je omiljelo.

15 Hranu æu njegovu blagosloviti, nište njegove nasitiæu hljeba.

16 Sveštenike æu njegove obuæi u spasenje, i sveti æe se njegovi radovati.

17 Tu æu uèiniti da uzraste rog Davidu, postaviæu vidjelo pomazaniku svojemu.

18 Neprijatelje æu njegove obuæi u sramotu; a na njemu æe cvjetati vijenac njegov.

133

¹ Kako je lijepo i krasno kad sva braæa žive zajedno!

² Kao dobro ulje na glavi, koje se staèe na bradu, bradu Aronovu, koje se staèe na skut od haljine njegove;

³ Kao rosa na Ermonu, koja slazi na gore Sionske. Jer je ondje utvrdio Gospod blagoslov i život dovijeka.

134

¹ Sad blagosiljajte Gospoda, sve sluge Gospodnje, koje stojite u domu Gospodnjem noæu.

² Podignite ruke svoje k svetinji, i blagosiljajte Gospoda.

³ Blagosloviæe te sa Siona Gospod, koji je stvorio nebo i zemlju.

135

¹ Hvalite ime Gospodnje, hvalite, sluge Gospodnje,

² Koji stojite u domu Gospodnjem, u dvorima doma Boga našega.

³ Hvalite Gospoda, jer je dobar Gospod; pojte imenu njegovu, jer je slatko.

⁴ Jer Jakova izabra sebi Gospod, Izrailja za dostojanje svoje.

⁵ Jer poznah da je velik Gospod, i Gospod naš svrh svijeh bogova.

⁶ Što god hoæe, sve Gospod èini, na nebesima i na zemlji, u morima i u svima bezdanima.

⁷ Izvodi oblake od kraja zemlje, munje èini usred dažda, izvodi vjetar iz staja njegovijeh.

⁸ On pobi prvence u Misiru od èovjeka do živinèeta.

⁹ Pokaza znake i èudesu usred tebe, Misire, na Faraonu i na svijem slugama njegovijem.

¹⁰ Pobi narode velike, i izgubi careve jake:

¹¹ Siona, cara Amorejskoga, i Oga, cara Vasanškoga, i sva carstva Hananska;

¹² I dade zemlju njihovu u dostojanje, u dostojanje Izrailju, narodu svojemu.

¹³ Gospode! ime je tvoje vjeèno; Gospode! spomen je tvoj od koljena do koljena.

¹⁴ Jer æe suditi Gospod narodu svojemu, i na sluge svoje smilovaæe se.

¹⁵ Idoli su neznabožaèki srebro i zlato, djelo ruku èovjeèijih;

¹⁶ Usta imaju, a ne govore; oèi imaju, a ne vide;

¹⁷ Uši imaju, a ne èuju; niti ima dihanja u ustima njihovijem.

¹⁸ Kakvi su oni onaki su i oni koji ih grade, i svi koji se uzdaju u njih.

¹⁹ Dome Izrailjev, blagosiljaj Gospoda; dome Aronov, blagosiljaj Gospoda;

²⁰ Dome Levijev, blagosiljaj Gospoda; koji se bojite Gospoda, blagosiljajte Gospoda.

²¹ Blagosloven Gospod na Sionu, koji živi u Jerusalimu! Aliluja!

136

¹ Slavite Gospoda, jer je dobar; jer je dovijeka milost njegova;

² Slavite Boga nad bogovima; jer je dovijeka milost njegova.

³ Slavite gospodara nad gospodarima; jer je do vijeka milost njegova;

⁴ Onoga, koji jedan tvori èudesna velika; jer je do vijeka milost njegova;

⁵ Koji je stvorio nebesa premudro; jer je do vijeka milost njegova;

⁶ Utvrdio zemlju na vodi; jer je do vijeka milost njegova;

⁷ Stvorio velika vidjela; jer je do vijeka milost njegova;

⁸ Sunce, da upravlja danom; jer je do vijeka milost njegova;

⁹ Mjesec i zvijezde, da upravljaju noæu; jer je do vijeka milost njegova;

¹⁰ Koji pobi Misir u prvencima njegovijem; jer je do vijeka milost njegova;

¹¹ Izvede iz njega Izrailja; jer je do vijeka milost njegova;

¹² Rukom krjepkom i mišicom podignutom; jer je do vijeka milost njegova;

¹³ Koji razdvoji Crveno More; jer je do vijeka milost njegova;

¹⁴ I provede Izrailja kroz sred njega; jer je do vijeka milost njegova;

¹⁵ A Faraona i vojsku njegovu vrže u More Crveno; jer je do vijeka milost njegova;

¹⁶ Prevede narod svoj preko pustinje; jer je do vijeka milost njegova;

¹⁷ Pobi careve velike; jer je do vijeka milost njegova;

¹⁸ I izgubi careve znatne; jer je do vijeka milost njegova;

19 Siona cara Amorejskoga; jer je do vijeka milost njegova;

20 I Oga cara Vasanskoga; jer je do vijeka milost njegova;

21 I dade zemlju njihovu u dostojanje; jer je do vijeka milost njegova;

22 U dostojanje Izrailju, služi svojemu; jer je do vijeka milost njegova;

23 Koji nas se opomenu u poniženju našem; jer je do vijeka milost njegova;

24 I izbavi nas od neprijatelja naših; jer je do vijeka milost njegova;

25 Koji daje hranu svakomu tijelu; jer je do vijeka milost njegova;

26 Slavite Boga nebeskoga; jer je do vijeka milost njegova.

137

1 Na vodama Vavilonskim sjeđasmo i plakasmo opominjuæi se Siona.

2 O vrbama sred njega vješasmo harfe svoje.

3 Ondje iskahu koji nas zarobiše da pjevamo, i koji nas oboriše da se veselimo: "pjevajte nam pjesmu Sionsku."

4 Kako æemo pjevati pjesmu Gospodnju u zemlji tuđoj?

5 Ako zaboravim tebe, Jerusalime, neka me zaboravi desnica moja.

6 Neka prione jezik moj za usta moja, ako tebe ne uspamtim, ako ne uzdržim Jerusalima svrh veselja svojega.

⁷ Napomeni, Gospode, sinovima Edomovijem dan Jerusalimski, kad govoriše: raskopajte, raskopajte ga do temelja.

⁸ Kæeri Vavilonska, krvnico, blago onome ko ti plati za djelo koje si nama uèinila!

⁹ Blago onome koji uzme i razbije djecu tvoju o kamen.

138

¹ Slavim te, Gospode, od svega srca svojega, pred bogovima pjevam tebi.

² Poklanjam se pred svetom crkvom tvojom, i slavim ime tvoje, za dobrotu tvoju i za istinu tvoju; jer si po svakom imenu svom podigao rijeè svoju.

³ U dan, u koji zazvah, ti si me uslišio, dunuo slobodu u dušu moju.

⁴ Slaviæe te, Gospode, svi carevi zemaljski, kad èuju rijeèi usta tvojih;

⁵ I pjevaæe putove Gospodnje, jer je velika slava Gospodnja.

⁶ Jer je visok Gospod, i vidi niskoga, i visokoga izdaleka poznaje.

⁷ Ako poðem u tuzi, ti æeš me oživiti; na zloæu neprijatelja mojih pružiæeš ruku svoju i zakloniæe me desnica tvoja.

⁸ Gospod æe svršiti za mene. Gospode! milost je tvoja do vijeka; djela ruku svojih ne ostavljaš.

139

¹ Gospode! ti me kušaš i znaš.

² Ti znaš kad sjedem i kad ustanem; ti znaš pomisli moje izdaleka;

³ Kad hodim i kad se odmaram, ti si oko mene, i sve putove moje vidiš.

⁴ Još nema riječi na jeziku mom, a ti, Gospode, gle, veæ sve znaš.

⁵ Sastrag i sprijed ti si me zaklonio, i stavio na me ruku svoju.

⁶ Èudno je za me znanje tvoje, visoko, ne mogu da ga dokuèim.

⁷ Kuda bih otišao od duha tvojega, i od lica tvojega kuda bih utekao?

⁸ Da izaðem na nebo, ti si ondje. Da siðem u pakao, ondje si.

⁹ Da se dignem na krilima od zore, i preselim se na kraj mora:

¹⁰ I ondje æ me ruka tvoja voditi, i držati me desnica tvoja.

¹¹ Da reèem: da ako me mrak sakrije; ali je i noæ kao vidjelo oko mene.

¹² Ni mrak neæ zamraèiti od tebe, i noæ je svijetla kao dan: mrak je kao vidjelo.

¹³ Jer si ti stvorio što je u meni, sastavio si me u utrobi matere moje.

¹⁴ Hvalim te, što sam divno sazdan. Divna su djela tvoja, i duša moja to zna dobro.

¹⁵ Nijedna se kost moja nije sakrila od tebe, ako i jesam sazdan tajno, otkan u dubini zemaljskoj.

¹⁶ Zametak moj vidješe oèi tvoje, u knjizi je tvojoj sve to zapisano, i dani zabilježeni, kad ih još nije bilo nijednoga.

¹⁷ Kako su mi nedokuèljive pomisli tvoje, Bože! Kako im je velik broj!

¹⁸ Da ih brojim, više ih je nego pijeska. Kad se

probudim, još sam s tobom.

¹⁹ Da hoæeš, Bože, ubiti bezbožnika! Krvopije, idite od mene.

²⁰ Oni govore ružno na tebe; uzimaju ime tvoje uzalud neprijatelji tvoji.

²¹ Zar da ne mrzim na one, koji na te mrze, Gospode, i da se ne gadim na one koji ustaju na tebe?

²² Punom mrzošæu mrzim na njih; neprijatelji su mi.

²³ Okušaj me, Bože, i poznaj srce moje, ispitaj me, i poznaj pomisli moje.

²⁴ I vidi jesam li na zlu putu, i vodi me na put vjeèni.

140

¹ Izbavi me, Gospode, od èovjeka zloga, saèuvaj me od nasilnika,

² Koji pomišljaju zlo u srcu i svaki dan podižu rat;

³ Oštre jezik svoj kao zmija, jed je aspidin u ustima njihovijem.

⁴ Saèuvaj me, Bože, od ruku bezbožnièkih, od nasilnika sahrani me, koji misle da potkinu noge moje.

⁵ Oholi mi namjestiše zamke i prugla, metnuše mi mrežu na put, preðu razapeše mi.

⁶ Rekoh Gospodu: ti si Bog moj, usliši, Gospode, glas moljenja mojega.

⁷ Gospode, Gospode, krjepki spasitelju moj, zakloni glavu moju u dan ratni!

⁸ Ne daj, Gospode, bezbožniku što želi, ne daj mu da dokuèi što je naumio, da se ne uznose.

⁹ Otrov onijeh što su oko mene, pogibao usta njihovijeh neka se obrati na njih.

¹⁰ Neka padne na njih živo ugljevlje; neka ih on baci u oganj, u propasti, da ne ustanu.

¹¹ Èovjek jezièan neæe se utvrditi na zemlji, nepravednoga æe zloæa uvaliti u pogibao.

¹² Znam da æe Gospod pokazati pravdu nevoljnome i pravicu ubogima.

¹³ Da! pravedni æe slaviti ime tvoje, pravi æe ostati pred licem tvojim.

141

¹ Gospode, vièem k tebi, pohiti k meni, èuj glas moljenja mojega, kad vièem k tebi.

² Nek izaèe molitva moja kao kad pred lice tvoje, dizanje ruku mojih kao prinos veèernji.

³ Postavi, Gospode, stražu kod jezika mojega, èuvaj vrata usta mojih.

⁴ Ne daj srcu mojemu da zastrani na zle pomisli, da èini djela bezbožna s ljudima koji postupaju nepravedno; i da ne okusim sladosti njihovijeh.

⁵ Neka me bije pravednik, to je milost; neka me kara, to je ulje za glavu moju; glava moja neæe odbaciti, ako æe i više; nego je molitva moja protiv zloæe njihove.

⁶ Rasuše se po kamenijem vrletima sudije njihove, i èuše rijeèi moje kako su blage.

⁷ Kao kad ko sijeèe i teše, tako se razletješe kosti naše do èeljusti paklenijeh.

⁸ Ali su k tebi, Gospode, Gospode, upravljene oèi moje, u tebe se uzdam, nemoj odbaciti duše moje.

⁹ Saèuvaj me od zamke, koju mi metnuše, od lukavstva onijeh, koji èine bezakonje.

¹⁰ Pašæe u mreže svoje bezbožnici, a ja æu jedan proæi.

142

¹ Glasom svojim ka Gospodu vièem, glasom svojim Gospodu se molim.

² Izlivam pred njim moljenje svoje, tugu svoju pred njim kazujem,

³ Kad iznemogne u meni duh moj. Ti znaš stazu moju. Na putu, kojim hodim, sakriše mi zamku.

⁴ Pogledam nadesno, i vidim da me niko ne zna; nestade mi utoèišta, niko ne mari za dušu moju.

⁵ Vièem k tebi, Gospode; velim: ti si utoèište moje, dio moj na zemlji živijeh.

⁶ Èuj tužnjavu moju; jer se muèim veoma. Izbavi me od onijeh koji me gone, jer su jaèi od mene.

⁷ Izvedi iz tamnice dušu moju, da slavim ime tvoje. Oko mene æe se skupiti pravednici, kad mi uèiniš dobro.

143

¹ Gospode, usliši molitvu moju, primi moljenje moje po istini svojoj, usliši me po pravdi svojoj.

² I ne idi na sud sa slugom svojim, jer se neæe opravdati pred tobom niko živ.

³ Neprijatelj goni dušu moju, gazi u prah život moj, posađuje me u mrak, kao davno pomrle.

⁴ Trne u meni duh moj, nestaje u meni srca mojega.

⁵ Pominjem dane stare, prebrajam sve poslove tvoje, razmišljam o djelima ruku tvojih.

⁶ Pružam k tebi ruke svoje; duša je moja kao suha zemlja pred tobom.

⁷ Pohitaj, usliši me; Gospode, nestaje duha mojega, nemoj odvratiti lica svojega od mene; jer æu biti kao oni koji odlaze u grob.

⁸ Rano mi javi milost svoju, jer se u tebe uzdam. Pokaži mi put, kojim da idem, jer k tebi podižem dušu svoju.

⁹ Izbavi me od neprijatelja mojih, Gospode, k tebi pritiæem.

¹⁰ Nauèi me tvoriti volju tvoju, jer si ti Bog moj; duh tvoj blagi neka me vodi po stazi pravoj.

¹¹ Imena radi svojega, Gospode, oživi me, po pravdi svojoj izvedi iz muke dušu moju.

¹² I po milosti svojoj istrijebi neprijatelje moje, i pogubi sve koji muèe dušu moju, jer sam tvoj sluga.

144

¹ Blagosloven Gospod, grad moj, koji uèi ruke moje boju, prste moje ratu,

² Dobrotvor moj i ograda moja, utoèište moje i izbavitelj moj, štiti me, onaj, u koga se uzdam, koji mi pokorava narod moj.

³ Gospode! šta je èovjek, te znaš za nj, i sin smrtnoga, te ga paziš?

⁴ Èovjek je kao ništa; dani su njegovi kao sjen, koji prolazi.

⁵ Gospode! savij nebesa svoja, i siđi; dotakni se gora, i zadimiæe se.

⁶ Sijevni munjom, i razagnaj ih; pusti strijele svoje, i raspi ih.

⁷ Pruži ruku svoju s visine, izbavi me i izvadi me iz vode velike, iz ruku tuđinaca,

⁸ Kojih usta govore ništave stvari, i kojih je desnica desnica lažna.

⁹ Bože! pjesmu novu pjevaæu ti, u psaltir od deset žica udaraæu tebi,

¹⁰ Koji daješ spasenje carevima, i Davida slugu svojega izbavljaš od ljutoga maæa.

¹¹ Izbavi me i otmi me iz ruke tuđinaca, kojih usta govore ništave stvari, i kojih je desnica desnica lažna.

¹² Sinovi naši neka budu kao bilje, koje veselo odraste u mladosti; kæeri naše kao stupovi prekrasno izrađeni u dvoru;

¹³ Žitnice naše pune, obilne svakim žitom; ovce naše nek se množe na tisuæe i na sto tisuæa po stanovima našim.

¹⁴ Volovi naši neka budu toyni; neka ne bude napadanja, ni bježanja, ni tužnjave po ulicama našim.

¹⁵ Blago narodu, u kojega je sve ovako! Blago narodu, u kojega je Gospod Bog!

145

¹ Uzvišivaæu te, Bože moj, care moj, blagosiljaæu ime tvoje od vijeka do vijeka.

² Svaki æu te dan blagosiljati, i hvaliæu ime tvoje do vijeka i bez prestanka.

³ Velik je Gospod, i valja ga slaviti, i veliæanstvo njegovo ne moæe se dosegnuti.

⁴ Od koljena do koljena hvaliæe djela tvoja, i silu tvoju kazivati.

⁵ O visokoj slavi tvojega veliæanstva, i o divnim djelima tvojim razmišljam.

⁶ Pripovijedaæe silu èudesu tvojih, i ja æu veliæanstvo tvoje kazivati.

⁷ Hvaliæe veliku dobrotu tvoju i pravdu tvoju pjevaæe.

⁸ Podatljiv je i milosrdan Gospod, dugo trpi i velike je milosti.

⁹ Dobar je Gospod prema svima, i æalostiv na sva djela svoja.

¹⁰ Neka te slave, Gospode, sva djela tvoja, i sveci tvoji neka te blagosiljaju.

¹¹ Neka kazuju slavu carstva tvojega, i silu tvoju pripovijedaju.

¹² Da bi javili sinovima ljudskim silu tvoju, i visoku slavu carstva tvojega.

¹³ Carstvo je tvoje carstvo svijeh vijekova, i vlada tvoja na sva koljena.

¹⁴ Gospod prihvata sve koji padaju, i ispravlja sve pogнутe.

¹⁵ Oèi su svijeh k tebi upravljene, i ti im daješ hranu na vrijeme;

¹⁶ Otvoraš ruku svoju, i sitiš svašta æivo po æelji.

¹⁷ Pravedan je Gospod u svijem putovima svojim, i svet u svijem djelima svojim.

18 Gospod je blizu svijeh koji ga prizivaju, svijeh, koji ga prizivaju u istini.

19 Želju ispunja onima koji ga se boje, tužnjavu njihovu èuje, i pomaže im.

20 Èuva Gospod sve koji ga ljube, a bezbožnike sve æe istrijebiti.

21 Hvalu Gospodu neka govore usta moja, i neka blagosilja svako tijelo sveto ime njegovo uvijek i bez prestanka.

146

1 Hvali, dušo moja, Gospoda.

2 Hvaliaæu Gospoda za života svojega, pjevaæu Bogu svojemu dok me je god.

3 Ne uzdajte se u knezove, u sina èovjeèijega, u kojega nema pomoæi.

4 Iziđe iz njega duh, i vrati se u zemlju svoju: taj dan propadnu sve pomisli njegove.

5 Blago onome, kojemu je pomoænik Bog Jakovljevi, kojemu je nadanje u Gospodu, Bogu njegovu,

6 Koji je stvorio nebo i zemlju, more i sve što je u njima; koji drži vjeru uvijek,

7 Èini sud onima, kojima se èini krivo; daje hranu gladnima. Gospod driješi svezane,

8 Gospod otvora oèi slijepcima, podiže oborene, Gospod ljubi pravednike.

9 Gospod èuva došljake, pomaže siroti i udovici; a put bezbožnièki prevraæa.

10 Gospod je car dovijeka, Bog tvoj, Sione, od koljena do koljena. Aliluja.

147

¹ Hvalite Gospoda, jer je slatko pjevati Boga našega, jer blagome prilikuje hvala.

² Gospod zida Jerusolim, sabira rasijane sinove Izrailjeve;

³ Iscjeljuje one koji su skrušena srca, i lijeèi tuge njihove;

⁴ Izbraja mnoštvo zvijezda, i sve ih zove imenom.

⁵ Velik je Gospod naš i velika je krjepost njegova, i razumu njegovu nema mjere.

⁶ Prihvata smjerne Gospod, a bezbožne ponižava do zemlje.

⁷ Redom pjevajte Gospodu hvalu, udarajte Bogu našem u gusle.

⁸ On zastire nebo oblacima, sprema zemlji dažd, èini te raste na gorama trava;

⁹ Daje stoci piæu njezinu, i vraniaima, koji vièu k njemu.

¹⁰ Ne mari za silu konjsku, niti su mu mili kraci èovjeèiji.

¹¹ Mili su Gospodu oni koji ga se boje, koji se uzdaju u milost njegovu.

¹² Slavi, Jeruslime, Gospoda; hvali Boga svojega, Sione!

¹³ Jer on utvrđuje prijevornice vrata tvojih, blagosilja sinove tvoje u tebi.

¹⁴ Ograđuje međe tvoje mirom, nasiæava te jedre pšenice.

¹⁵ Šalje govor svoj na zemlju, brzo teèe rijeè njegova.

¹⁶ Daje snijeg kao vunu, sipa inje kao pepeo.

17 Baca grad svoj kao zalogaje, pred mrazom njegovijem ko æe ostati?

18 Pošlje rijeè svoju, i sve se raskravi; dune duhom svojim, i poteku vode.

19 On je javio rijeè svoju Jakovu, naredbe i sudove svoje Izrailju.

20 Ovo nije uèinio nijednome drugom narodu, i sudova njegovijeh oni ne znaju. Aliluja!

148

1 Hvalite Gospoda na nebesima, hvalite ga na visini.

2 Hvalite ga, svi anđeli njegovi, hvalite ga, sve vojske njegove!

3 Hvalite ga, sunce i mjeseeè, hvalite ga, sve zvijezde sjajne!

4 Hvalite ga, nebesa nad nebesima i vodo nad nebesima!

5 Neka hvale ime Gospodnje, jer on zapovjedi i stvoriše se.

6 Postavi ih zasvagda i zavavijek, dade naredbu, koja neæe proæi.

7 Hvalite Gospoda na zemlji, velike ribe i sve bezdane;

8 Oganj i grad, snijeg i magla, vjetar silni, koji izvršuje rijeè njegovu,

9 Gore i svi humovi, rodna drveta i svi kedri,

10 Zvijeri i sva stoka, bubine i ptice krilate,

11 Carevi zemaljski i svi narodi, knezovi i sve sudije zemaljske,

12 Momci i djevojke, starci i djeca,

13 Neka hvale ime Gospodnje; jer je samo njegovo ime uzvišeno, slava njegova na zemlji i na nebu.

14 On je uzvisio rog naroda svojega, slavu svijeh svetaca svojih, sinova Izrailjevih, naroda, koji je blizu njega.

149

1 Pojte Gospodu pjesmu novu; hvala da mu je na saboru svetijeh.

2 Neka se veseli Izrailj o stvoritelju svom, sinovi Sionski nek se raduju o caru svom.

3 Neka hvale ime njegovo poklikujuæi, u bubanj i gusle neka mu udaraju.

4 Jer je mio Gospodu narod njegov, ukrašava smjerne spasavajuæi ih.

5 Nek se vesele sveci u slavi, i nek se raduju na posteljama svojim.

6 Slava je Božija u ustima njihovijem, i maè s obje strane oštar u ruci njihovoj,

7 Da se osvete narodima, i pokaraju plemena;

8 Da svežu careve njihove u lance, i vlastelu njihovu u okove gvozdene,

9 I izvrše na njima napisani sud. Ova je èast svima svecima njegovijem. Aliluja!

150

1 Hvalite Boga u svetinji njegovoj, hvalite ga na tvrði slave njegove.

2 Hvalite ga prema sili njegovoj, hvalite ga prema visokome velièanstvu njegovu.

3 Hvalite ga uz glas trubni, hvalite ga uz psaltir i gusle.

⁴ Hvalite ga s bubnjem i veseljem, hvalite ga uz žice i organ.

⁵ Hvalite ga uz jasne kimvale, hvalite ga uz kimvale gromovne.

⁶ Sve što diše neka hvali Gospoda! Aliluja!

Sveta Biblija
The Holy Bible in Serbian (Latin alphabet),
translated by Vuk Karadžić and Đura Daničić

Public Domain

Language: srpski jezik (Serbian)

Translation by: Vuk Karadžić, Đura Daničić

Vuk Karadžić translated the New Testament of the Bible in Serbian, publishing it in Vienna in 1847. Đura Daničić assisted Karadžić in that work, and later added an Old Testament translation, published in Belgrade in 1865. This copy was brought to you by eBible.org.

2018-11-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 13 Dec 2023

b8f62a27-62f9-583b-a831-9166bce7ae27